

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
A STUDY OF THE MASTER THESIS PROBLEMS IN VOCATIONAL
ADMINISTRATION KING MONGKUT' S INSTITUTE OF
TECHNOLOGY LADKRBANG.

นายไพศาล จริตพจน์
MR. PAISARN JARITPOJN

T030976

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

อพ.

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

๕๕๑

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่..... 30976

พ.ศ. 2541

เลขทะเบียน.....

กัน, เดือน, ปี- ๕ ๐.ย. 2541

ISBN 974-622-190-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STUDY OF THE MASTER THESIS PROBLEMS IN VOCATIONAL
ADMINISTRATION KING MONGKUT' S INSTITUTE OF
TECHNOLOGY LADKRABANG.

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT' S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1998

ISBN 974-622-190-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นักศึกษา

นายไพศาล จริตพจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. ศิริพรรณ ชุมนุ่ม

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เข้าศึกษาตั้งแต่รุ่นที่ 1-6 ใน 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษา โดยศึกษาในภาพรวม แยกตามกลุ่มอายุ กลุ่มสภาพของนักศึกษา และกลุ่มของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง คือ ศึกษาจากนักศึกษารุ่น 1-6 ทั้งหมดทุกคน จำนวน 256 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด โดยยึดกรอบแนวความคิดของ กริสนา นกสกุล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการจัดอันดับค่าความแตกต่างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน นักศึกษามีความเห็น ดังนี้

1.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยที่เรื่องความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก

1.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันเป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่ในเรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด และการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อสะดวก ต่อการค้นคว้าเป็นปัญหาในระดับมาก

1.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นปัญหาในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

1.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาเป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่เรื่องความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มอายุ พบว่ามีความเห็นแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า 2 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาและด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา ส่วนกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี 2 ด้าน เช่นกัน คือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มสภาพของนักศึกษาพบว่า มีความเห็นแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาและด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา พบว่า กลุ่มสภาพของนักศึกษากลุ่ม 1 มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มที่ 2 และ 3 ส่วนด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า กลุ่มสภาพของนักศึกษากลุ่มที่ 2 มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่ม 1 และ 3

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นในการทำวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มของนักศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน กลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษา เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มากกว่ากลุ่มอื่นอีก 2 กลุ่ม ส่วนด้านการบริการของสถาบันฯ พบว่านักศึกษากลุ่มภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น

Thesis Title	A Study of The Master Thesis problems in Vocational Administration King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Student	Mr. Paisarn Jaritpojn
Thesis Advisor	Assoc Prof. Dr. Preeyaporn Wanganutrohd
Thesis Co-advisor	Dr.Siripun Choomnoom
Level of study	Master of Industrial Education in Vocational Administration king Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
year	1998

ABSTRACT

The Purpose of this research was to study the opinions related to the problems in working on the thesis of students in Master of Industrial Education (Vocational Administration) Program, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang who had enrolled at the institute since 1991 - 1996 or the first to the sixth classes in 4 aspects comprising of; students' academic experiences, institute's academic services, academic advisors' roles, and students' characteristics, classify by age, status and group of student.

Sample used in this study were purposive sample from 256 students of the first to the sixth classes.

The instrument used were rating scale questionnaires. The SPSS/PC⁺ was used for data analysis, calculated for percent, mean, and standard deviation. Then the differences were compared.

The findings were as follows:

1. The opinions concerning the problems in working on the thesis in 4 aspects the were the followings.

1.1 For students' academic experiences, the problems were at moderate level ; however, the ability to discuss, and to provide recommendation on the thesis were at high level.

1.2 The academic service of the institute's problems were at moderate level. But in the following aspects included making appointment to be committee to examine the thesis, approving the topic and thesis project, the method in acquiring library service and the transferring academic data with other institute for convenient searching have problems at high level.

1.3 The academic advisors' role had problems at low moderate level.

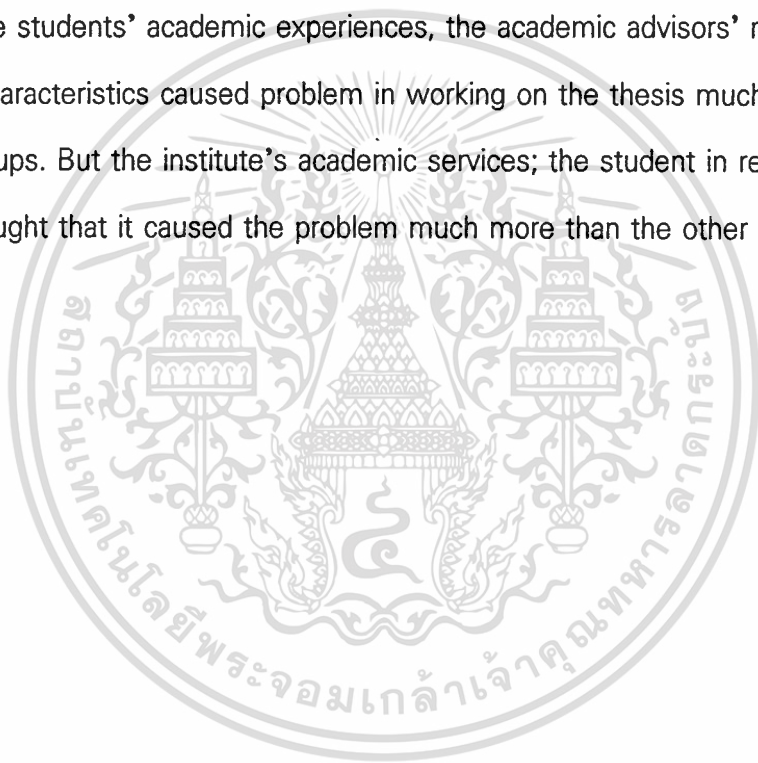
1.4 The students' characteristics had problems at moderate level but the worry in working on the thesis were at high level.

2. The comparative study of opinions related to the problems in working on the thesis classified by age found that; there was a difference between the group of students who were 40 years old and higher, and the group of those lower than 40 years old. The group of 40 years old and higher thought that there were more than 2 aspects; consist of the students' academic experiences and the students' characteristics. But the group of those who were lower than 40 years old thought that there were 2 aspects of problem; consist of institute's academic services and academic advisors' roles.

3. The comparative study of opinions related to the problems in working on the thesis classified by the status of the student found that; there were different opinions; in

the students' academic experiences, and the students' characteristics found that the students in first group had the opinion that it caused the problems much more than the students in the second and third group, the institute's academic services and the academic advisors' roles found that the students in the second group had problems much more than the students in second and third group.

4. The comparative study of the opinions in working on the thesis classified by group of the students found that; were have different opinions: Saturday and Sunday group thought that the students' academic experiences, the academic advisors' roles and the students characteristics caused problem in working on the thesis much more than the other 2 groups. But the institute's academic services; the student in regular programming thought that it caused the problem much more than the other group.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีความกรุณาของ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ท่านกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือตรวจแก้ไข ตลอดจนปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดและรวดเร็วตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านไว้ ณ โอกาสนี้ ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุช อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ ช่วยตรวจสอบและแก้ไขเป็นอย่างดี ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาส่งสอนอบรม แนะนำและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ให้สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณนักศึกษาและมหาบัณฑิต ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณสันติยา ไชยศรีชลธาร คุณประคอง บุญเจิม คุณทองพูน กิ่งนาคนคุณอัญคนาง ภิญโญ ที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

ท้ายสุดขอขอบคุณ คุณประนอม จริตพจน์ ที่ให้กำลังใจในการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ไพศาล จริตพจน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	VI
สารบัญ	VII
สารบัญตาราง	IX
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	10
สมมติฐานการวิจัย	10
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	11
ขอบเขตของการวิจัย	11
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	12
เชิงอรรถ	14
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	16
ความมุ่งหมายและประโยชน์ของการทำวิทยานิพนธ์	16
วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์	22
ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์	39
ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์	42
เชิงอรรถ	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย	56
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
เชิงอรรถ	62

หน้า

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	141
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	141
	จุดประสงค์การวิจัย	141
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	142
	การวิเคราะห์ข้อมูล	142
	สรุปผลการค้นคว้า	143
	การอภิปรายผล.....	155
	ข้อเสนอแนะ	180
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	182
	เชิงอรรถ	183
	บรรณานุกรม.....	186
	ภาคผนวก	192
	ประวัติผู้เขียน	212

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สถิตินักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 6	6
2 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม รุ่นที่ 1-6 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง แยกตามรุ่น สภาพและกลุ่มนักศึกษา..... 7	7
3 แสดงจำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้กลับคืน..... 60	60
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม..... 64	64
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา..... 67	67
6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านประสบการณ์ทาง วิชาการ..... 68	68
7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านการบริการทางวิชาการ ของสถาบัน..... 70	70
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ ปรึกษา..... 73	73
9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านคุณลักษณะของ นักศึกษา..... 75	75
10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยา นิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน เทียบตามกลุ่มอายุ..... 78	78
11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาตามกลุ่มอายุด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา... 80	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาตามกลุ่มอายุด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน.....	83
13	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาที่เข้าตามกลุ่มอายุ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	86
14	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาตามกลุ่มอายุ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา.....	88
15	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำ วิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน เทียบตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา.....	91
16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา..	94
17	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา...	99
18	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา.....	104
19	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา.....	108
20	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้ง 4 ด้าน ตามสภาพกลุ่มของนักศึกษา.....	111
21	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษา ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาตามสภาพกลุ่มของ นักศึกษา.....	113
22	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ตามสภาพกลุ่มของ นักศึกษา.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามสภาพกลุ่มของ นักศึกษา.....	124
24 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาตามสภาพกลุ่มของ นักศึกษา.....	128
25 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านประสบการณ์ทางวิชาการของ นักศึกษา.....	132
26 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	134
27 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านบริการทางวิชาการของสถาบันฯ.....	136
28 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านคุณลักษณะของนักศึกษา.....	139
29 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	140

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารงานบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งในหลาย ๆ ปัจจัย ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้ในการบริหารงานนั้น ไม่ว่าจะเป็้องค์กรใดระดับใดจะต้องมีทรัพยากรที่เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการคือ คน (MEN) เงิน (Money) วัสดุ (Material) และการจัดการ (Management) และทั้ง 4 ประการนี้ อาจกล่าวได้ว่าคนหรือบุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดปัจจัยอื่น ๆ อีก 3 ปัจจัย ดังนั้น บุคลากรจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการบริหารองค์การพัฒนามูลค่าการเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญด้วยเช่นกัน การบริหารงานบุคคลเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร อาจใช้หลักการ 4 ประการ คือ

1. การสรรหาและคัดเลือก
2. การใช้ประโยชน์ของบุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
3. การรักษาไว้ ซึ่งบุคลากรให้ทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. การพัฒนาให้บุคลากรมีสมรรถภาพสูงสุด²

กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งในหลาย ๆ หน่วยงานที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีภาระกิจรับผิดชอบด้านการผลิตกำลังระดับช่างกึ่งฝีมือ (Semi Skill labour) ช่างฝีมือ (Skill labour) ช่างเทคนิค (Technician) และระดับสูงกว่าช่างเทคนิคโดยการจัดตั้งสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศและเพื่อให้การบริหารงานของสถานศึกษาเกิดความคล่องตัวและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายดังกล่าว กรมอาชีวศึกษาจึงได้มีคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการบริหารสถานศึกษาแทนอธิบดี ซึ่งเป็นลักษณะการบริหารงานระบบการกระจายอำนาจ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์มากพอที่จะเป็นตัวแทนของอธิบดีได้ กรมอาชีวศึกษาจึงต้องพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นนักบริหารที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานภายในเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ มีความสามารถในการวางนโยบาย กำหนดโครงการ จัดรูปร่าง มอบหมายงานให้
เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ตรวจสอบและควบคุมความก้าวหน้าของงาน ออกคำสั่งหรือคำแนะนำ
ตักเตือน ประสานการปฏิบัติงาน ฝึกอบรมเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ทุกคน รู้จักปรับปรุงงาน
แนะนำเทคนิคการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน³ มีความสามารถในการ
บริหารการอาชีวศึกษา 5 ประการ คือ

1. การวางแผน
2. การบริหารงานวิชาการ
3. การบริหารงานบุคคล
4. การจัดการกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
5. การสร้างความสัมพันธ์ภายนอก⁴

อย่างไรก็ดี การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม
เศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางด้านวิชาการต่าง ๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดมา ดังนั้น
บุคลากรที่ได้รับการพิจารณาอย่างดีแล้ว จึงควรได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น
ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้

ตามแผนพัฒนาอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เพื่อตอบสนองแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดแผน
พัฒนาการอาชีวศึกษาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของข้าราชการสังกัดกรมอาชีวศึกษา
เรียกว่าจุดเน้น 10 ประการ คือ

1. สนองความต้องการตลาดแรงงาน
2. จัดการเทคโนโลยีใหม่
3. ให้ส่งเสริมอาชีพอิสระ
4. สอนระยะสั้นสู่ประชา
5. พัฒนาหลักสูตรสื่อการสอน
6. งานครบวงจรมาตรฐาน
7. เร่งงานคุณภาพนักศึกษา
8. พัฒนาครู-อาจารย์
9. ประสานสัมพันธ์มวลชน

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
10. เพิ่มประสิทธิภาพของงานวิเคราะห์วิจัย⁵ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อกำหนดจากจุดเน้น 10 ประการนี้ จุดเน้นที่ 8 เน้นเรื่องการพัฒนาครู-อาจารย์ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า กรมอาชีวศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรด้วยเช่นกัน

การพัฒนาบุคลากร สามารถกระทำได้หลายวิธี Desler ได้กล่าวถึง ลักษณะการฝึกอบรมบุคลากรไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การฝึกอบรมพนักงานใหม่ (Preservice Training) เป็นการฝึกอบรมที่ช่วยให้เกิดความแน่ใจว่าพนักงานใหม่มีความรู้และทักษะ ตามที่ต้องการ เพื่อสามารถปฏิบัติงานตามข้อกำหนดในรายละเอียดของงานในตำแหน่งนั้น ๆ
2. การฝึกอบรมเมื่อพนักงานบกพร่อง (Inservice Training) จากการประเมินค่ารายละเอียดหรือผลการปฏิบัติงานของพนักงานจะทำให้ทราบปัญหา และข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นซึ่งทางฝ่ายจัดการจะได้ให้ข้อเสนอแนะและจัดการฝึกอบรมให้
3. การฝึกอบรมที่จะพึงมีในระยะยาว (On The job Training) โดยทั่วไปเรามักจะเรียกการฝึกอบรมว่าเป็น “การพัฒนา” หรือ “การพัฒนาบุคลากร” โดยมุ่งให้บุคลากรได้เพิ่มประสิทธิผลขององค์กรหรือหน่วยงานในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ภารกิจฝึกอบรมกับการพัฒนามีความแตกต่างกันอยู่บ้าง เพราะการฝึกอบรมเป็นความพยายามขององค์กรที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานในตำแหน่งของบุคลากรในขณะที่การพัฒนานั้นเป็นการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการปรับปรุงความสามารถของบุคลากรเพื่อความก้าวหน้า มีความรับผิดชอบในตำแหน่งงานภายในระบบงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น⁶

การฝึกอบรมบุคลากร จึงเป็นวิธีการพัฒนาบุคลากรที่สำคัญ และได้ผลมากที่สุด การฝึกอบรมระยะสั้น ๆ เป็นการพัฒนาความรู้ของบุคลากรในองค์กรเฉพาะงาน การศึกษาต่อตามสายงานที่รับผิดชอบจึงเป็นการพัฒนาบุคลากรที่ได้มรูปแบบที่สุด เพราะบุคลากรที่จะได้รับการพิจารณาให้ไปศึกษาต่อจะต้องไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องปฏิบัติ หรือเข้ารับการศึกษาคือต่อตามที่องค์กรได้พิจารณาแล้วว่าเป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรตรงตามที่ต้องการหรือเป็นหลักสูตรที่องค์กรได้จัดทำร่วมกับ

หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษาหรือการฝึกอบรมได้ผลตรงกับความ ต้องการขององค์กรมากที่สุด

กรมอาชีวศึกษาจึงได้มีโครงการพัฒนาบุคลากรของกรมอาชีวศึกษาร่วมกับคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการจัด ทำหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาจะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคลากรในระดับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ ผู้บริหารสถาน ศึกษา หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา ในสถานศึกษาและหัวหน้างานในกรมอาชีวศึกษา เข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาตามโครงการนี้ นับเป็นการ พัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ มีวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ สำหรับนำมาใช้ปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาหรือหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพและมีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป โครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2531 โดยมีการประชุมเพื่อจัดทำหลักสูตรร่วมกันเมื่อ วันที่ 22 มิถุนายน 2531 ณ ห้องประชุมกรมอาชีวศึกษา⁷

โครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปีและไม่เกิน 5 ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 50 หน่วยกิต หลักสูตรประกอบด้วย

1. หมวดวิชาบังคับ	27	หน่วยกิต
ก. วิชาพื้นฐานทั่วไป	6	หน่วยกิต
ข. วิชาการบริหาร	13	หน่วยกิต
ค. วิชาการอาชีพและเทคโนโลยี	8	หน่วยกิต
ง. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเลือก	11	หน่วยกิต
ก. วิชาการบริหาร	5	หน่วยกิต
ข. วิชาการอาชีพและการศึกษา	6	หน่วยกิต ⁸

เมื่อพิจารณาจากหลักสูตรดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาบังคับ กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ มีค่าหน่วยกิต 12 หน่วยกิต แสดงว่าการทำวิทยานิพนธ์เป็นวิชาที่มีความสำคัญ ต่อการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นอย่างมาก

อนึ่งตามจุดเน้น 10 ประการของกรมอาชีวศึกษา จุดเน้นที่ 10 เน้นให้สถานศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์วิจัย นั้นหมายถึง หลักสูตรนี้มีแนวทางการจัด หลักสูตรให้เอื้อต่อ นโยบายของกรมอาชีวศึกษาด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการของกรมอาชีวศึกษาได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อได้
อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้จัดเวลาเรียน
เป็น 3 ภาค คือ ภาคปกติ ภาคเสาร์-อาทิตย์ และภาคพิเศษ โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่
ปีการศึกษา 2531 เป็นต้นมา

ต่อมาในปี 2532 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้พิจารณาเห็นว่าการจัดการ
อาชีวศึกษาของประเทศไทยไม่ได้มีหน่วยงานเฉพาะกรมอาชีวศึกษาเท่านั้นที่จัดการเรียนการ
สอนเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาแต่ยังมีหน่วยงานเอกชน สถานประกอบการอีกหลาย ๆ แห่ง
ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาของประเทศเช่นกัน จึงได้ขยายโครงการไปยังหน่วยงาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้นอีก เช่น สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการ
สอนด้านอาชีวศึกษาเป็นต้น⁹

การดำเนินการตามโครงการดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนถึงปีการศึกษา
2536 มีผู้เข้ารับการศึกษา มีจำนวน ดังนี้

ตารางที่ 1

สถิตินักศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รุ่นที่	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			รวม
		กลุ่มภาคปกติ	กลุ่มภาคพิเศษ	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	
1.	2531	16	16	-	32
2.	2532	19	18	16	53
3.	2533	17	22	16	55
4.	2534	11	10	21	42
5.	2535	6	10	22	38
6.	2536	15	-	21	36
รวม		84	76	96	256

ตารางที่ 1 แสดงว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ซึ่งเป็นปีการศึกษาแรกที่เริ่มโครงการ จนถึงรุ่นปีการศึกษา 2536 เป็นรุ่นที่ 6 มีนักศึกษาทั้งสิ้น 256 คน แบ่งเป็นกลุ่มภาคปกติ 84 คน ภาคพิเศษ 76 คน และกลุ่มเสาร์-อาทิตย์ 96 คน

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม รุ่นที่ 1-6 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง แยกตามรุ่น สภาพ และกลุ่มของนักศึกษา

รุ่นที่	กลุ่มของนักศึกษา	ผ่านการสอบรวม ยอดและกำลัง ดำเนินการเสนอ หัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์	ได้รับอนุมัติ หัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์แล้วและ กำลังเขียนวิทยานิพนธ์	ได้รับการ อนุมัติ วิทยานิพนธ์	รวม
1.	ภาคปกติ	-	-	16	16
	กลุ่มภาคพิเศษ	-	1	15	16
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	-	-	-	-
2.	ภาคปกติ	-	12	7	19
	กลุ่มภาคพิเศษ	-	10	8	18
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	-	9	7	16
3.	ภาคปกติ	-	15	2	17
	กลุ่มภาคพิเศษ	-	18	4	22
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	-	11	5	16
4.	ภาคปกติ	3	1	7	11
	กลุ่มภาคพิเศษ	4	5	1	10
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	5	11	5	21
5.	ภาคปกติ	2	2	2	6
	กลุ่มภาคพิเศษ	4	5	1	10
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	14	7	1	22
6.	ภาคปกติ	9	6	-	15
	กลุ่มภาคพิเศษ	-	-	-	-
	กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	17	4	-	21
รวม		58	117	81	256

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 สถิติการรับนักศึกษาเข้าศึกษาทั้ง 6 รุ่น มีผู้ผ่านการสอบรวบยอด จำนวน 256 คน ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์ 81 คน ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ 117 คน และสอบผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังดำเนินการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ อีก 58 คน¹¹ จะเห็นว่าในรุ่นที่ 1 ซึ่งเป็นปีที่ 6 ของการเข้าศึกษามีนักศึกษาที่ยังไม่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์อีก 1 คน นักศึกษาผู้นี้ยังมีเวลาที่จะเขียนวิทยานิพนธ์อีก 1 ปีและถ้าไม่สามารถดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้จะหมดสภาพการเป็นนักศึกษา¹² นั่นคือไม่มีโอกาสสำเร็จการศึกษาและในรุ่นที่ 2 พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษา ประมาณร้อยละ 40.1 รุ่นที่ 3 สำเร็จการศึกษาประมาณร้อยละ 20 รุ่นที่ 4 สำเร็จการศึกษาประมาณร้อยละ 30.9 รุ่นที่ 5 สำเร็จการศึกษาประมาณร้อยละ 10.5 จึงเห็นได้ว่ากำหนดเวลาในการศึกษาตามหลักสูตรนี้ 2 ปี แต่ถ้าไม่สามารถศึกษาและเขียนวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้ตามกำหนดเวลานี้สามารถดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์ได้อีก 3 ปี และถ้ายังไม่สามารถดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จสามารถ ขออนุมัติต่อเวลาได้อีก 2 ปี ซึ่งเป็นเวลานานมาก จึงควรศึกษาปัญหาหรือสาเหตุของความล่าช้าในการทำวิทยานิพนธ์นี้ เพื่อเป็นแนวทางในการประชุมพัฒนาให้นักศึกษาได้จัดทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จตามกำหนดเวลา หรือเป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้การสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างเหมาะสมต่อไป

ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท เป็นปัญหาหนึ่งที่สถาบันการศึกษาซึ่งจัดการศึกษาในระดับนี้พบมากและพยายามที่จะค้นหาสาเหตุและแก้ปัญหา ดังเช่นผลจากการศึกษาตามความคิดเห็นของนักวิชาการ สถาบันต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สมหวัง พิริยานววัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาลี กล่าวถึงปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ไว้หลายประการคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้อย่างทั่วถึง ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้อย่างเต็มที่¹³

ส่วนภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปัญหาต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์อาจกล่าวได้ ในลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 เรื่องการเลือกคณะกรรมการประจำตัวนักศึกษา สถาบันใช้เวลาแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาเร็วเกินไปโดยที่นิสิตยังไม่มีข้อมูลเพียงพอ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการเลือกกรรมการที่ปรึกษาประการที่ 2 ในแง่กระบวนการให้คำปรึกษา วิธีการที่นิสิตได้มาซึ่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ วิธีการที่นิสิตใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ปัญหาเกิดจากการใช้แหล่งค้นคว้า ประเภทของเอกสารที่เลือกมาศึกษาปัญหาในการเรียบเรียงเอกสาร วิธีการที่นิสิตรวบรวมข้อมูล ปัญหาในการรวบรวมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมข้อมูล วิธีการและปัญหา ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการเขียนวิทยานิพนธ์และปัญหาในการเขียนวิทยานิพนธ์และประการที่ 3 ในด้านปัญหาในการติดต่อกับงานบัณฑิตวิทยาลัย¹⁴

สำหรับมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้พบปัญหาในการวิจัย 3 ประการคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจค้นหาปัญหาวิจัย ได้แก่ แนวทางเลือกปัญหา ความสามารถในการคิดคือคิดอย่างมีระบบ คิดเป็น คิดอย่างมีเหตุผล และมีทิศทางแฝงไว้ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเจตคติต่อการวิจัย

2. การนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย มีปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตซึ่งไม่สามารถเสนอความคิดให้ชัดเจนว่าต้องการทำอะไร มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบคำถามอะไร มีวิธีการที่จะช่วยให้สามารถตอบปัญหาวิจัยได้ถูกต้องมากที่สุดอย่างไร และปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด

3. การนำเสนอผลงานวิจัยมีปัญหานั้นที่น่าหนักใจ 2 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อความหมายและความสามารถในการแปลผลให้เป็นที่น่าสนใจ¹⁵

นอกจากนี้ยังปรากฏว่าข้อสรุปจากการสัมมนาในกลุ่ม กลุ่มอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย พบปัญหาของการวิจัย คือ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในด้านแนวทางการเสนอหัวข้อเพื่อการป้องกันมิให้มีการเสนอหัวข้อซ้ำซ้อนกัน การให้โอกาสแก่นักศึกษาเลือกหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์และการเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนกลุ่มนิสิตนักศึกษาสรุปปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ไว้หลายข้อคือ ต้องทำวิทยานิพนธ์ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดให้ซึ่งไม่ตรงกับความรู้ความถนัดของตนเอง ไม่มีความเข้าใจในหัวข้อที่ทำอย่างแท้จริง อาจารย์และนักศึกษาเข้าใจหัวข้อไม่ตรงกัน หัวข้อซ้ำซ้อนทำให้เสียเวลาในการหาหัวข้อใหม่ มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ กระบวนการทำวิทยานิพนธ์ไม่ชัดเจน และแหล่งค้นคว้าข้อมูลมีน้อยหรืออยู่ห่างไกล¹⁶

ด้วยสภาพความต้องการการพัฒนาบุคลากรของกรมอาชีวศึกษาตามจุดเน้น 10 ประการ ประการที่ 8 คือ พัฒนาครู - อาจารย์ประการหนึ่ง สภาพปัญหาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ประการหนึ่งและสถิติการศึกษานักศึกษาสาขาการบริหารอาชีวศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังดังกล่าวข้างต้นอีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นข้าราชการกรมอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโทจึงสนใจที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริหารการอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเป็นข้อมูลให้สถาบันฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้หาทางสนับสนุนนักศึกษาให้จัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามอายุ สภาพของนักศึกษา และกลุ่มของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยมี ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้ว ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วแตกต่างกันตามสภาพของนักศึกษา
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการรียบยอดแล้วแตกต่างกันตามกลุ่มของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้แนวทางในการวิจัยตามปฏิญญาพันธกิจของ กริสนานกสกุล เป็นแนวทางในการออกแบบวิจัย ซึ่งศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ ในการทำปฏิญญาพันธกิจระดับบัณฑิตศึกษา 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา
2. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน
3. ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา¹⁷

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้ว ตั้งแต่ รุ่น 1-6 (ปีการศึกษา 2531-2536) จำนวน 256 คน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษา ทั้งหมด 256 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ สภาพของนักศึกษาและกลุ่มของ นักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1.1 อายุ

- อายุต่ำกว่า 30 ปี
- อายุ 31 - 40 ปี
- ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

2.1.2 ด้านสภาพของนักศึกษา

- ผู้ที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้วและกำลังเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
- ผู้ที่ได้รับการอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์
- ผู้ที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว

2.1.3 กลุ่มของนักศึกษา

- กลุ่มภาคปกติ
- กลุ่มภาคพิเศษ
- กลุ่มภาค เสาร์ - อาทิตย์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ 4 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา

2.2.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน

2.2.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยจึงได้กำหนดคำจำกัดความของคำบางคำ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา หมายถึง ความรู้ ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เช่น การใช้สถิติ ระเบียบวิธีการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัย เป็นต้น

2. การบริการทางด้านวิชาการของสถาบันฯ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางสถาบันฯ จัดให้นักศึกษาผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ แหล่งความรู้ ห้องสมุด เอกสารทางวิชาการ เครื่องอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ ข้อปฏิบัติในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

3. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้การช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ ความเอาใจใส่และความรับผิดชอบต่อนักศึกษาในทัศนะของนักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์

4. คุณลักษณะของนักศึกษา หมายถึง ลักษณะส่วนตัวของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร การวางแผนในการทำวิทยานิพนธ์ ภาวะกิจด้านอาชีพการงานประจำ การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณ และสุขภาพพลานามัยเป็นต้น

5. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2531-2536 ที่สำเร็จการศึกษาและยังไม่สำเร็จการศึกษา

6. สภาพของนักศึกษา หมายถึง สภาพของนักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

6.1 กลุ่มที่ 1 คือ นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว (สำเร็จการศึกษา)

6.2 กลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์

6.3 กลุ่มที่ 3 คือ นักศึกษาที่ผ่านการสอบรอบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

7. กลุ่มของนักศึกษา หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามกำหนดเวลาที่สถาบันฯ กำหนด แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

7.1 กลุ่มภาคปกติ คือ กลุ่มนักศึกษาที่สถาบันฯ จัดให้เข้าเรียนตามเวลาราชการ

7.2 กลุ่มภาคพิเศษ คือ กลุ่มนักศึกษาที่สถาบันฯ จัดให้เข้าเรียนในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ เวลา 17.00-20.00 น

7.3 กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ คือ กลุ่มนักศึกษาที่สถาบันฯ จัดให้เข้าเรียนในวันเสาร์และวันอาทิตย์

8. อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา

เชิงอรรถ

¹อุทัย หิรัญโต, “ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร,” (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เลียงเชียง, 2520), หน้า 100.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 155.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

⁴เมธี ปิณฑนานนท์, “การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษ,” (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 1.

⁵กรมอาชีวศึกษา, “แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (2535 - 2539),” (กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา (ศพอ.1), พ.ศ. 2535), หน้า 3.

⁶เมธี ปิณฑนานนท์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

⁷บัณฑิตวิทยาลัย, “ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกับกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,” 22 มิถุนายน 2531. (เอกสารอัดสำเนา)

⁸คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, “คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2535 - 2536,” กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 191. (เอกสารอัดสำเนา)

⁹บัณฑิตวิทยาลัย, “ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกับสำนักงานการศึกษาเอกชน,” สำนักงานการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร, 19 เมษายน 2532. (เอกสารอัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰ บัณฑิตศึกษา, “สถิตินักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,” 31 สิงหาคม 2537. (เอกสารอัดสำเนา)

¹¹ เรื่องเดียวกัน

¹² คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, “คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2535 - 2536,” (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 7

¹³ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และศิริชัย กาญจนวาสี, “การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตสภาพปัจจุบัน,” (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523) หน้า 193 - 215

¹⁴ นางลักษณ์ วิรัชชัย, “ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา,” ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12, ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2535), หน้า 23 - 26.

¹⁵ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มอาจารย์ผู้สอนและกลุ่มนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่อง “ปัญหาแนวทางการแก้ปัญหา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอนและการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย,” สรุปผลการสัมมนาเรื่องการเรียนการสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535. ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 60-62 (เอกสารอัดสำเนา)

¹⁶ กริสนา นกสกุล, “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 71.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดการศึกษา ระดับปริญญาโทโดยมีสาระรายละเอียด 4 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายและประโยชน์ของการทำวิทยานิพนธ์
2. วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
3. ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์
4. ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
 - 4.1. ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา
 - 4.2. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ
 - 4.3. ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 4.4. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ความมุ่งหมายและประโยชน์ของการทำวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์เป็นผลการศึกษาของนักศึกษา ที่เรียบเรียงขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าอันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อสิทธิในการรับปริญญาบัตรตามที่สถาบันการศึกษากำหนด การทำวิทยานิพนธ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักศึกษาสามารถศึกษาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เห็นแนวทางต่าง ๆ ในการศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง เพื่อให้มีความรู้ ความคิด และมีความสามารถมากขึ้นยิ่งกว่าที่ได้รับจากการศึกษาในตำราเพียงเล่มเดียว หรือจากผู้สอน แต่เพียงอย่างเดียว เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้มีนิสัยและมีความสามารถในการค้นคว้า รู้จักคิดอย่างมีระเบียบมีเหตุผลตลอดจนส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความสามารถในการเรียบเรียงความรู้ความคิดให้เป็นระเบียบ วิทยานิพนธ์จึงเป็นงานที่ฝึกนักศึกษาให้เป็นผู้มีความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้อย่างมีระเบียบมีเหตุผลมีความคิดริเริ่ม และมีความรับผิดชอบในการทำงาน

การวิจัยแบ่งได้หลายแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง เช่น แบ่งโดยใช้ระเบียบวิธีเป็นเกณฑ์ แบ่งได้ 3 ประเภทคือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการค้นคว้าหาข้อเท็จจริง เพื่อทดสอบการรายงาน ผลการสังเกตของผู้อื่น จุดมุ่งหมายของการวิจัยประเภทนี้เพื่อตอบว่า “เป็นอะไรในอดีต” การวิจัยเชิงพรรณนาเป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการบรรยายและตีความหมายว่า “เป็นอะไรในปัจจุบัน” ได้แก่ การวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อ ความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ ในปัจจุบัน และการวิจัยเชิงทดลองเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมตัวแปรต้นเพื่อสังเกตตัวแปรตามที่เปลี่ยนแปลงไป จุดมุ่งหมายของการวิจัยประเภทนี้เพื่อดูว่า “อะไรอาจจะเกิดขึ้น” เป็นต้น

การดำเนินการ หรือการปฏิบัติการใด ๆ อาจกล่าวได้ว่า เป็นเสมือนการเดินทางในที่มีมิติแต่เพียงความคิดที่จะต้องเดินทางไปให้ถึงจุดหมายปลายทางเพื่อความสำเร็จและปลอดภัยเมื่อเป็นดังนี้จึงต้องอาศัยขอบถนนเป็นเครื่องนำทาง ถ้าพิจารณาถึงการปฏิบัติงานกฎหมายระเบียบแบบแผน ข้อมูลสภาพแวดล้อมต่าง ๆ จะเปรียบเสมือนขอบถนนหรือเครื่องนำทางไปสู่ความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้นในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นงานธุรกิจ งานปกครอง และงานด้านการศึกษา เป็นต้น ระวังการดำเนินการจะต้องพบปัญหาบ้าง น้อยบ้าง ถ้าเป็นปัญหาง่ายจะดูเหมือนไม่ใช่ปัญหา เพียงแต่ใช้ความคิด ใช้ประสบการณ์เล็กน้อยก็สามารถแก้ปัญหาได้ แต่บางปัญหาเป็นปัญหายาก การแก้ไขจะต้องใช้วิธีการที่มีระบบแบบแผนใช้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดปัญหามาพิจารณาหาทางเลือกเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาเพื่อให้ได้วิธีการแก้ปัญหาที่มีความเสี่ยงต่อการผิดพลาดน้อยที่สุด การทำวิทยานิพนธ์จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะฝึกให้นักศึกษามีความคิด มีกฎเกณฑ์ มีกระบวนการในการที่จะดำเนินกิจการตามภาระกิจหน้าที่ที่รับผิดชอบให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

การศึกษาเรื่องการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นเสมือนการฝึกนักศึกษาให้เป็นผู้มีความคิดอย่างมีระบบ มีกระบวนการในการใช้ความคิดเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีหลักเกณฑ์ ใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้มาประกอบในการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้วิธีการหรือแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด การทำวิทยานิพนธ์ยังเป็นการค้นคว้า สร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เป็นการจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ²

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นเรื่องการแสวงหาความรู้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรใหม่ ๆ ไว้ดังนี้

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์วิจัยโครงงานความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีประกาศเรื่องแนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 ในส่วนของแนวทางในการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาว่า ในการเปิดสอนหลักสูตรนี้นั้นควรเน้นวัตถุประสงค์ ความต้องการกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชานั้น ๆ ไปส่งเสริมความก้าวหน้าในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยผลการวิจัยค้นคว้าเป็นปัจจัยสำคัญและส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน³

เรื่องการวิจัยนี้ รวีวรรณ ชินะตระกูล ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการทำวิจัยไว้ 3 ประการคือ

1. เพื่อการแก้ปัญหา (Problem-solving research)
2. เพื่อสร้างทฤษฎี (Theory-developing research)
3. เพื่อพิสูจน์ทฤษฎี (Theory-testing research)⁴

ส่วน นราศรี ไววนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี มีความเห็นว่าการวิจัยธุรกิจเป็นระเบียบวิธีที่มีหลักเกณฑ์ มีการดำเนินการเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ 1 การสังเกตการณ์ เป็นจุดเริ่มต้นของระเบียบวิธีที่มีกฎเกณฑ์ อาจเป็นการมองผ่านไปหรือมองอย่างละเอียดก็ตาม แต่ก่อให้เกิดความสนใจคือความอยากรู้หรือหาวิธีแก้ปัญหา
- ขั้นที่ 2 การกำหนดขอบเขตของปัญหา เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการสังเกต คือการนำความอยากรู้หรือปัญหานั้นมากำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตว่าอยากรู้เพียงใดหรือปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นที่แท้จริงคือ
ปัญหาอะไรบ้าง เพื่อเป็นกรอบในการศึกษาหรือแก้ปัญหาต่อไป
ขั้นที่ 3 การตั้งสมมติฐาน สมมติฐานนับได้ว่าเป็นการแก้
ปัญหาทางหนึ่งอาจจะอยู่ในรูปข้อความ ตัวแบบ สุดแล้วแต่ความ
เหมาะสมกับปัญหาที่จะแก้ไขด้วย

ขั้นที่ 4 การทดลอง เป็นการทดลองว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น
จะใช้ได้หรือไม่ ถ้าใช้ไม่ได้ก็ต้องหาทางแก้ปัญหาโดยตั้งสมมติฐาน
ขึ้นมาใหม่

ขั้นที่ 5 การพิสูจน์ เป็นการพิสูจน์ว่าสมมติฐานใช้ได้หรือไม่
โดยดูผลสรุปจากการทดลอง⁵

เพื่อให้มองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิทยานิพนธ์เด่นชัดยิ่งขึ้นจะ
พิจารณาแต่ละขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ว่าก่อให้เกิดประโยชน์ ความคิด ความรู้ อะไรบ้าง
ดังต่อไปนี้

การกำหนดหัวข้อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น
ขึ้นในหน่วยงานหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่เข้าไปศึกษา
หรือปัญหาที่ต้องการทราบคำตอบ โดยต้องศึกษาว่า ปัญหาที่คิดว่าเป็นปัญหานั้นมีใครกล่าว
ถึงบ้าง เป็นปัญหาที่เราคิดขึ้นเองหรือไม่ มีหลักฐานอะไรเป็นข้ออ้างอิง ดังนั้นในการกำหนด
หัวข้อปัญหาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องหาข้อมูลอ้างอิงที่เป็นตัวบุคคลหรือ
เอกสารเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษายอมรับในปัญหานั้น การฝึกดังนี้เป็นการฝึกนักศึกษาให้เป็นผู้มี
เหตุผลในการรับทราบปัญหาไม่รับฟังปัญหาโดยที่ไม่สืบหาสาเหตุที่แท้จริง ไม่หาข้อมูลเพื่อ
เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งจะมีผลให้เกิดความล้มเหลวในการทำวิทยานิพนธ์ การด่วน
สรุปปัญหาเป็นหนทางที่ทำให้ การดำเนินกิจการล้มเหลวได้

การกำหนดหัวข้อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากจะกำหนดจากปัญหาที่
พบแล้ว อาจจะทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์มีความรู้ความสามารถดีอยู่แล้วแต่ยัง
มีบางหัวข้อบางเรื่องที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้นหรือศึกษาเพื่อค้นคว้า
ทฤษฎีใหม่ ๆ ซึ่งสามารถกระทำได้

เมื่อสรุปว่าจะทำวิทยานิพนธ์เรื่องใดแล้ว นักศึกษาจะต้องศึกษาค้นคว้าเอกสาร
ตำรา วิทยานิพนธ์ งานวิจัย ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงหรือตรงกับหัวข้อปัญหาที่ทำวิทยานิพนธ์

การศึกษาในสวนนี้จะทำให้นักศึกษามีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พิจารณาได้ว่าข้อมูลใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์เพื่อสามารถนำมาอ้างอิงในเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ได้ พิจารณาแหล่งที่มาของข้อมูลได้ว่าใครเป็นผู้กล่าวถึง มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด เป็นการฝึกนักศึกษาให้เป็นผู้รู้จักการวิเคราะห์พิจารณาในการยอมรับหรือไม่ยอมรับข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ นอกจากนี้ นักศึกษาจะต้องวางแผนในการรวบรวมข้อมูลให้มีกำหนดเวลาที่แน่นอน เช่น ตั้งแต่วันที่เท่าใดถึงเท่าใด เป็นต้น การวางแผนในการรวบรวมข้อมูลนี้จึงต้องกำหนดเป็นโครงการว่าจะค้นคว้า เก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา จากสถานที่ใดก่อนหลัง ตามลำดับอย่างไร เมื่อพบข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ทำการจดบันทึกข้อมูลทันทีโดยมีรายละเอียดใจความข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น จากหนังสือหรือเอกสารชื่ออะไร ใครแต่ง พิมพ์เมื่อใด หน้าที่เท่าไร เพื่อนำไปใช้ในการเขียนเชิงอรรถ บรรณานุกรม รายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ทำวิทยานิพนธ์เก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามกำหนดเวลาและทำวิทยานิพนธ์สำเร็จตามโครงการที่กำหนดไว้ ในสวนนี้จะเป็นการฝึกหัดนักศึกษาให้เป็นผู้รู้จักเก็บบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการ ดำเนินงานต่อไป

สำหรับการศึกษาวิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยในเรื่องที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ เป็นการช่วยให้ค้นพบความรู้ ข้อแนะนำในเรื่องนั้น ๆ ได้ซึ่งจะมีผลช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะฝึกให้ผู้เขียนวิทยานิพนธ์รู้จักศึกษาหาความรู้อย่างลึกซึ้ง มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบ เป็นคนทันสมัยที่สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ได้ดังคำกล่าวของ วิจิตร ศรีสะอ้าน กล่าวว่า “ผู้ที่เรียนบริหารการศึกษามี 2 ประเภท คือ ผู้ที่เรียนไปเป็นผู้บริหารและผู้ที่เรียนไปเป็นนักวิชาการบริหาร ผู้ที่เรียนไปเป็นนักบริหารจะต้องเป็นผู้ใช้ผลการวิจัยเป็น (Research Consumer) แต่ผู้ที่เรียนไปเป็นนักวิชาการบริหารควรเป็นผู้ที่ต้องทำวิจัยได้”⁶

การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์จะทำให้ผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นผู้มีความละเอียด รอบคอบ เป็นการสร้างคุณสมบัติที่ดีแก่ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นนักการบริหารสืบไป กล่าวคือผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ให้ชัดเจน เช่น รูปเล่มมีลักษณะอย่างไร ข้อความที่ปกหน้า สันปก มีข้อกำหนดอย่างไร ส่วนประกอบภายในเล่มจะต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง การจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ใช้กระดาษอะไร เว้นที่ว่างริมขอบกระดาษเท่าใด ย่อหน้าเว้นระยะที่ตัวอักษร การอ้างอิงคำพูดของบุคคลอื่นมีวิธีการพิมพ์อย่างไร การเขียนบรรณานุกรม เชิงอรรถ มีวิธีการเขียนอย่างไร เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากจะต้องระมัดระวังในเรื่องดังกล่าวแล้ว การทำวิทยานิพนธ์เป็นเสมือนการแต่งตำราเป็นการรวบรวมความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่เขียน ตั้งแต่ต้นคือความเป็นมาของปัญหา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสุดท้ายคือ ต้องเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจว่าได้ค้นพบอะไรบ้าง จากการทำวิทยานิพนธ์นั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา แนวทางการแก้ปัญหาหรือเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์และตรงกับวัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง คำตอบหรือข้อมูลที่ได้จะต้องมีจำนวนมากพอ และเป็นไปตามหลักวิชาการ ดังนั้นข้อคำถามจะต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์ตรงกับหัวข้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ แบบสอบถามจึงต้องมีความสัมพันธ์กับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากทฤษฎีที่ใช้อ้างอิง คำตอบหรือข้อมูลที่รับจากแบบสอบถามจึงสามารถนำมาวิเคราะห์หาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ได้ ประโยชน์ที่ได้รับจากขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาให้นักศึกษามีเหตุผลในการสรุปปัญหาทราบข้อคิดเห็นจากกลุ่มประชากรที่เชื่อถือได้ ตั้งปัญหาโดยมีข้อมูลอ้างอิงและคำตอบที่ได้จะเป็นคำตอบจากผู้ที่มีปัญหาอย่างแท้จริงและเชื่อถือได้

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการนำข้อมูลคำตอบจากกลุ่มประชากรหรือประชากรกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์เป็นภาพรวม คำตอบ ข้อเสนอแนะของกลุ่มประชากร จะเป็นการค้นพบโดยภาพรวมว่ากลุ่มประชากรกลุ่มใหญ่มีความคิดเห็น มีคำตอบ ในเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์อย่างไร ประโยชน์ที่ได้จากส่วนนี้เป็นการฝึกให้นักศึกษามีเหตุผลในการสรุปปัญหาทราบข้อคิดเห็นจากกลุ่มประชากรที่เชื่อถือได้ มีการพิจารณาสรุปความคิดเห็นอย่างมีหลักเกณฑ์และได้คำตอบที่เป็นธรรม นอกจากนี้ประโยชน์ดังกล่าวแล้วยังเป็นการฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้ใช้ผลการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การนำเสนอวิทยานิพนธ์ การนำเสนอวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ การเขียนเอกสารวิทยานิพนธ์เป็นรูปเล่ม ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องมีความสามารถในการเขียนเนื้อหาให้สามารถสื่อความหมายสิ่งที่ต้องการบอกแก่ผู้อ่านได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย มีความชัดเจนมากพอที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าต้องการจะบอกอะไร ขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ผู้เขียนวิทยานิพนธ์จะต้องนำเสนอต่อกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของสถาบันการศึกษาโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อสถาบันหรืองานบัณฑิตเห็นชอบแล้วจึงแต่งตั้งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ในการสอบวิทยานิพนธ์นักศึกษาจะต้องมีความพร้อมในการนำเสนอการดำเนิน

การทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมด มีความพร้อมทางด้านสุขภาพ เป็นต้น โดยทั่วไปอาจใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง นักศึกษาจะต้องบรรยายเรื่องราวสาระเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ให้ละเอียดต่อคณะกรรมการ ตอบข้อซักถามของคณะกรรมการได้อย่างดีและชัดเจน กรรมการอาจเสนอแนะให้เพิ่มเติม แก้ไขเนื้อหาบางส่วนก็ได้ สุดท้ายคณะกรรมการจะประชุมกันเพื่อสรุปว่าสมควรที่จะอนุมัติวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น ๆ หรือไม่และระดับใด กระบวนการดังกล่าวนี้จะเป็นการฝึกการพูด ฝึกการชี้แจงโดยใช้เหตุผลประกอบ ฝึกการเขียนเอกสารทางวิชาการ ความชำนาญต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของนักบริหารทั้งสิ้น

วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์

เมื่อนักศึกษาศึกษาสำเร็จภาควิชาการ (Course work) และผ่านการสอบรียบยอดแล้วและพร้อมที่จะทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องเตรียมหัวข้อวิทยานิพนธ์ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์ ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบ อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเพื่อประกอบการตัดสินใจแก่นักศึกษาว่า ควรจะเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่องนั้นหรือไม่ เมื่อนักศึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้ข้อสรุปว่าจะทำวิทยานิพนธ์เรื่องใดแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้พิจารณาว่าควรจะขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ท่านใดเพื่อมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เมื่อนักศึกษาเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เสร็จและได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมแล้วจึงนำเสนองานบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อตั้งคณะกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบแล้วจึงเสนองานบัณฑิตวิทยาลัยเพื่ออนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป⁷

ในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์การบรรยายถึงที่มา และความสำคัญของปัญหา เป็นข้อสำคัญประการแรกที่สำคัญมากในการทำวิทยานิพนธ์เพราะถ้าไม่สามารถบรรยายให้ชัดเจนได้ว่าเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้นมีความสำคัญอย่างไร มีความเป็นมาอย่างไร มีความเหมาะสมที่จะนำมาเสนอเป็นหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ได้หรือไม่แล้วกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์จะไม่สามารถอนุมัติให้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนั้นได้ ดังนั้นการบรรยายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาจึงต้องมีความชัดเจนมากพอที่จะยอมรับได้ มีเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้ รายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้จะสามารถเป็นแนวทางในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ให้ประสบความสำเร็จด้วยดีต่อไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับในเรื่องดังกล่าวนี้ บุญชม ศรีสะอาด ได้กล่าวถึง แหล่งที่จะช่วยให้สามารถพบที่มาของปัญหาไว้ 6 ประการ คือ

1. จากงานวิจัยของบุคคลอื่นที่ทำไว้แล้ว
2. จากทฤษฎี ข้อเสนอใหม่ ๆ หรือจากบทความของผู้รู้
3. จากการสัมมนาหรือการประชุมทางวิชาการ
4. จากการเสนอหัวข้อที่ควรทำวิจัยจากหน่วยงานที่ให้ทุนการทำวิจัย
5. จากรายชื่อเรื่องต่าง ๆ ที่มีผู้ทำวิจัยไว้แล้ว
6. จากการปฏิบัติงานในหน้าที่⁸

ส่วน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ ได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของหัวข้อปัญหาในการวิจัย 6 ประการ คือ

1. เกิดจากความสนใจของตนเอง
2. เกิดจากการเตรียมงาน
3. จากการอ่านหนังสืออุเทศ
4. จากข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
5. จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและหลักสูตร
6. จากปัญหาของผู้อื่น⁹

ข้อเสนอแนะดังกล่าว มีความใกล้เคียงกับทัศนะของ รวีวรรณ ชินะตระกูล ซึ่งกล่าวถึงแหล่งที่มาของปัญหาว่า อาจได้จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. จากการอ่าน ค้นคว้าเอกสาร
2. จากการฟัง
3. จากการวิจารณ์จากแหล่งต่าง ๆ
4. จากความสนใจส่วนตัว
5. จากความสนใจของหน่วยงานอื่น¹⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงถึงความสำคัญของปัญหาที่จะทำวิทยานิพนธ์จะต้องบรรยายถึงสาเหตุที่มาของปัญหาให้เห็นชัดเจน มีหลักฐานอ้างอิง เมื่อทำวิทยานิพนธ์แล้วจะเกิดประโยชน์อย่างไร มีความรู้อะไรเพิ่มขึ้นบ้าง พบข้อเท็จจริงอะไรบ้าง สามารถนำผลการค้นพบไปช่วยให้เกิดการพัฒนาทางความรู้ใหม่ หรือสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างไรบ้าง

ที่มาและความสำคัญของปัญหาอาจพิจารณาเลือกมาจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น กล่าวคือสภาพปัญหา หมายถึง ปัญหาหรือข้อขัดข้องใจที่เกิดขึ้นและยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนมากพอที่จะนำคำตอบนั้น ๆ มาใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือข้อขัดข้องใจนั้น ๆ ได้ จึงต้องทำการศึกษาวิจัย เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปแก้ปัญหาหรือข้อขัดข้องใจนั้น ๆ หรือนำผลไปปรับปรุงพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น สภาพปัญหาจะเป็นรายละเอียดที่มีข้อความมากพอที่จะทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นได้และจากสภาพปัญหานี้จะต้องพิจารณาสรุปเป็นหัวข้อปัญหาให้มีใจความกะทัดรัด แต่ครอบคลุมสภาพปัญหาให้แน่ชัด เมื่อได้แนวคิดถึงสภาพปัญหาแล้วจะต้องศึกษาเอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกันเพื่อศึกษาแนวคิดต่าง ๆ จนเป็นที่ชัดเจนจึงมาสรุปเป็นหัวข้อปัญหาในการวิจัยให้เหมาะสมต่อไป

เพื่อความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ได้ยกตัวอย่างสภาพปัญหาและการวิเคราะห์เพื่อตั้งเป็นหัวข้อปัญหาไว้ตอนหนึ่งดังนี้

ขณะที่เราฟังความคิดเห็นของครูคนหนึ่ง เล่าถึงปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียน กล่าวว่า ครูไม่พอใจถึงจำนวนห้องเรียน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนมีมากเด็ก ส่วนใหญ่อยู่ไกล โรงเรียน เดินทางมาเรียนด้วยความลำบาก ฐานะทางเศรษฐกิจยากจนดูจากสภาพเสื้อผ้าขาดกระรุ่งกระริ่ง ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน สุขภาพจึงไม่ดีพอ เมื่อถึงเวลาสอบร่วมกับกลุ่มโรงเรียน เห็นได้ชัดเจนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเด็กโรงเรียนนี้ต่ำทุกวิชา ที่กล่าวมานี้เป็นสภาพปัญหาที่ได้รับจากโรงเรียนแห่งหนึ่ง สิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วนี้ นักวิจัยจะปล่อยละเลยไม่ได้ จะต้องศึกษาให้ทราบสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้ช่วยเด็กโรงเรียนนี้ให้ได้รับความเป็นธรรม

ในการศึกษาสภาพปัญหานักวิจัยจักต้องวิเคราะห์ปัญหา ดูว่า เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นสืบเนื่องมาจากสาเหตุใด

อาทิ

1. คุณภาพของครู
 2. ฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนต่ำ
 3. ความเหนื่อยหน่ายเพราะเดินทางไกล
 4. ผู้ปกครองขาดการสนับสนุน
 5. อุปกรณ์การเรียนไม่พร้อม
 6. สุขภาพเด็กไม่สมบูรณ์ขาดการกระตือรือร้น
- สภาพปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหาที่พบนี้ สามารถนำมาตั้งชื่อหัวข้อวิจัยว่า “องค์ ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ”¹¹

สำหรับวัตถุประสงค์ในการวิจัย เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นทราบว่าการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อต้องการศึกษาค้นคว้าอะไร สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการค้นคว้าเพียงใด ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องศึกษาแล้ว จะทำให้การวิจัยครั้งนั้นผิดพลาด เกิดความล้มเหลวในการทำวิจัยได้ การเขียนวัตถุประสงค์จึงเป็นแนวทางนำไปสู่กระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง เป็นแนวทางในการกำหนดสมมติฐานของการวิจัยด้วย

เพื่อความเข้าใจในเรื่องนี้ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ กำหนดหลักเกณฑ์การเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 5 ประการ คือ

- ก. เขียนเป็นประโยคคำถาม หรือประโยคธรรมดา หรือจะเขียนผสมกันระหว่าง ประโยคทั้งสอง
- ข. ควรใช้ภาษาที่แจ่มชัด เข้าใจง่ายไม่วกวน
- ค. สามารถตั้งสมมติฐานได้
- ง. สามารถทำการทดสอบได้
- จ. ถ้าจุดมุ่งหมายเกี่ยวข้องกับตัวแปรหลายอย่าง ควรแยกแยะให้เห็นสิ่งที่ต้องการศึกษาเป็นรายข้อย่อย ไม่เขียนคลุม ๆ กันไว้ จะทำให้ทดสอบเป็นปรนัย¹²

ข้อเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด ที่ได้กำหนดในการเขียนจุดมุ่งหมายในการวิจัยไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กรณีที่เขียนแยกเป็นรายข้อ ควรเขียนเรียงตามลำดับความสำคัญ หรือจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย
2. มีภาษาที่กะทัดรัด เข้าใจง่าย
3. เขียนให้ครอบคลุม ให้ผู้อ่านเข้าใจแจ่มชัด ว่าผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้าอะไร¹³

เพื่อให้ผู้ศึกษาในเรื่องดังกล่าว มีความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น รวีวรรณ ชินะตระกูล จึงได้แนะนำวิธีการเขียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้เป็นตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการนิเทศภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับการนิเทศภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในด้านหลักสูตร การจัดระบบการสอน การคัดเลือกบุคลากร ผู้สอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดวัสดุ อุปกรณ์การสอน การจัดอบรมครูประจำการ การจัดปฐมนิเทศครูใหม่ การจัดบริการด้านอื่น ๆ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและการประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการนิเทศภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน¹⁴

ส่วนสมมติฐานในการวิจัยนั้นเป็นคำตอบเบื้องต้นที่ผู้ทำวิจัยคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า คำตอบนี้ได้มาจากการพิจารณาไตร่ตรอง โดยใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการวิจัย แนวทางจากผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องที่ทำกรวิจัยต่าง ๆ ที่มีผู้ทำวิจัยไว้แล้ว ดังนั้นการตั้งสมมติฐานจึงต้องมีที่มาที่มีเหตุผลแต่ผลการวิจัยอาจตรงกับสมมติฐานหรือไม่สุดแล้วแต่ผลการวิจัยที่ค้นพบ

สำหรับการกำหนดลักษณะการตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ดีและประโยชน์ของสมมติฐานการวิจัย รวีวรรณ ชินะตระกูล ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

ลักษณะการตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ดีควรมีดังนี้

1. สมมติฐานที่ตั้งขึ้นควรมีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ควรหลีกเลี่ยงคำที่มีความหมายกว้างเกินไป ซึ่งเป็นการยากที่จะทดสอบ เช่น บรรยากาศในโรงเรียนเหมาะสม ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา คำว่าเหมาะสมเป็นคำที่มีความหมายกว้างเกินไป
2. สมมติฐานที่ตั้งขึ้นต้องเป็นสิ่งที่ทดสอบได้
3. สมมติฐานที่ตั้งขึ้นไม่ควรเป็นสิ่งที่มีขอบเขตกว้างเกินไป ซึ่งเป็นการยากต่อ การทดสอบ และไม่สามารถที่จะสรุปข้อค้นพบให้ตรงกับเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการจะศึกษาได้
4. สมมติฐานควรตั้งให้สอดคล้องกับความจริงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันในเรื่องที่จะศึกษา
5. ภาษาที่ใช้ในการตั้งสมมติฐานควรเป็นคำพูดง่าย ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ความหมายเป็นที่แจ่มชัดสำหรับคนทั่วไป

ประโยชน์ของสมมติฐานการวิจัย

1. ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเลือกตัวแปรที่ต้องการศึกษาว่า มีตัวแปรอะไรบ้าง
2. ช่วยให้ผู้วิจัยเลือกข้อมูลที่จะนำมาศึกษาได้ถูกต้องตรงประเด็นเท่ากับเป็นการช่วยประหยัดทั้งเวลาและเงินทุนที่ต้องการใช้ในการวิจัย
3. ช่วยจำกัดขอบเขตการวิจัยและทำให้ปัญหาในการวิจัยชัดเจนขึ้น
4. ช่วยให้ผู้วิจัยรู้ว่าควรใช้แบบการวิจัยรูปแบบใดจึงเหมาะสมกับปัญหาที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา
5. ช่วยทำให้ผู้วิจัยทราบว่าจะใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างไร
6. ช่วยทำให้ผู้วิจัยทราบว่าจะใช้สถิติอะไรทดสอบสมมติฐาน
7. ช่วยกำหนดขอบเขตในการแปรความหมายของผลงานการวิจัยว่าควรสรุปออกมาในรูปแบบใด¹⁵

นอกจากข้อแนะนำดังกล่าวแล้ว บุญชม ศรีสะอาด ได้กล่าวถึงหลักในการเขียนสมมติฐานไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ใช้ข้อความที่เฉพาะเจาะจง กระชับรัด ชัดเจน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย
2. เขียนสมมติฐานหลังจากที่ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครบถ้วนแล้ว
3. โดยทั่วไปจะเขียนสมมติฐานก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่มีการวิจัย บางประเภท เช่น การวิจัยเชิงคุณลักษณะผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ก่อนที่จะทำการสำรวจ แต่อาจเริ่มจากการสังเกต รวบรวมข้อมูลแล้ว สร้าง สมมติฐานจากข้อมูล หรือพัฒนามาเป็นทฤษฎีเพื่ออธิบายข้อมูลนั้น
4. เขียนในรูปที่สามารถทดสอบได้จากข้อมูลที่จะไปรวบรวมมา
5. กรณีที่มีความซับซ้อน ควรแยกสมมติฐานออกเป็นข้อ ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการทดสอบเป็นรายข้อไป¹⁶

ในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์ ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาผลงานวิจัย ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ผลจากการศึกษานี้จะสามารถทำให้ผู้ที่เสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ได้ทราบแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ ทฤษฎีที่ใช้อ้างอิงในการทำวิทยานิพนธ์ เอกสารอ้างอิงหรือเชิงอรรถท้ายบท หรือบรรณานุกรมท้ายเล่มที่จะสามารถสรุปได้ว่าจะสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จหรือไม่เพียงใด เรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ตรงกับความรู้ความสามารถความถนัดหรือไม่สามารถหาเอกสารอ้างอิงได้จากที่ใดบ้างและมีมากน้อยเพียงใด แล้วจึงพิจารณาสรุปว่าสมควรทำวิทยานิพนธ์เรื่องนั้นหรือไม่และเมื่อทำวิทยานิพนธ์แล้วจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงใด ได้ผลอะไรบ้าง

การศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์หลาย ๆ ทฤษฎีจะเป็นแนวทางในการเลือกทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมาใช้ในการดำเนินการวิจัยได้ตรงกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้เด่นชัดขึ้น

การเสนอขอข่าวยทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย อาจนำเสนอโดยอ้างอิงทฤษฎีของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง คณะหนึ่ง ที่เป็นที่ยอมรับในวงการนักวิชาการทั่วไป หรืออาจอ้างอิงจากผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่มีผู้ทำไว้แล้วมาอ้างเป็นทฤษฎีในการวิจัยได้ การอ้างอิงในส่วนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการวิจัย เป็นหลักการหรือแนวทางที่จะหาเอกสารอ้างอิงเพิ่มเติมมาใช้

ในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามหรือเป็นแนวคิดในการจัดเก็บข้อมูลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัยเป็นกรอบกำหนดให้ทราบว่าการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นใครบ้าง ใช้ตัวแปรอะไรเป็นข้อกำหนดบ้าง อะไรเป็นตัวแปรต้น อะไรเป็นตัวแปรตาม ขอบเขตการวิจัยยังบอกถึงข้อจำกัดในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบประเด็นการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้อง ขอบเขตของการวิจัยยังเป็นการกำหนดขอบเขตการทำวิทยานิพนธ์ให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นจากชื่อเรื่องของการวิจัยนั้น ๆ

ชมกฤษ บัวบังศรี ได้เขียนขอบเขตในการวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์พณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไว้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้จะจำกัดขอบเขตการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ ผู้สอนเฉพาะประเภทวิชาพณิชยกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีการศึกษา 2534 เท่านั้น โดยศึกษาตัวแปร 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานศึกษา เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ พณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทฤษฎี Two Factor Theory ของ Herzberg คือ ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor)¹⁷

กัญญา วีรยวรรณ ได้กล่าวว่าถึงขอบเขตของการวิจัยในวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย ว่า

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการทำวิทยานิพนธ์จากความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษารายวิชาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 และที่กำลังทำวิทยานิพนธ์อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรด้านการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทุกแห่งในประเทศไทยเท่านั้น

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 13 แห่ง จำแนกตาม

2.1.1 เพศ แยกเป็น เพศชาย เพศหญิง

2.1.2 อายุแยกเป็น

1 อายุต่ำกว่า 40 ปี

2 อายุ 40 ปีขึ้นไป

2.1.3 สาขาการบริหารการศึกษาแยกเป็น

1 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

2 สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

2.1.4 เขตสถานศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1 สถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล

2 สถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาใน สาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

2.2.2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ผู้สอน ในสาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

2.2.3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ในสาขา บริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา¹⁸

การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา หรือข้อข้องใจที่เกิดขึ้นเพื่อสรุปให้เห็นสภาพปัญหาที่แท้จริงแล้วจึงนำปัญหานี้มาหาวิธีทางแก้ไข ปรับปรุง ให้ปัญหานั้นหมดไป ซึ่งอันจะมีผลให้การปฏิบัติงานพัฒนาขึ้น ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมสืบไป ดังนั้นในการทำวิจัยแต่ละเรื่อง จึงต้องมีความคาดหวังถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยเรื่องนั้น ๆ

การบรรยายถึงประโยชน์ที่จะได้รับในการวิจัย ควรเขียนจากหัวข้อวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยให้แปลความหมายของวัตถุประสงค์มาเป็นผลทางด้านการปฏิบัติ เช่น การศึกษาปัญหาให้ใช้ปัญหาที่พบมาเป็นข้อคิดในการแก้ปัญหา ถ้าเป็นการศึกษาข้อมูลให้นำข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลนั้นมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนา เป็นต้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการบรรยายถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยเป็นการนำผลของวัตถุประสงค์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้อย่างไรนั่นเอง

ข้อเสนอแนะดังกล่าว สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด ที่กล่าวว่า การวิจัยช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของกฎเกณฑ์หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นการพยากรณ์ผล ภายหน้าของสถานการณ์ ปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาความเป็นอยู่และวิถีการดำรงชีวิตให้ดียิ่งขึ้น¹⁹

ในทัศนะของ รวีวรรณ ชินะตระกูล กล่าวถึง ส่วนวัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยคือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อสร้างทฤษฎี และเพื่อพิสูจน์ทฤษฎี²⁰

ชินวุธ สุนทรสีมะ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การวิจัยมีประโยชน์คือเป็นการนำความรู้ที่วิจัยได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา นำผลการวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นให้คนสนใจงานวิจัยยิ่งขึ้น และนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหางานที่ทำการวิจัยนั้น²¹

ประโยชน์ของการวิจัยจากคำกล่าวของท่านผู้รู้ ดังที่อ้างมาแล้วพอสรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยเป็นการสร้างคนให้มีความคิดอย่างเป็นระบบ
2. ผลจากการวิจัยในเรื่องหนึ่ง ๆ จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผลจากการวิจัย จะเป็นแนวทางในการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้ดีกว่าความนึกคิดหรือประสบการณ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
4. ใช้ผลจากการวิจัยเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

การทำวิทยานิพนธ์เป็นการศึกษาค้นคว้าเฉพาะเรื่อง ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ที่ตนเองจะทำให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ประสบผลสำเร็จด้วยดีและมีคุณภาพ การศึกษาค้นคว้ายังเป็นการช่วยให้ได้ปัญหาที่จะทำวิทยานิพนธ์ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้ทำวิทยานิพนธ์ด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องนี้ หมายถึง ตำรา หนังสือ เอกสารอ้างอิง รายงานวิจัย บทความย่อ วารสาร นิตยสาร ฯที่มีเนื้อหาสาระที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ การค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาปัญหาสำหรับนำมาทำวิทยานิพนธ์ หรือเมื่อพบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาแล้วจึงหาเอกสารอ้างอิงเพื่อศึกษาหาความรู้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาที่จะนำมาเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

เพื่อความเข้าใจเรื่องการตรวจสอบเอกสาร ได้ ถูกต้องยิ่งขึ้น ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ กล่าวไว้ว่า “จุดมุ่งหมายในการค้นคว้าเอกสารเพื่อศึกษาหาความจริง ช่วยในการนิยามปัญหา เลือกสรรปัญหาได้ถูกต้อง ไม่ทำวิจัยซ้ำกับคนอื่นโดยไม่จำเป็น พบเทคนิคในการวิจัยที่จะช่วยในการแปลความหมายของข้อมูล เพื่อเตรียมการเขียนรายงาน ประโยชน์ในการค้นคว้าเอกสารมีประโยชน์ที่สำคัญ ๆ คือ สามารถหาเรื่องที่ทำการวิจัยได้เหมาะสมและเชื่อถือได้ หาเครื่องมือที่ดีที่สุดมาใช้ในการวิจัย รู้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง รู้วิธีการทางสถิติที่จะใช้วิเคราะห์ สมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างถูกต้อง รู้ว่าจะใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบใด ได้อ่านบทวิเคราะห์วิจารณ์อย่าง มีเหตุผลของคนอื่นในสาขาวิชาเดียวกัน”²²

ข้อเสนอแนะดังกล่าวสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด ซึ่งได้กล่าวถึง ข้อเสนอแนะในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้ 4 ประการ คือ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่จะทำให้มากที่สุด ทำความเข้าใจกับระบบอ้างอิงต่าง ๆ พิจารณาพัฒนาการของเรื่องที่จะวิจัย พิจารณาและตัดเอาเฉพาะส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยของตนที่ทำการศึกษวิเคราะห์²³

วิธีดำเนินการวิจัย หมายถึง วิธีการที่จะใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องนั้น ๆ ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาเลือกวิธีการวิจัยที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากหัวข้อที่ทำการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้จัดกลุ่มแยกประเภทการวิจัยทางการศึกษาออกเป็น 5 ประเภท คือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) การวิจัยเปรียบเทียบผลเพื่อศึกษาเหตุ (Causal Comparative Research) และการวิจัยประเภททดลอง²⁴ เมื่อเลือกประเภทการวิจัยได้เหมาะสมแล้ว จึงกำหนดรายละเอียดให้ชัดเจนขึ้น คือกำหนด ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยและการดำเนินการสร้างเครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการทางสถิติที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย ควรจัดทำแผนการดำเนินการวิจัยไว้เพื่อเป็นการกำหนดเวลาให้การทำวิจัยเป็นไปตามแผนที่วางไว้โดยอาจทำเป็น Gant Chart กำหนดวัน เวลาดำเนินการไว้จะมีประโยชน์ต่อการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จได้ดีและเป็นไปตามแผน

วิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนที่แสดงถึงกระบวนการในการทำวิจัยเรื่องนั้น ๆ ซึ่งควรมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนว่า การวิจัยครั้งนี้จะก่อให้เกิดผลอะไรบ้าง กับใครหรือกลุ่มใดหรือต้องการทราบข้อเท็จจริงจากใคร จากกลุ่มบุคคล สัตว์ พืช วัตถุ และสิ่งของ เป็นต้น กลุ่มบุคคล สัตว์ พืช วัตถุ สถานที่หรือเหตุการณ์ เหล่านี้ จะต้องมึลักษณะเฉพาะตัวที่วัดได้เรียกว่า กลุ่มประชากร ซึ่งหมายถึง หน่วยข้อมูลทั้งหมดที่ผู้สนใจจะศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ประกอบด้วยทุกหน่วยที่จะศึกษาทั้งหมดและให้คำตอบกับผู้สนใจได้ กลุ่มของประชากรควรมีคุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีอย่างน้อย 4 ประการ คือ มีลักษณะ เฉพาะตัวอย่างน้อยหนึ่งลักษณะที่วัดได้และไม่เหมือนกับประชากรอื่นที่คล้ายคลึงกัน สมจริงในเนื้อหาสาระ สอดคล้องกับใจความปัญหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเจาะจงเพียงพอที่จะอำนวยความสะดวกให้ทุกคนเข้าใจตรงกันว่าเป็นอะไร²⁵

ประชากรที่เป็นจุดสนใจของงานวิจัยแต่ละเรื่องโดยทั่วไป จะมีขอบเขตกว้างมาก ถ้าจะศึกษาข้อมูลทั้งหมด อาจกระทำได้ยากและเสียค่าใช้จ่ายมาก ดังนั้นในการทำวิจัยจึงใช้ตัวแทนของ ประชากรเหล่านั้นเป็นผู้ให้ข้อมูล การเลือกตัวแทนของประชากรเรียกว่า กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างอาจได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) การเลือกตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Sampling) หรือการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)²⁶ ลักษณะที่พึงประสงค์ของตัวอย่างควรมีอย่างน้อย 6 ประการ คือ ไม่แตกต่างจากประชากรอย่างเป็นระบบอย่างมีนัยสำคัญในด้านลักษณะพื้นฐานที่สำคัญได้มาจากการเลือกที่เป็นอิสระและเท่ากัน แต่ละสมาชิกของประชากรมีจำนวนสมาชิกที่เพียงพอแก่การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติศาสตร์ เป็นแหล่งข้อมูลที่ตรงประเด็น เชื่อถือได้และมีประโยชน์ใช้สอย ครอบคลุมไปถึงประชากรอย่างสมเหตุสมผล เหมาะแก่การใช้เทคนิคอนุมานทางสถิติศาสตร์วิเคราะห์ข้อมูล และสะดวกพอสมควรต่อการปฏิบัติภารกิจสืบค้นที่จำเป็นอย่างประหยัด²⁷ ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จึงควรคำนึงถึงความเหมาะสม ความยากง่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจะต้องมีผลของข้อมูลที่จะได้รับตอบกลับคืนมาตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วย

ในการวิจัยในแต่ละเรื่อง ศัพท์บางคำอาจจะเป็นคำศัพท์ที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำศัพท์เฉพาะ ถ้าไม่มีการกำหนดความหมายให้ชัดเจนอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและแปลความหมายคลาดเคลื่อนไป ทำให้ความหมายไม่ตรงกับความต้องการในการวิจัยเรื่องนั้น ๆ ได้

ดังนั้น บุญชม ศรีสะอาด จึงได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ การนิยามศัพท์ไว้ 2 ลักษณะคือ การนิยามศัพท์แบบทั่วไป คือ การนิยามศัพท์ตามความหมายของคำศัพท์ตามปกติ เป็นการนิยามศัพท์ ตามที่ระบุในพจนานุกรม สารานุกรม ตำรา หรือมีผู้นิยามไว้แล้ว หรือ อาจนิยามขึ้นมาเองโดยที่ยังไม่มีใครนิยามมาก่อน การนิยามปฏิบัติการเป็นนิยามที่นอกจากบอกความหมายแล้วยังบอกว่าสามารถตรวจสอบสังเกตได้อย่างไรด้วย²⁸

ส่วน รวีวรรณ ชินะตระกูล ได้กล่าวถึง คำนิยามศัพท์ คือ คำจำกัดความของคำเฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกับผู้วิจัย²⁹

การประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทำวิจัย การกำหนดงบประมาณในการทำวิจัยจะเป็นการเตรียมการของผู้ทำวิจัยอีกทางหนึ่ง การประมาณค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยจะเป็นปัจจัยที่มีผลให้การวิจัยสำเร็จได้หรือไม่ด้วยเหมือนกัน

แหล่งที่มาของเงินงบประมาณ อาจแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ งบประมาณของผู้ทำการวิจัยเอง และงบประมาณจากภายนอก ในกรณีที่ใช้งบประมาณของผู้ทำการวิจัยเองส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดจะเป็นการวิจัยเพื่อทำผลงานเพื่อทำวิทยานิพนธ์ สำหรับงบประมาณจากภายนอกนั้นจะเป็นทุนในการวิจัย เพื่อผลประโยชน์ เพื่อเป็นข้อมูล เพื่อเป็นการศึกษาสภาพปัญหา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหน่วยงานที่ให้ทุนการทำวิจัยหน่วยนั้น ๆ ในแต่ละปีรัฐบาลจะมีหนังสือเวียนแจ้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ผู้ที่มีความสนใจทำวิจัยเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุน ถ้ารัฐบาลพิจารณาเห็นว่าโครงการวิจัยที่เสนอไปนั้นมีประโยชน์ต่อหน่วยงาน ต่อส่วนรวมจึงจัดสรรทุนมาให้เพื่อผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยโดยไม่ต้องใช้งบประมาณของตนเองนับว่าเป็นการส่งเสริมทำวิจัยเพื่อสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

การรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการที่สำคัญอีกกระบวนการหนึ่งในการทำวิจัย การรวบรวมข้อมูลอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกตโดยตรง การสังเกตทางอ้อม การสังเกตทางอ้อมจะต้องใช้เครื่องมือเข้าช่วย ซึ่งเรียกว่าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่หลายชนิดทั้งที่เป็นมาตรฐานและสร้างขึ้นมาใช้เอง ในกรณีที่ต้องสร้างเครื่องมือขึ้นใช้เอง ผู้สร้างจะต้องมีความรู้ในการสร้างเครื่องมืออย่างดีโดยอาศัยความรู้ด้านเทคนิคการสร้างเครื่องมือเข้าช่วยจึงจะได้เครื่องมือที่ประสิทธิภาพ

การรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นจากการกำหนดให้เด่นชัดว่า ตัวแปรที่ต้องการจะวัดคืออะไรต้องกำหนดกฎเกณฑ์ที่จะใช้วัดให้ชัดเจน³⁰ ใช้ทฤษฎีหรือหลักการของใครมาอ้างอิงในการ

ทำวิจัยการสร้างเครื่องมือจึงควรสร้างให้เป็นไปตามหลักการหรือทฤษฎีที่นำมาใช้นั้น ซึ่งผู้ทำวิจัยจะต้องศึกษาให้ละเอียดและชัดเจนจึงจะประสบสำเร็จในการทำวิจัยได้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย มีหลายประเภท หลายลักษณะ แตกต่างกันตามลักษณะการสร้าง รูปแบบการตอบ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ และแปลผล อาจแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 5 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบ
 2. แบบสอบถาม
 3. การสัมภาษณ์
 4. แบบประเมินค่าและมาตรวัดเจตคติ
 5. แบบวัดอื่น ๆ เช่น แบบตรวจรายการ แบบวัดความสนใจ
- แบบเทคนิคการฉายออกแบบเทคนิคสังคมมิติ แบบเทคนิคการวัดแนวคิด³¹

การสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ มีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) ความยากง่าย (Difficulty) มีอำนาจจำแนก (Discrimination Power) มีความหมายในการวัด (Meaningfulness) และมีความสามารถนำไปใช้ (Usability) มีประสิทธิภาพ (Efficiency)

ในการวิจัยแต่ละเรื่องจึงควรพิจารณาเลือกเครื่องมือให้เหมาะสมกับหัวข้อ และวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น ๆ เพราะการที่จะได้ข้อมูลเที่ยงตรงเพียงใด การนำข้อมูลไปแปรผลได้ยากง่ายเพียงใด ขึ้นกับลักษณะของเครื่องมือที่นำมาใช้ก็ได้ โดยนำมาทบทวนหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ หรือปรับปรุงให้ทันสมัยยิ่งขึ้น หรืออาจจะต้องสร้างขึ้นเอง โดยใช้หลักการและทฤษฎีของผู้มาอ้างอิง ในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลขึ้นใช้เองนี้ จะต้องให้ผู้ผู้ตรวจสอบแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขและหรือทดสอบแบบสอบถาม จนเป็นที่แน่ใจว่ามีความสมบัติของเครื่องมือ รวบรวมข้อมูลที่ดีจึงนำไปใช้ได้

แบบสอบถามเป็นชุดของคำถาม ซึ่งจัดเรียงอย่างเป็นระบบและมีระเบียบเพื่อส่งไปให้ผู้ตอบอ่านและตอบเอง โดยมากจะจัดส่งโดยทางไปรษณีย์เพราะประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายแบบสอบถามควรประกอบด้วย

1. หนังสือนำ หนังสือนำควรมีรายละเอียด แนะนำตัวผู้วิจัย แนะนำโครงการวิจัย เหตุผลที่ส่งแบบสอบถามมาให้ตอบ คำมั่น สัญญาและกำหนดเวลาและสถานที่ให้ส่งกลับคืน
2. คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม
3. ส่วนเนื้อหาของแบบสอบถาม³²

การสร้างแบบสอบถามควรมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัด
2. เลือกชนิดและรูปแบบคำถาม
3. เขียนข้อคำถาม
4. เรียงข้อคำถามและจัดรูปแบบ
5. ตรวจสอบและแก้ไขขั้นต้น
6. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม
7. คัดเลือกข้อคำถามและปรับปรุงขั้นสุดท้าย³³

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลนั้นมาสรุปมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบผล คำตอบ ในปัญหาที่เป็นหัวข้อการวิจัย แบบสอบถามประกอบด้วยชุดของข้อคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยกาเครื่องหมาย หรือเขียนตอบหรือได้คำตอบจากการสัมภาษณ์ โดยทั่วไปแบบสอบถามประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน คือ

1. คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม ต้องชี้แจงให้ผู้ตอบทราบรายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจน เช่น แบบสอบถามมีกี่ตอน แต่ละตอนถามเกี่ยวกับอะไร ตอบลงในแบบสอบถามหรือในกระดาษคำตอบ ทำเครื่องหมายในคำตอบอย่างไร เป็นต้น
2. สภาพส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น ชื่อ-สกุล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ เป็นต้น
3. ส่วนข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา

ในส่วนของข้อคำถามเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะจะได้คำตอบที่จะเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ตรงกับความต้องการ มีความชัดเจน มีเนื้อหาสาระครอบคลุมเรื่องที่ต้องการทราบ ดังนั้นในการสร้างแบบสอบถามจะต้องมีวิธีการสร้าง วิธีตรวจสอบให้มีคุณภาพ จึงจะได้แบบสอบถามที่ตรงประเด็น เชื่อถือได้ เป็นปรนัย มีอำนาจจำแนก และตรวจสอบความยากง่ายได้

การสร้างแบบสอบถาม จึงเป็นส่วนสำคัญมากอีกส่วนหนึ่งในการทำวิจัย การรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นจากการกำหนดให้เห็นชัดเจนว่า ตัวแปรที่ต้องการวัดคืออะไร และเราต้องการวัดอะไรจากสิ่งนั้น กฎเกณฑ์ และทฤษฎีต่าง ๆ ที่จะใช้ในการวัดจะกำหนดขึ้นได้ต่อเมื่อได้มีการระบุให้แน่ชัดเสียก่อนว่า จุดมุ่งหมายของการทำวิจัยเป็นอย่างไร เราจะวัดอะไรบ้าง ซึ่งจะต้องกำหนดค่านิยามของตัวแปรนั้นที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติตามได้ กฎเกณฑ์และทฤษฎีที่นำมาอ้างในการทำวิจัยจะสามารถวิเคราะห์หรือออกไปได้ว่าตัวแปรแต่ละตัวมีตัวแปรใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว ขอบเขตของการทำวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดในการสร้างแบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลมาทำวิจัยได้อย่างเที่ยงตรงมากขึ้น การสร้างแบบสอบถามที่มีคุณภาพควรยึดหลักดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร ถามให้ตรงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่อง ไม่ควรให้ผู้ตอบ ๆ มากเกินไป ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุด สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี³⁴ เมื่อได้สร้างแบบสอบถามแล้ว ควรทำการตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) อำนาจจำแนก (Discriminativity) และความยาก (Difficulty)³⁵ ถ้าเรื่องที่ทำกรวิจัย เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึกหรือความประพุดเกี่ยวกับตนเองหรือผู้อื่น กิจกรรมสถาบันหรือสถานการณ์ อาจใช้เครื่องมือวัดมาตราวัดประเภทคิว (Q-sort scales) มาตราเทอร์สโตน (Thurstone scale) มาตราลิเกิร์ต (Likert scales) มาตราแยกแยะ (Semantic differential scales) และมาตรา กุตต์มัน³⁶ เป็นต้น

แบบสอบถามในการทำวิจัยอาจใช้แบบสอบถาม หรือปรับปรุงจากแบบสอบถามเก่าที่มีผู้ทำวิจัยในเรื่องนั้น ๆ ไว้แล้ว แต่ต้องตรวจสอบให้มีเนื้อหาสาระครอบคลุมสิ่งที่ผู้ทำวิจัยต้องการทราบและตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเป็นไปตามเกณฑ์ของลักษณะแบบสอบถามที่ดี

การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาแปรผลเพื่อทราบคำตอบจากผลการรวบรวมข้อมูลนั้น จะต้องพิจารณาว่าจะใช้สถิติอะไรมาใช้กับข้อมูลนั้น ๆ จึงจะทำให้ได้ผลออกมาถูกต้อง สรุปได้ดังนี้

1. ใช้สถิติที่เหมาะสมกับจุดประสงค์และลักษณะของข้อมูล เช่น ร้อยละ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การวัดการกระจาย
2. สถิติหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ได้แก่ t-test
4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ค่า F
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ควรบอกวิธีการ และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ ข้อมูลอยู่ในรูปความถี่ ได้แก่ Chi-Square

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ควรบอกวิธีการ และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ ข้อมูลควรทราบว่าเมื่อได้ข้อมูลมาแล้วนำมาทำอย่างไร อาจแยกบรรยายตามลักษณะข้อมูล วัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือสมมติฐานของการวิจัย

การเลือกวิธีวิเคราะห์ทางสถิติ จะต้องคำนึงถึงประเภทของข้อมูลที่จะรวบรวม ถ้าเป็นข้อมูลประเภทที่ไม่ต่อเนื่อง ได้แก่ ข้อมูลแบบบัญญัติและข้อมูลอันดับ สมควรใช้วิธี วิเคราะห์ตามแนวทางของสถิติไม่จำกัดการแจกแจง (Nonparametric Statistics) แต่ถ้าเป็นข้อมูล ประเภทต่อเนื่อง สมควรใช้วิธีตามแนวทาง ของสถิติศาสตร์จำกัดการแจกแจง (Parametric Statistics)³⁷

ข้อมูลประเภทต่อเนื่อง (Continuous data) คือ ข้อมูลที่เป็นค่าตัวเลขภายในช่วง ระหว่างค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดและการแจกแจงความถี่ของข้อมูลในประชากรเป็นการแจกแจง ปกติ (Normal distribution)

ข้อมูลประเภทไม่ต่อเนื่อง (Discrete data) เป็นค่าตัวเลขของข้อมูลที่เป็นได้เฉพาะ บางค่าเท่านั้น เช่น จำนวนคนยอมจะเป็นได้เฉพาะเลขจำนวนเต็มเท่านั้น

การเขียนวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพผู้เขียนวิทยานิพนธ์จะต้องเป็นผู้ศึกษาหาความรู้ ในเรื่องที่ทำให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ สารที่ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาสาระตรงกับ เรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์สามารถนำมาใช้อ้างอิงในวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นการยืนยันให้ใจความที่นำ มาเขียนน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดยการกำหนดเป็นตัวเลขหรือตัวอักษรไว้ท้ายข้อความนั้น ๆ หรืออ้าง ชื่อผู้เขียนไว้ด้วย ถ้าผู้อ่านมีความสนใจต้องการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากเอกสารที่อ้างอิงนั้น การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการแสดงการให้เกียรติแก่เจ้าของคำ พุดที่นำมาอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ การอ้างอิงเอกสารดังกล่าวมีรูปแบบแตกต่างออกไปตามแต่ สถาบันฯ หน่วยงานที่ให้ทุนจะเป็นผู้กำหนด โดยทั่วไปแล้วถ้าเป็นการทำวิทยานิพนธ์ใน สถาบันการศึกษา สถาบันการศึกษาจะเป็นผู้กำหนดรูปแบบการอ้างอิงไว้อย่างชัดเจน การ

กำหนดรูปแบบไว้เช่นนั้นนอกจากมีประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังเป็นการฝึกให้ผู้เขียนวิทยานิพนธ์เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบอีกด้วย

เรื่องอุไร ศรีนิลทา ได้ให้ข้อเสนอแนะในการเขียนเชิงอรรถไว้ว่า การอ้างอิงเป็นการให้เกียรติแก่ผู้แต่งเอกสาร แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือการอ้างอิงในตัวเรื่องและการอ้างอิงท้ายเรื่อง การอ้างอิงในตัวเรื่องอาจจะบ่งชี้ผู้แต่งไว้กับข้อความที่อ้างอิง หรือระบุไว้เป็นเชิงอรรถตอนล่างของหน้าที่มีการอ้างอิง การอ้างอิงท้ายเรื่อง เป็นการจัดทำบัญชีเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงในวิทยานิพนธ์³⁸

ส่วน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า การเขียนเชิงอรรถในปัจจุบันมี 2 วิธี คือ การอ้างอิงแบบเชิงอรรถและการอ้างอิงไปในเนื้อหา การอ้างอิงแบบเชิงอรรถ นำเอาผลจากเอกสารอ้างอิงมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ส่วนใดมาจากแหล่งข้อมูลเอกสารใดทำตัวเลขไว้ แล้วนำแหล่งที่อ้างอิงไปเขียนไว้ตอนล่างของหน้ากระดาษ และเมื่อขึ้นหน้ากระดาษใหม่ มีการอ้างอิงให้เลขเรียงลำดับใหม่ การอ้างอิงเข้าไปในเนื้อหา โดยการใช้อ้างอิงแหล่งที่มาของเนื้อหาวิชาแทรกเข้าไปท้ายข้อความที่อ้างอิงในวงเล็บ มี 3 ส่วน คือ ชื่อผู้แต่งและสกุล ปีที่พิมพ์ และหน้าที่อ้างอิง³⁹

ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาโครงสร้าง รูปแบบของวิทยานิพนธ์ของสถาบันการศึกษาของตนเองให้ละเอียดและเขียนไปตามโครงร่างนั้น ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษามีข้อกำหนดโครงร่างและรายละเอียดแตกต่างกันไป และอาจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามยุคและสมัย อย่างไรก็ตาม บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์ ได้แนะนำถึงรูปแบบของการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหลัก ๆ ดังนี้

ส่วนนำ ประกอบด้วย

1. ปกนอก
2. ไบรองปก
3. หน้าชื่อเรื่องหรือปกใน
4. หน้าเสนอ
5. หน้าอนุมัติ
6. บทคัดย่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. กิตติกรรมประกาศ
8. สารบัญ
9. สารบัญตาราง
10. สารบัญภาพประกอบ

ส่วนเนื้อเรื่อง ส่วนนี้ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องกับส่วนประกอบในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกับภาคนิพนธ์ดังกล่าวแล้ว เฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องจะจัดทำเป็นบท ๆ จำนวนบทมีไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อเรื่อง และวิธีการวิจัยที่ใช้ วิทยานิพนธ์ทางสังคมศาสตร์ทั่วไป จะประกอบด้วย 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 ว่าด้วย บทนำ ควรประกอบด้วยหัวข้อ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ขอบเขตของการวิจัย
4. ข้อตกลงเบื้องต้น
5. ความจำกัดของการวิจัย
6. สมมติฐานในการวิจัย
7. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 ว่าด้วยเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ

1. ความหมายของคำหลัก (key word) ของเรื่อง
2. สภาพปัญหาอุปสรรคที่เป็นสาเหตุของเรื่องนั้น
3. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ว่าด้วยวิธีดำเนินการวิจัย ควรประกอบด้วยหัวข้อ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ว่าด้วยผลการวิจัย ควรประกอบด้วย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์เรียงตามลำดับจากข้อ 1 ไป

บทที่ 5 ว่าด้วยสรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ โดยทั่วไป
บทนี้จะกล่าวสรุปติดต่อกัน จัดเป็นหัวข้อเฉพาะตอนกล่าวถึง ผล
การวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะเท่านั้น

ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย

1. บรรณานุกรม
2. ประวัติผู้ทำ⁴⁰

ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการเก็บข้อมูล การแปลผลข้อมูลให้ถูกต้องตามหลักวิชา ส่งวิทยานิพนธ์แต่ละตอนให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแนะนำอย่างต่อเนื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาจะให้คำแนะนำแก้ไขเพื่อให้ได้วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ เมื่อนักศึกษาปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ได้ผลเป็นที่พอใจของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงทำเรื่องขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย นักศึกษาควรส่งวิทยานิพนธ์ให้คณะกรรมการผู้สอบวิทยานิพนธ์ได้มีเวลาอ่านก่อนวันสอบปากเปล่าอย่างน้อย 30 วัน บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าเพื่อทำการสอบนักศึกษา คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจแนะนำให้แก้ไขวิทยานิพนธ์นั้นได้ ในกรณีที่เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญนักศึกษาจะต้องนำวิทยานิพนธ์นั้นเสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่สอบวิทยานิพนธ์อีกครั้ง อาจจะต้องมีการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์อีกครั้ง หากการสอบครั้งแรกไม่เป็นที่พอใจ เมื่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาจะต้องจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถูกต้องตามรูปแบบมาตรฐานของสถาบันฯ ส่งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อจะได้ลงนามอนุมัติเป็นหลักฐาน เมื่อได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วนักศึกษาจะต้องจัดทำวิทยานิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์ส่งต่อบัณฑิตวิทยาลัยตามจำนวนที่กำหนด

ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์

จากการค้นคว้า ศึกษาและสอบถามพบว่า นักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตส่วนใหญ่ มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ด้านประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์
2. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ
3. ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

1. ด้านประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์

การทำวิทยานิพนธ์เป็นการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาคำตอบในเรื่องที่ผู้เขียนมีความสนใจเป็นพิเศษ อาจเป็นการศึกษาเพื่อหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น อาจเป็นการศึกษาอย่างเจาะเจาะจง เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ หรืออาจศึกษาเพื่อทดสอบทฤษฎีที่มีคนอ้างอิงไว้ว่าคำตอบเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่ โดยมีกระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์ เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับของ นักวิชาการทั่วไป ในการเขียนวิทยานิพนธ์ต้องแสดงให้เห็น ว่าเขียนวิทยานิพนธ์จริงสามารถแสดงให้เห็นคณะกรรมการเข้าใจได้ว่าเราเข้าใจวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์⁴¹ ดังนั้น การเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทแม้ว่าจะเป็นแบบฝึกหัดข้อหนึ่งก็ตาม นักศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษากระบวนการ วิธีการ เนื้อหาสาระที่จะเขียนลงในวิทยานิพนธ์ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์อย่างดี มีความถนัดหรือทักษะในเรื่องนั้น ๆ ผู้ที่ไม่มีแนวความคิดว่าเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้นมีความเหมาะสมกับความรู้ ทักษะของตนเองมากนักน้อยเพียงใด มีผู้เคยทำมาก่อน หรือไม่ ขาดความสามารถในการคิด ขาดเจตคติต่อการวิจัย มีปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษา หรือมีปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา ขาดความสามารถในการนำเสนอผลการวิจัย ความสามารถในการสื่อความหมายและความสามารถในการแปลผลให้เป็นที่เข้าใจง่ายต่าง ๆ เหล่านี้แล้วจะมีผลกระทบต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้ ดังนั้น เมื่อนักศึกษาเลือกหัวข้อเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้แล้วจึงต้องศึกษาเพิ่มเติมจากวิทยานิพนธ์ บทความ หรืองานวิจัยที่มีผู้เคยทำมาก่อนจนมั่นใจว่า ตนเองมีความรู้ ความสามารถและมีทักษะมากพอจึงตัดสินใจทำวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ในเรื่องรายละเอียดในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์มาเกี่ยวข้องด้วยซึ่ง ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ ระเบียบวิธีวิจัย วิธีการทางสถิติ การสร้างแบบสอบถาม กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล และเทคนิคและวิธี การเขียนรายงาน ⁴²

การศึกษาระเบียบวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้จะช่วยให้ นักศึกษาเข้าใจหลักเกณฑ์และรายละเอียดต่าง ๆ ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการเขียนวิทยานิพนธ์ ถ้าสามารถอ่านวิทยานิพนธ์ได้จำนวนมากเล่มเท่าใดจะช่วยให้ เข้าใจวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ได้มากขึ้นเท่านั้น การศึกษาวิทยานิพนธ์หรือผลงานวิจัยของผู้อื่น ที่ได้ทำไว้แล้วจะช่วยให้สามารถเข้าใจการทำวิทยานิพนธ์ได้ดีขึ้นสามารถพิจารณาความเชื่อถือได้ของผลการวิจัย และช่วยให้สามารถพิจารณาตัดสินปัญหาต่าง ๆ ได้มากขึ้นนั่นคือสามารถ นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ ความรู้และเทคนิคทางสถิติศาสตร์เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะทำให้ผู้ ทำวิทยานิพนธ์ประสบความสำเร็จในการดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์ เพราะความรู้ด้านนี้จะ เกี่ยวข้องไปถึงการวางแผนในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเลือกประชากรที่ใช้ เป็นตัวอย่างในการทำวิทยานิพนธ์ ⁴³

การสร้างแบบสอบถาม ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิทยานิพนธ์และ สมมติฐานเป็นสำคัญ นั่นคือผู้เขียนวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาทฤษฎีการสร้างแบบสอบถามจาก เอกสาร ตำราตัวอย่างแบบสอบถามจากวิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยของผู้อื่นที่ได้ทำไว้แล้ว เพื่อ สามารถสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ⁴⁴ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้รู้ว่ามีคุณสมบัติที่ดีครบถ้วนตามกฎหมายเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ⁴⁵ การเก็บ รวบรวมข้อมูลควรมีการวางแผนในการรวบรวมข้อมูล เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้และเทคนิค ทางสถิติศาสตร์มา เกี่ยวข้องด้วย เช่น การเลือกประชากร วิธีสุ่มตัวอย่าง เป็นต้น ความผิดพลาดในการรวบรวมข้อมูลจะทำให้ผลการทำวิทยานิพนธ์หรือการทำวิจัยผิดพลาดได้ ⁴⁶ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้วอาจจำ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์ให้ ดังนั้นแบบสอบถาม จึงควรเตรียมการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ล่วงหน้าด้วยโดยศึกษา จากผู้เคยทำวิจัยไว้ก่อนแล้ว ⁴⁷

การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก นักศึกษาจะต้องรู้ เทคนิคและวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยจัดทำเป็น ลายลักษณ์อักษร ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ จึงควรมีความรู้ ความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อ

ความหมายได้ชัดเจน ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้ต้องศึกษารูปแบบการพิมพ์ การจัด
รูปเล่ม การเขียนบรรณานุกรม เชิงอรรถให้ถูกต้องตามคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ
สถาบันการศึกษานั้น ๆ ด้วย⁴⁸

2. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ

ในการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล
เพื่อนำมาใช้อ้างอิง ในการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยศึกษาค้นคว้าจากแหล่งสนเทศปฐม (Primary
Sources) เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ หนังสือตำรา สิ่งตีพิมพ์ทางการค้า เป็นต้น แหล่ง
สนเทศรอง (Secondary Sources) เช่น หนังสือพิมพ์ปริทัศน์ บทความย่อบรรณานุกรม ฯ แหล่ง
ข้อสนเทศอื่น ๆ (Tertiary Sources) เช่น ห้องสมุด ศูนย์เก็บรักษาเอกสาร ศูนย์เผยแพร่และ
ประชาสัมพันธ์⁴⁹ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หอสมุดทั้งของสถาบันฯ และของห้องสมุดสถาบัน
อุดมศึกษาอื่น ๆ นับว่าเป็นแหล่งวิชาการที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้ สำหรับห้องสมุด
ของสถาบันการศึกษาแต่ละสถาบันอาจมีข้อจำกัดด้านงบประมาณด้วยเหมือนกัน จากการวิจัย
พบว่า การบริหารงานห้องสมุด เป็นการบริหารแบบกระจายอำนาจ ทำให้งบประมาณที่ได้รับ
ไม่เพียงพอในการดำเนินการ ขาดแคลนบุคลากร ขาดครุภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
พื้นที่คับแคบ⁵⁰ ทำให้ไม่จูงใจนักศึกษาให้ไปใช้ห้องสมุด จากการวิจัยโดยสุ่มตัวอย่างจากนิสิต
ปริญญาโท ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการใช้แหล่ง
ค้นคว้าเอกสาร พบว่า ห้องสมุดไม่มีหนังสือที่จะค้นคว้า ร้อยละ 84.8 แหล่งค้นคว้านอก
มหาวิทยาลัยไม่มีความสะดวกให้ยืม ร้อยละ 69.9 จากการอภิปรายกลุ่มย่อย ของอาจารย์ผู้
สอนระดับบัณฑิตศึกษา ให้ข้อเสนอแนะว่ามหาวิทยาลัยควรส่งเสริมปรับปรุงห้องสมุดให้เป็น
แหล่งวิชาการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน⁵² นอกจากการบริการทางวิชาการของห้องสมุด
ดังกล่าวแล้ว สถาบันการศึกษาจะต้องจัดทำคู่มือในการเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อแนะนำ
รูปแบบของวิทยานิพนธ์ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียงลำดับส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์
ตลอดจนรายละเอียดที่นักศึกษาจะต้องรู้และยึดถือเป็นแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์แต่ถ้า
เอกสารไม่ชัดเจนจะเป็นปัญหาในการเขียนวิทยานิพนธ์ เช่นกัน หลังจากนักศึกษาเขียนวิทยา
นิพนธ์แล้วและต้องจัดพิมพ์เข้าเล่มให้เป็นไปตามรูปแบบที่สถาบันการศึกษากำหนด ดังนั้น
สถาบันการศึกษาควรจัดเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาด้วย⁵³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นให้นักศึกษาเริ่มทำวิทยานิพนธ์ โดยให้คำแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ แหล่งข้อมูลและการรวบรวม ข้อมูลการวางแผนในการเขียนวิทยานิพนธ์ การใช้วิธีการทางสถิติ การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและแก้ไขให้เป็นไปตามรูปแบบที่งานบัณฑิตกำหนดไว้ แต่เนื่องจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์มีจำกัด ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษา ดังนั้น คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะเป็นผู้มีบทบาท และหน้าที่ที่จะช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำปรับปรุงให้หัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น⁵⁴ เมื่อนักศึกษาได้รับการอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วอาจารย์ที่ปรึกษายังต้องมีหน้าที่ติดตามดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดต่อไป นวัตกรรมนักศึกษาหาพบอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะ ๆ ช่วยดูแลการสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานให้ถูกต้องและสมบูรณ์⁵⁵ ดังนั้น ภาระกิจของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อนักศึกษาแต่ละคน จึงมีความสำคัญและมีผลต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จเป็นอย่างมาก แต่ภาระกิจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้มีภาระเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างเดียวจึงต้องมีหน้าที่งานด้านวิชาการ การบริหารของสถาบันการวิจัย การบริการชุมชนหรือต้องรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอื่นอีกซึ่งอาจจะมีภาระมากเป็นทวีคูณ จึงอาจทำให้ไม่สามารถแบ่งเวลาในการแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องตรงต่อเวลาเมื่อได้รับการนัดหมายจากอาจารย์ที่ปรึกษา อ่านตรวจสอบร่างวิทยานิพนธ์ แก้ตัวตกผิดให้เรียบร้อยและมั่นใจว่ามีความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว จึงส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจเพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกส่วนหนึ่งด้วย เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษา มีความเห็นว่านักศึกษาดำเนินการเขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์แล้วจึงให้ความเห็นชอบในการนำเสนอวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของสถาบันการศึกษาต่อไป⁵⁷

4. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เป็นงานที่นักศึกษาจะต้องมีความตั้งใจจริงมีความเชื่อมั่นในตัวเองและมีความพยายามอย่างมาก เพราะการเขียนวิทยานิพนธ์ เป็นงานสร้างสรรค์ ต้องรวบรวมความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ต้องศึกษาผลการวิจัยของผู้อื่นเพื่อนำมาอ้างอิงให้มีความสมเหตุสมผล รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ หาข้อสรุปหรือคำตอบ ตามวัตถุประสงค์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ได้กำหนดไว้ สถาบันการศึกษาจะมีเวลาให้นักศึกษาเขียนวิทยานิพนธ์เป็นเวลา 3 ปีครึ่ง หลังจากที่นักศึกษาเรียนสำเร็จภาคเนื้อหาวิชา (Course Work) แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เวลาแก่นักศึกษาได้สร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ให้ดีที่สุด แต่ในการเขียนวิทยานิพนธ์ย่อมมีปัจจัยหลายประการโดยเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล ที่จะทำให้เกิดความล่าช้าและเกิดปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านการเงินและสภาพความเป็นอยู่ ด้านกิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ ด้านการเข้าสังคม บุคลิกภาพด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนด้านเพศสัมพันธ์และการแต่งงาน ด้านบ้านและครอบครัว ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ด้านหลักสูตรและการสอน⁵⁸ การแบ่งเวลาในการเขียนวิทยานิพนธ์ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากโดยเฉพาะข้าราชการที่ได้รับอนุมัติจากกรมเข้าสังกัดให้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท เมื่อศึกษาภาคเนื้อหาวิชาจบแล้วบางคนขอกลับไปทำงานพร้อมกับเขียนวิทยานิพนธ์ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนมากใช้เวลาในการศึกษา ภาคเนื้อหาวิชา 3 ภาค การศึกษา และมีจำนวนน้อยที่ใช้เวลาถึง 4 ภาคการศึกษาหรือมากกว่าแต่เมื่อนักศึกษาเรียนสำเร็จภาคเนื้อหาวิชาแล้ว มีนักศึกษาบางคนหรือจำนวนน้อยที่สามารถทำวิทยานิพนธ์เสร็จใน 1 ภาคการศึกษา ผู้ที่ไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์เสร็จใน 1 ภาคการศึกษาคือกลุ่มที่มีงานทำประจำและกลับไปทำงานประจำควบคู่กับการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิทยานิพนธ์⁵⁹ มีผลทำให้เกิดความล่าช้าบางคนอาจไม่มีเวลาทำวิทยานิพนธ์และหมดสภาพไปก็มี ในเรื่องนี้ บุญชม ศรีสะอาด ได้ประมวลแนวคิดในเรื่อง ข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชั้นบัณฑิตศึกษาไว้ 6 ด้าน ได้แก่ ประการแรกขาดการวางแผนการกำหนดขั้นตอนในการทำวิจัยทำให้ผลงานขาดคุณภาพ ประการที่สอง ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ ประการที่สาม การรวบรวมข้อมูลขาดความเที่ยงตรงซึ่งมีสาเหตุมาจากเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ประการที่สี่ การออกแบบการวิจัยคือใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นตัวแทนที่ดี ประการที่ห้า ขาดความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูล และประการสุดท้าย คือ ข้อบกพร่องและความชัดเจนในการเขียนรายงาน⁶⁰

กัญญา วีระวรรณ ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพปัญหา 3 ด้าน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาจำแนกตามเพศ อายุ สาขาวิชา

และเขตการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขา การบริหารการศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 277 คน สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพด้านการเรียนและด้านการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์พบว่า ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกัน ในปัญหาการเรียน แต่ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการสอน

3. ความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งปัญหาการเรียน การสอน และการทำวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมากกว่าทุกด้าน แต่เมื่อจำแนกตามอายุ กลับพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้ง 3 ด้าน และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในด้านการวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษสาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา เห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหาร การศึกษาและประการสุดท้ายเมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันเฉพาะในปัญหาด้าน การเรียน ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า⁶¹

ส่วน กริสนา นกสกุล ได้ทำการวิจัย เรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ ในการทำปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยศึกษาองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้านคุณลักษณะของนิสิต ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต และด้านการบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 161 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปริญญาวิทยานิพนธ์ พบว่า ประสพการณ์ในการควบคุมปริญญาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำปริญญาวิทยานิพนธ์ ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจเป็นเพราะ ผู้มาศึกษามีหน้าที่ การงานประจำ ในด้านการเรียนการสอนไม่มี ประสพการณ์ด้านการวิจัยมาก่อน
2. ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของนิสิต พบว่า องค์ประกอบส่วนตัว ด้านความอดทน ความพากเพียรในการทำงาน การงานโดยมีการ วางแผนล่วงหน้า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อ ความสำเร็จใน การทำปริญญาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณลักษณะส่วนตัวเหล่านี้ เป็นส่วนที่ติดตัวมาแต่ละบุคคล
3. ด้านประสพการณ์ทางวิชาการของนิสิต พบว่า การเลือกหัวข้อ ปริญญาวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความสนใจ มีความสามารถในการสร้างเครื่องมือวิจัย ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย มีความรู้ในสถิติ สำหรับการวิจัยมาก เป็นผู้ที่จะสามารถทำปริญญาวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ โดยเร็วกว่า
4. ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่า เวลาที่ห้องสมุดเปิดบริการปริมาณเอกสารและตำราในห้องสมุดที่เกี่ยวกับเรื่อง ที่นิสิตทำปริญญาวิทยานิพนธ์มีผลต่อการสำเร็จในการทำปริญญาวิทยานิพนธ์ของ นิสิต ในการวิจัยพบว่า นิสิตใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรมีน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิชา ที่เปิดสอนใน ระดับบัณฑิตศึกษา มีหลายสาขาวิชาและเป็นวิชาที่ต้อง ใช้ความรู้และทฤษฎีใหม่ ๆ ห้องสมุดอาจ จัดหาให้ได้ไม่ทันกับ ความต้องการ⁶²

ผลจากการศึกษาสาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ซึ่ง ประกอบด้วย เรื่องความมุ่งหมายและประโยชน์ของการทำวิทยานิพนธ์วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์ วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ที่สืบเนื่องมาจากอุปสรรค นานาประการ ที่นักศึกษาประสบ อาทิ ด้านประสพการณ์ทางวิชาการ ด้านการบริหารทาง วิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนี้ สามารถอำนวยความสะดวก
ให้แก่นักศึกษาและผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องเกี่ยวกับวิธีการจัดทำวิทยานิพนธ์ ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ ตรี สรีระอำนาจ, “บรรยายพิเศษเรื่องความสำคัญและความจำเป็นของศาสตร์การบริหาร การศึกษาไทย,” สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัยด้านการบริหารการศึกษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย, วันที่ 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 24. (เอกสารอัดสำเนา)

² หน่วยงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, เรื่องเดียวกัน, หน้า 20-26. (เอกสารอัดสำเนา)

³ รวีวรรณ ชินะตระกูล, วิจัยวิทยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2535), หน้า 15.

⁴ นราศรี ไววนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี, ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ, พิมพ์ครั้งที่ 5. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537), หน้า 1-4.

⁵ วจิตร สรีระอำนาจ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 24.

⁶ บัณฑิตวิทยาลัย, คู่มือนักศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2534, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 15-16. (เอกสารอัดสำเนา)

⁷ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535, หน้า 15.

⁸ ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ, เทคนิคทางการวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536, หน้า 16.

⁹ รวีวรรณ ชินะตระกูล, เรื่องเดียวกัน, หน้า 18,

¹⁰ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 46.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 25.

¹² บุญชม ศรีสะอาด, เรื่องเดียวกัน, หน้า 20.

¹³ รวีวรรณ ชินะตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 28

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 42.

¹⁵ บุญชม ศรีสะอาด, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 34.

¹⁶ ชมภูษ บัวบังศรี, “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ พาณิชยกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535), หน้า 11-12.

¹⁷ กัญญา วีระวรรณ, “การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนและการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536), หน้า 8-9.

¹⁸ บุญชม ศรีสะอาด, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 11.

¹⁹ รวีวรรณ ชินะตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 15.

²⁰ ชินวุธ สุนทรสีมะ, หลักการและวิธีการทำวิทยานิพนธ์, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2535), หน้า 6.

²¹ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 34-35.

²² บุญชม ศรีสะอาด, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 23.

²³ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 242.

²⁴ เรื่องอุไร ศรีนิลทา, *ระเบียบวิจัย (กรุงเทพมหานคร:สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535)*, หน้า 102.

²⁵ รวีวรรณ ชินะตระกูล, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 67.

²⁶ เรื่องอุไร ศรีนิลทา, *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 103.

²⁷ บุญชม ศรีสะอาด, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 21.

²⁸ รวีวรรณ ชินะตระกูล, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 58.

²⁹ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: บีแอนบี พับบลิชซิง, 2534)*, หน้า 2.

³⁰ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 16.

³¹ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 93.

³² *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 95-96.

³³ บุญชม ศรีสะอาด, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 67.

³⁴ เอกสารนี้เรื่องอุไร ศรีนิลทา, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 135. เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

³⁶ เรื่องอะไร ศรีนิลทา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 157.

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 65-66.

³⁸ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 40-43.

³⁹ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพฯ: มปป.2532), หน้า 23-25.

⁴⁰ อธิปัตย์ คลี่สุนทร, สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัยด้านการบริหารการศึกษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 43. (เอกสารอัดสำเนา)

⁴¹ นิภา ศรีไพโรจน์, การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสถิติเพื่อการวิจัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2524, หน้า 5. (เอกสารอัดสำเนา)

⁴² อุทุมพร ทองอุไทย, การวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2525), หน้า 5.

⁴³ นพพร พานิชสุข, “นักวิจัยมือใหม่จะประสบปัญหาในเรื่องสำคัญใดบ้างเมื่อสนใจอยากทำวิจัย,” วารสารวิจัยทางการศึกษา (ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม 2533), หน้า 102-103.

⁴⁴ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2535), หน้า 16.

⁴⁵ อุทุมพร ทองอุไทย, เรื่องเดียวกัน, หน้า 448
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁶ นพพร พานิชสุข, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน,

⁴⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁴⁸ ไพโรจน์ ตีรธนากุล, การวิจัยสู่การเขียนบทความและการรายงาน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ, 2521), หน้า 105-106.

⁴⁹ ดวงเนตร รัตนเสนีย์, “ปัญหาการบริหารงานห้องสมุด,” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 29.

⁵⁰ บุญเรือง ขจรศิลป์, “รายงานการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการวิจัยการศึกษา,” ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, พ.ศ.2531, หน้า 11/3. (เอกสารอัดสำเนา)

⁵¹ บัณฑิตวิทยาลัย, รายงานการสัมมนาทางวิชาการงานผลิตบัณฑิตชั้นบัณฑิตศึกษา, (กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524), หน้า 105.

⁵² การสัมมนากลุ่มนิสิตนักศึกษา เรื่อง “ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหาและแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอนและการเรียนวิจัยวิทยานิพนธ์,” สรุปผลการสัมมนาเรื่องการเรียนการสอนและการวิจัยด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตการศึกษ สถาบันอุดมศึกษาไทย วันที่ 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 63. (เอกสารอัดสำเนา)

⁵³ นางลักษณีย์ วิรัชชัย, “ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา,” ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12, ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535): 25-26.

⁵⁴ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533) : 137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁵จินตนา มาพวง, “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ การสอน ระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศึกษาศาสตร์,” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2520, หน้า 50-60.

⁵⁶นงลักษณ์ วิรัชชัย, “หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาและปัญหาที่พบในการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิต,” *ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12, ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535): 16-22.*

⁵⁷นิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 5, รายงานการวิจัย นิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 5, (กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529), หน้า 15-16.

⁵⁸นันทนา รัตนยากร, “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา และหลักกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต,” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2526, หน้า 87.

⁵⁹บุญชม ศรีสะอาด, “ข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา,” *วารสารศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา ปีที่ 2, ฉบับที่ 2 (เมษายน 2532),* หน้า 16-21.

⁶⁰กัญญา วีรยวรรณ, *เรื่องเดียวกัน*, หน้า (บทคัดย่อ).

⁶¹กริสนา นกสกุล, “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,” *วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*, 2531, หน้า (บทคัดย่อ).

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การทำวิทยานิพนธ์เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์จาก นักศึกษารุ่นที่ 1-6 (ปีการศึกษา 2531-2536) ที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้ว ดังนั้นผู้ที่ตอบข้อมูล จึงเป็นผู้ที่กำลังดำเนินการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ผู้ที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์แล้วและผู้ที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว จำนวน 256 คน การทำวิทยานิพนธ์ ครั้งนี้ดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่สำเร็จการศึกษาและ ผ่านการสอบรวมยอดแล้ว จำนวน 256 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้นักศึกษาทั้ง 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อ ใช้รวบรวมข้อมูล 4 ด้านด้วยกัน คือ ด้านประสบการณ์ทาง วิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านคุณลักษณะของนักศึกษา โดยศึกษาข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ระเบียบ ข้อบังคับ ผลงานวิจัย ผลการประชุมสัมมนา เกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับองค์ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ ด้าน ประสพการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันในส่วนของห้องสมุดกลางและห้องสมุดของคณะวิชา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษา
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามขณะทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รุ่นของนักศึกษา สภาพของนักศึกษา กลุ่ม ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ แบ่งได้เป็น 4 ด้านคือ ด้านประสพการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา 16 ข้อ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน 13 ข้อ ด้านบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา 6 ข้อ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา 14 ข้อ โดยให้ตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นในช่องระดับความสำคัญแบ่งเป็น 5 ระดับได้แก่ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมาก
3 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับน้อย
1 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยศึกษาจาก เอกสาร ตำรา ระเบียบ ข้อบังคับ ในการทำวิทยานิพนธ์ ผลการประชุมสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์และ วิทยานิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบแนะนำแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ ร่วมตรวจแนะนำในด้านเนื้อหาและด้านการใช้ภาษาแล้วแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง
4. ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้
 - 4.1 นายอัมพร ภัคดีชาติ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร ระดับ 9 ทำหน้าที่ผู้อำนวยการกอง กองการศึกษาอาชีพ
 - 4.2 ดร.นพคุณ ศิริวรรณ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง
 - 4.3 ผศ.ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - 4.4 ดร.โสภณ ธนะมัย อาจารย์ประจำภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - 4.5 นายประสิทธิ์ พร้อมมูล หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
 - 4.6 ผศ.ดร.จิรวรรณ คงคล้าย อาจารย์ประจำคณะวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
 - 4.7 ผศ.สุขุม ภูทอง รองคณบดีฝ่ายพัฒนาและปฏิบัติการ คณะสิ่งแวดล้อมและพยากรณ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา
 - 4.8 อาจารย์สมพงษ์ ธงไชย รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดสอบหาว่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่ม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2537 จำนวน 25 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ Cronbach ผลการทดลองใช้แบบทดสอบและการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา 0.90 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน 0.91 ด้านบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา 0.93 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา 0.91 ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการโดยขอความอนุเคราะห์จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อทำหนังสือขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาให้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากข้าราชการกรมอาชีวศึกษาที่ได้เข้ารับการศึกษานในสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1 ถึง รุ่นที่ 6 และได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2538 ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม 2538 ได้รับแบบสอบถามคืน ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2538 จนถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2538 ได้แบบสอบถามทั้งหมด 216 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับกลับคืนมา ปรากฏว่าแบบสอบถามใช้ได้ทุกฉบับ จำแนกได้ ดังนี้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้กลับคืน

นักศึกษารุ่นที่	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับคืน	ค่าเป็นร้อยละ
รุ่นที่ 1	32	20	62.50
รุ่นที่ 2	53	40	75.47
รุ่นที่ 3	55	46	83.63
รุ่นที่ 4	42	39	92.86
รุ่นที่ 5	38	36	94.73
รุ่นที่ 6	36	35	97.22
รวม	256	216	84.38

2. นำแบบสอบถามมาศึกษาวิเคราะห์ทั้ง 4 องค์ประกอบ ด้วยวิธีทางสถิติคือ การใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ แยกตามรายละเอียด ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส รุ่นที่ศึกษา สภาพของนักศึกษา กลุ่มที่เข้าศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำเสนอเป็นตาราง

2.2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอเป็นตาราง โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ผล ค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมาก
2.50 - 3.49 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับน้อย
1.00 - 1.49 หมายถึง	เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ในระดับน้อยที่สุด

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นโดยนำความคิดเห็นของนักศึกษามาวิเคราะห์ จำแนกตาม อายุ สภาพของนักศึกษาและกลุ่มของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอเป็นตาราง แล้วนำค่าที่คำนวณได้แต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกันตามตัวแปรที่ต้องการดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการนับจำนวนและค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้ง 4 องค์ประกอบ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปร อายุ สภาพของนักศึกษาและกลุ่มของนักศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 องค์ประกอบ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) มาเปรียบเทียบกัน

ตอนที่ 3 ของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยจัดลำดับความถี่และแยกเป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เสนอแนะด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา และอื่น ๆ โดยเรียงตามลำดับความถี่

เชิงอรรถ

¹ ประคอง กรวรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)
(กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า), 2528, หน้า 10.

² John W. Best, Research in Education (4th cd., Englewood Cliff, New Jersey :
Preuttee-Hall, 1981), p. 204.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาลัทธิศรัทธา ศาสนาพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะศรัทธา ศาสนาพุทธ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 1-6 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามตัวแปร อายุ สภาพของนักศึกษา และกลุ่มของนักศึกษาโดยการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะศรัทธา ศาสนาพุทธ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 แบบเฉพาะเจาะจงทุกคน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามนำเสนอเป็นคำร้อยละ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านคุณลักษณะของนักศึกษาโดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านคุณลักษณะของนักศึกษาโดยเปรียบเทียบความแตกต่างกันตามตัวแปรดังนี้

3.1 อายุ ได้แก่ ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30-40 ปี และตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป แต่จากข้อมูลแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีไม่มี จึงนำเสนอเป็นกลุ่มผู้สูงอายุต่ำกว่า 40 ปีและตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

3.2 สภาพของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ นักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 กลุ่มของนักศึกษา ได้แก่ กลุ่มภาคปกติ กลุ่มภาคพิเศษ กลุ่มภาค
เสาร์-อาทิตย์

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของนักศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC¹
ในการหาค่าสถิติต่าง ๆ แล้วนำมาเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย โดยใช้เกณฑ์
ในการวิเคราะห์ผลจากค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.00-4.50 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.49-3.50 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.49-2.50 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.49-1.50 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.49-1.00 แสดงว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำร้อยละ จำแนกตาม
เพศ อายุ สภาพสมรส รุ่นที่ศึกษา สภาพของนักศึกษากลุ่มของนักศึกษา วุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษา
ตำแหน่ง หน้าที่การงาน

ตารางที่ 4

ตารางแสดงถึงจำนวนและคำร้อยละของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	132	61.1
หญิง	84	38.9
2. อายุ		
น้อยกว่า 40 ปี	61	28.2
ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	154	71.3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
7. วุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษา		
วุฒิปริญญาตรีด้านการศึกษา	130	59.9
อื่น ๆ	86	40.1
8. ตำแหน่งหน้าที่การงาน		
ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่	36	16.6
ครู	32	14.7
อื่น ๆ	148	68.7

จากตารางที่ 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 มีอายุระหว่าง 30-40 ปีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และมีอายุสูงกว่า 40 ปีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 ถ้าพิจารณาด้านสถานภาพสมรสพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นโสด 52 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 มีสถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 155 คน คิดเป็น ร้อยละ 71.7 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ถ้าพิจารณาตามรุ่นที่เข้าศึกษาพบว่า มีนักศึกษารุ่นที่ 1 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 รุ่นที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รุ่นที่ 3 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รุ่นที่ 4 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รุ่นที่ 5 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และรุ่นที่ 6 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 จำนวนสถานภาพของนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ 102 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 และมีผู้ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ถ้าพิจารณาแยกผู้ตอบแบบสอบถามตามกลุ่มของนักศึกษาพบว่า กลุ่มภาคปกติ จำนวน 78 คนคิดเป็นร้อยละ 36.1 กลุ่มภาคพิเศษ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และกลุ่มภาคเสาร์ อาทิตย์ 93 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 สำหรับวุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษาพบว่า มีวุฒิปริญญาตรีด้านการศึกษาถึง 130 คน

คิดเป็นร้อยละ 59.9 และวุฒิปริญญาตรีด้านอื่น ๆ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1

ถ้าแยกผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ตอบแบบสอบถามทำหน้าที่เป็นผู้บริหารการศึกษา คือ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ทำหน้าที่ครูผู้สอน จำนวน 32 คน และทำหน้าที่อื่น ๆ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 68%

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 1-6 นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็นค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 5

ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับคะแนนเฉลี่ย
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา	μ	σ	ลำดับ ที่	ระดับปัญหา
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	3.17	0.7	2	ปานกลาง
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.34	0.60	1	ปานกลาง
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	2.71	1.02	4	ปานกลาง
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	3.12	0.58	3	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.12	0.58	-	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเรียงไปหาน้อยคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34, 3.17, 3.12 และ 2.71 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเป็นค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ด้านประสบการณ์ทางวิชาการ

ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้ความสามารถ	3.11	1.22	ปานกลาง	12
2. การเสนอความคิดใช้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์	3.25	1.07	ปานกลาง	6
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.34	1.01	ปานกลาง	3
4. ความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์	3.18	1.03	ปานกลาง	10
5. ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.16	0.94	ปานกลาง	11
6. ความสามารถในการกำหนดขอบเขตประชากร	2.73	1.11	ปานกลาง	15
7. ความสามารถในการวางแผนสุ่มตัวอย่างประชากร	2.72	1.14	ปานกลาง	16
8. ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัย	3.25	0.96	ปานกลาง	6
9. ความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล	3.32	0.94	ปานกลาง	4
10. ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.24	0.92	ปานกลาง	8
11. ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย	3.51	0.9	มาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
12. ความเข้าใจในรูปแบบหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์	3.21	0.98	ปานกลาง	9
13. ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	3.11	1.01	ปานกลาง	12
14. ความสามารถด้านหลักการและการใช้ ภาษาไทย	2.98	1.03	ปานกลาง	14
15. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ ภาษาอังกฤษ	3.40	0.95	ปานกลาง	2
16. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์	3.29	0.94	ปานกลาง	5
เฉลี่ย	3.17	0.7	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ค่าเฉลี่ยรวมมีค่า 3.17 ซึ่งเป็นปัญหาระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาเรื่องความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอผลการวิจัยเป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 และรองลงมาคือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.40 ส่วน เรื่องความสามารถในการวางแผนสัปดาห์อย่างประชากรและเรื่องความสามารถในการกำหนดขอบเขตประชากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 3 คือ 2.72 และ 2.73 ตามลำดับ

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการทำวิทยานิพนธ์ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน

ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
ท่านคิดว่าห้องสมุดของคนในวิชาและห้องสมุดกลาง ของสถาบันฯ มีความพร้อมทางด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล	3.41	0.94	ปานกลาง	5.๕
2. มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทความของสถาบันฯ และ ต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า	3.32	0.95	ปานกลาง	6
3. เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการเข้า ศึกษาค้นคว้า	3.05	0.87	ปานกลาง	13
4. การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด	3.56	1.19	มาก	3
5. การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า	3.53	0.94	มาก	4
6. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครง วิทยานิพนธ์	3.30	0.97	ปานกลาง	8

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านการบริหารทางวิชาการของสถาบัน		μ	σ	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
7.	ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.17	1.00	ปานกลาง	10
8.	ความชัดเจนของคู่มือการเรียงวิทยานิพนธ์	3.23	0.99	ปานกลาง	9
9.	ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการนำเสนอ ข้อสอบวิทยานิพนธ์	3.11	0.99	ปานกลาง	11
10.	ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์	3.10	0.99	ปานกลาง	12
11.	การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.57	1.06	มาก	2
12.	การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	3.61	1.03	มาก	1
13.	สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น เครื่องฟิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา	3.28	1.14	ปานกลาง	7
เฉลี่ย		3.34	0.60	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ในด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.34 เป็นปัญหาระดับปานกลาง แต่ถ้าพิจารณารายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงที่เป็นปัญหาระดับ 4 ข้อ คือการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ค่าเฉลี่ย 3.61 รองลงมาคือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.57 ส่วนเรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเป็นอันดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย และเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้ามีต่อเฉลี่ย 3.53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา	2.76	1.15	ปานกลาง	3
2. ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา	2.49	1.29	น้อย	6
3. คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา	2.70	1.05	ปานกลาง	5
4. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	2.75	1.13	ปานกลาง	4
5. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์	2.78	1.14	ปานกลาง	2
6. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล	2.80	1.13	ปานกลาง	1
เฉลี่ย	2.71	1.02	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาด้าน
บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ยรวม 2.71 อยู่ที่ระดับปานกลาง ถ้าพิจารณารายข้อพบว่าเรื่อง
ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล เรื่อง
ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษามีค่า
เฉลี่ย 2.80, 2.78 และ 2.76 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา	2.74	1.24	ปานกลาง	10
2. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์	3.74	1.17	มาก	1
3. ความเบื่อหน่ายต่อแท้	3.26	1.23	ปานกลาง	4
4. การติดต่อดูประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.78	1.10	ปานกลาง	9
5. การวางแผนการจัดทำวิทยานิพนธ์	3.20	0.99	ปานกลาง	5
6. ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ	3.30	1.22	ปานกลาง	3
7. ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์	3.45	1.04	ปานกลาง	2
8. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	3.04	1.22	ปานกลาง	6
9. การสนับสนุนจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน	2.62	1.11	ปานกลาง	12
10. การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	2.83	1.24	ปานกลาง	7
11. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์	2.83	1.24	ปานกลาง	7
12. ภาระกิจทางด้านครอบครัว	2.70	1.31	ปานกลาง	11

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
13. ความสะดวกสบายด้านที่พักอาศัย	2.41	1.24	น้อย	14
14. สุขภาพอนามัย	2.62	1.34	ปานกลาง	12
เฉลี่ย	3.01	0.14	ปานกลาง	
เฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน	3.12	0.58	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยรวม 3.01 ซึ่งอยู่ที่ระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 1 คือ 3.74 รองลงมาคือ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 3.45 อันดับที่ 3 คือเรื่องความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำมีค่าเฉลี่ย 3.30

ตอนที่ 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์จำแนกตามตัวแปร อายุ สภาพของนักศึกษา กลุ่มของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาทั้ง 4 ด้านปรากฏผล ดังต่อไปนี้

ทดสอบสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้ว ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกัน อื่นจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า นักศึกษากลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปีไม่มี ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่มีของตารางนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี

ตารางที่ 10

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา
ในการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์	อายุ							
	น้อยกว่า 40 ปี				ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	ลำดับที่
		N=61				N=155		
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	3.02	0.66	2	2	3.22	0.72	2	2
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.41	0.58	1	1	3.30	0.61	1	1
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	2.71	1.02	4	4	2.70	1.01	4	4
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	3.00	0.74	3	3	3.01	0.74	3	3
รวมทั้งหมด	3.09	0.55			3.12	0.59		

จากตารางที่ 10 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่ม ในภาพรวมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.09 เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา และด้านคุณลักษณะของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.41, 3.02 และ 3.00 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทาง วิชาการของนักศึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.30, 3.22 และ 3.01 ตามลำดับ

สำหรับการเปรียบเทียบทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าความคิดเห็นที่ต่างกัน 3 ลำดับแรกคือ ด้าน ประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ และด้านบทบาทของ อาจารย์ที่ปรึกษากับด้านคุณลักษณะของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 0.20, 0.11 และ 0.01 ตามลำดับ

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ตามกลุ่มอายุ ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้ง 4 ด้าน เป็นระดับปานกลาง และมี ค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน แสดงว่ามีความเห็นแตกต่างกันตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้แต่ถ้าจัดลำดับ ความคิดเห็นถึงสภาพปัญหาแต่ละด้าน พบว่า มีความเห็นเหมือนกันคือ ถ้าเรียงลำดับสภาพ ปัญหาจากมากไปหาน้อย ปรากฏผลเป็นดังนี้ คือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา และด้านอาจารย์ที่ ปรึกษา ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษากลุ่ม อายุ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา

	กลุ่มอายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
	N=61			N=155		
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา						
1.	2.84	1.13	11	3.21	1.23	12
2.	2.97	1.06	9	3.36	1.05	3
3.	3.13	1.07	6	3.41	0.97	2
4.	2.79	1.16	13	3.24	1.06	9
5.	2.93	0.95	10	3.24	0.93	9
6.	2.69	1.09	15	2.72	1.14	15
7.	2.69	1.12	15	2.68	1.17	16
8.	3.10	0.97	7	3.25	0.99	7
9.	3.34	0.93	3	3.29	0.98	6
10.	3.16	1.02	4	3.20	0.99	12

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านประสิทธิภาพทางการของนักศึกษา	กลุ่มอายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
	N=61			N=155		
11. ความสามารถในการอธิบายผลและเสนอผลการวิจัย	3.44	1.02	2	3.48	1.05	1
12. ความเข้าใจในรูปแบบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	2.99	0.96	8	3.25	1.04	7
13. ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	2.75	1.01	14	3.22	1.05	11
14. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย	2.84	0.99	11	3.00	1.09	14
15. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ	3.54	0.94	1	3.34	0.95	4
16. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์	3.16	0.93	4	3.31	0.98	5
เฉลี่ย	3.02	0.66		3.22	0.72	

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มนักศึกษามีอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.54 เป็นปัญหาระดับมาก ส่วนความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผล การวิจัยมีค่าเฉลี่ย 3.44 และความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 3.34 เป็นปัญหาระดับปานกลาง

สำหรับกลุ่มนักศึกษามีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีความเห็นว่า เป็นปัญหาระดับปานกลางและข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผล การวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอความคิดให้ชัดเจน ในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 3.48, 3.41 และ 3.36 ตามลำดับ

ผลจากการเปรียบเทียบกันทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์มีความเห็นแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องความรู้และทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ และการเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.47, 0.45 และ 0.39 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษากลุ่มอายุ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ

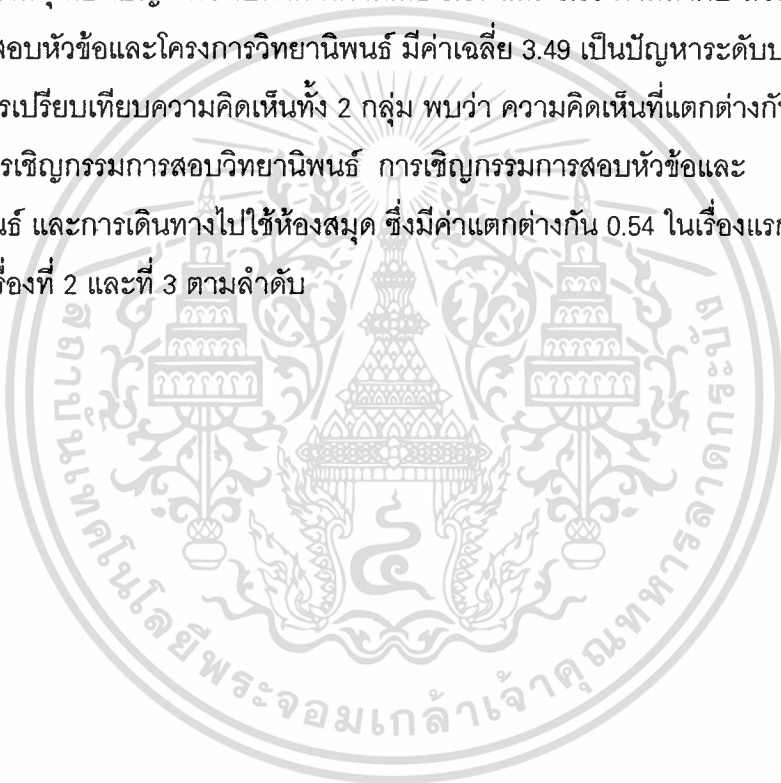
	อายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี N=61			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป N=155		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ						
ท่านคิดว่าห้องสมุดของคณะวิชาและห้องสมุดกลางของสถาบันฯ มีความพร้อมทางด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด						
1. เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล	3.57	1.07	5	3.35	0.93	4
2. มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า	3.41	1.02	7	3.28	0.92	7
3. เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.09	0.92	12	3.01	0.89	13
4. การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด	3.74	1.17	1	3.50	1.19	2
5. การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า	3.59	0.95	4	3.51	0.93	1
6. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.43	1.10	6	3.21	0.96	8

ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	อายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
			N=61			N=155
7. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.16	0.95	10	3.16	1.08	10
8. ความชัดเจนของคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์	3.26	1.04	8	3.20	0.97	9
9. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์	3.15	0.99	11	3.07	1.01	12
10. ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์	3.09	1.04	12	3.09	0.97	11
11. การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.73	0.99	2	3.49	1.08	3
12. การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	3.72	1.18	3	3.31	1.30	5
13. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา	3.23	1.12	9	3.29	1.14	6
รวมเฉลี่ย	3.41	0.58		3.30	0.61	

จากตารางที่ 12 พบว่าความคิดเป็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักศึกษที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหา ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.41 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการ ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมาคือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และการเชิญกรรมเป็นปัญหาระดับมากทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 3.73 และ 3.72 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.30 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบัน การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 และ 3.50 ตามลำดับ ส่วนเรื่อง การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.49 เป็นปัญหาระดับปานกลาง

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และการเดินทางไปใช้ห้องสมุด ซึ่งมีค่าแตกต่างกัน 0.54 ในเรื่องแรก และ 0.24 สำหรับเรื่องที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษากลุ่มอายุต่างกันบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

	อายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี N=61			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป N=155		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
1. การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา	2.78	1.17	2	2.74	1.15	2
2. ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์	2.39	1.37	6	2.51	1.25	6
3. คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา	2.74	1.04	3	2.64	1.09	5
4. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์	2.72	1.08	4	2.73	1.17	3
5. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์	2.72	1.14	4	2.77	1.15	1
6. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจ สอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล	2.88	1.11	1	2.73	1.14	3
รวมเฉลี่ย	2.71	1.02		2.70	1.01	

จากตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เป็นปัญหาในระดับปานกลาง กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.71 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 2.88, 2.78 และ 2.74 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย 2.70 โดยที่สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา และ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 2.77, 2.74 และ 2.73 ตามลำดับ

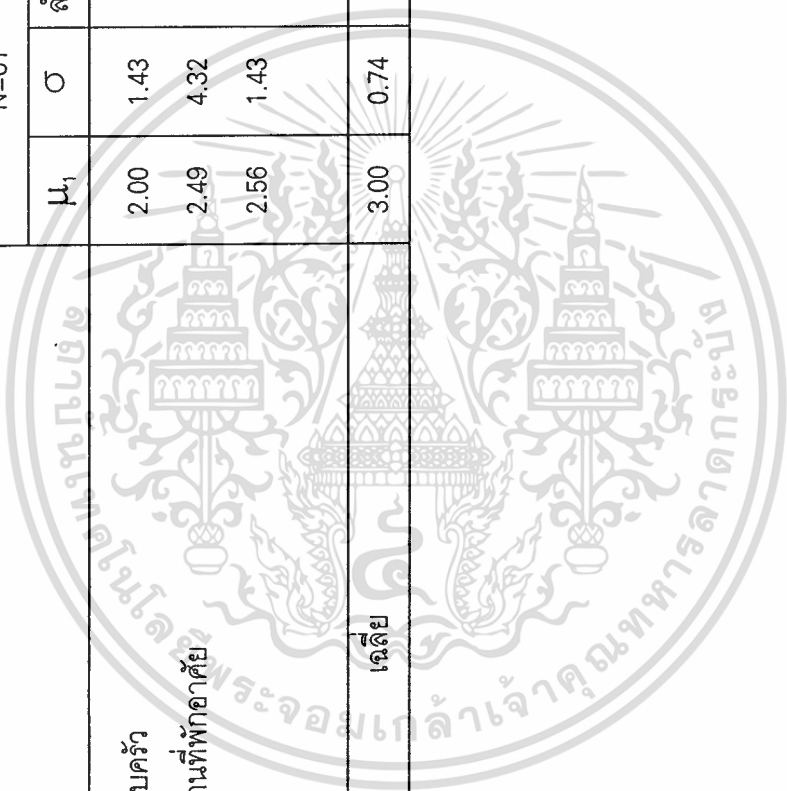
ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม ความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรก คือความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษาเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.15, 0.12 และ 0.10 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษากลุ่มอายุ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	อายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป			
	μ_1	σ	ลำดับที่	μ_2	σ	ลำดับที่
1. การพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา	2.74	1.39	8	2.67	1.22	10
2. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์	3.80	1.12	1	3.72	1.19	1
3. ความเบื่อหน่ายต่อแม่	3.33	1.22	4	3.24	1.24	5
4. การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.67	1.06	9	2.80	1.09	9
5. การวางแผนการจัดทำวิทยานิพนธ์	3.19	1.01	5	3.18	1.01	6
6. ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ	3.36	1.30	3	3.25	1.21	4
7. ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์	3.41	1.05	2	3.47	1.04	3
8. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติ	2.86	1.16	6	3.09	1.23	7
9. การสนับสนุนจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน	2.62	1.21	10	2.60	1.07	13
10. การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	2.44	1.21	13	3.48	1.17	2
11. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์	2.81	1.27	7	2.79	1.24	8

ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

	อายุ					
	น้อยกว่า 40 ปี			ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		
	μ_1	σ	ลำดับที่	μ_2	σ	ลำดับที่
	N=61			N=155		
12. ภารกิจทางด้านครอบครัว	2.00	1.43	14	2.65	1.26	11
13. ความสะดวกสบายด้านที่พักอาศัย	2.49	4.32	12	2.37	1.20	14
14. สุขภาพพลานามัย	2.56	1.43	11	2.64	1.27	12
เฉลี่ย	3.00	0.74		3.01	0.74	

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นปัญหาในระดับปานกลาง กลุ่มที่อายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.00 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.80 เป็นปัญหาระดับมาก ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์และความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.41 และ 3.36 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้มีอายุต่ำกว่า 40 ปีขึ้นไป เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.01 โดยมีสิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.72 เป็นเกณฑ์ปัญหาระดับมาก การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์และความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 และ 3.25 ตามลำดับ

สำหรับการเปรียบเทียบทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ความคิดเห็นที่ต่างกัน 3 ลำดับแรกคือ เรื่องการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ภาระกิจทางด้านครอบครัวและการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.94, 0.65 และ 0.13 ตามลำดับ

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้ว แตกต่างกันตามสภาพของนักศึกษา

ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 15 ถึง ตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้ง 4 ด้าน เทียบตามกลุ่มสภาพของนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์	สภาพของนักศึกษา											
	กลุ่ม 1 N=36				กลุ่ม 2 N=102				กลุ่ม 3 N=78			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่	ลำดับที่
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	3.24	0.57	2	2	3.21	0.68	2	2	3.08	0.78	2	2
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.32	0.51	1	1	3.38	0.62	1	1	3.29	0.63	1	1
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	2.67	0.86	4	4	2.80	1.08	4	4	2.61	1.02	4	4
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	3.14	0.54	3	3	3.13	0.69	3	3	2.80	0.84	3	3
รวมเฉลี่ย	3.16	0.54			3.21	0.56			3.00	0.64		

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเป็นปัญหาระดับปานกลาง โดยที่นักศึกษากลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ($\sigma_2 = 3.21$) ระดับรองลงไปคือ กลุ่ม 1 คือกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ ($\sigma_1 = 3.16$) และลำดับที่ 3 คือกลุ่ม 3 คือ กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว ($\sigma_3 = 3.00$)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษารายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความ เห็นว่าการทำวิทยานิพนธ์มีปัญหาในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกันคือ ลำดับที่ 1 ด้านการบริการทาง วิชาการของสถาบันฯ ลำดับที่ 2 ด้าน ประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา ลำดับที่ 3 ด้าน คุณลักษณะของนักศึกษาและลำดับสุดท้าย ด้านบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาใน การทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกันตามตัวแปรสภาพของนักศึกษาซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ที่มีค่าเฉลี่ยแตก ต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านบริการทางวิชาการของสถาบันฯ และด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.13, -0.06 และ -0.03 ตาม ลำดับ

ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 2 และ 3 ที่มีค่าเฉลี่ยมากแตกต่าง กันมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ ปรึกษา และ ด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.33, 0.19 และ 0.13 ตามลำดับ

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ย แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา ด้านประสิทธิภาพ ทางวิชาการของนักศึกษาและด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ย แตกต่างกัน 0.34, -0.16 และ -0.06 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้าน
 ประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษาตามสภาพของนักศึกษา

- สภาพของนักศึกษากลุ่ม 1 คือผู้ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
- สภาพของนักศึกษากลุ่ม 2 คือผู้ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์
- สภาพของนักศึกษากลุ่ม 3 คือผู้ที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว

ด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา	สภาพของนักศึกษา					
	กลุ่ม 1 N = 36		กลุ่ม 2 N = 102		กลุ่ม 3 N = 78	
	μ_1	ลำดับที่	μ_2	ลำดับที่	μ_3	ลำดับที่
1. การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้ความสามารถ	3.22	8	3.21	8	2.92	16

สภาพของนักศึกษา

	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
	ด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา	3.55	0.91	1	3.23	1.06	7	3.14	1.12
2. การเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำ วิทยานิพนธ์	3.39	0.80	5	3.31	0.96	5	3.34	1.14	4
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.11	1.03	14	3.09	1.08	13	3.15	1.17	8
4. ความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ วิทยานิพนธ์	3.41	0.77	4	3.11	1.01	12	3.09	0.91	11
5. ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงร่าง วิทยานิพนธ์	2.78	0.90	15	2.78	1.10	15	2.61	1.25	14
6. ความสามารถในการกำหนดขอบเขตของ ประชากร									

ตารางที่ 16 (ต่อ)

สภาพของนักศึกษา

	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา									
12. ความเข้าใจในรูปแบบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.22	0.89	9	3.18	1.03	9	3.15	1.08	8
13. ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	3.19	0.89	11	3.14	1.04	11	3.99	1.22	1
14. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย	3.14	0.96	13	2.89	1.08	14	2.95	1.08	13
15. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ	3.25	0.94	7	3.45	0.89	2	3.40	1.02	3
16. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์	3.42	0.81	3	3.28	0.96	6	3.19	1.03	6
เฉลี่ย	3.24	0.57		3.21	0.68		3.08	0.78	

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.24 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือ การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 ลำดับที่ 2 คือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย และการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ ลำดับที่ 3 คือ การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.42

ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและได้รับการอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษและความสามารถทางด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.48 , 3.45 , และ 3.42 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.08 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.99 ซึ่งเป็นปัญหาระดับมาก ส่วนลำดับรองลงมาคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 และ 3.40

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่ 1 และ 2 พบว่า สิ่งที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับคือ การเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัย มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.32 , 0.30 และ -0.25 ตามลำดับ

ส่วนการเปรียบเทียบกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 พบว่า สิ่งที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัย การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.85 , 0.44 และ 0.29 ตามลำดับ

สำหรับการเปรียบเทียบกลุ่ม 3 และกลุ่ม 1 พบว่า สิ่งที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ และความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.70 , -0.41 และ -0.32 สถิติเพื่อการวิจัย เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 , 3.45 และ 3.42 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ตามสภาพของนักศึกษา

	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.33	0.95	7	3.26	0.98	6	3.65	0.94	1
ท่านคิดว่าห้องสมุดของคณะวิชาและห้องสมุด กลางของสถาบันฯ มีความพร้อมทางด้านต่อไป นี้มากน้อยเพียงใด									
1. เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้า									
หาข้อมูล									
2. วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อ									
ของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อ									
การค้นคว้า	3.00	1.07	12	3.25	0.90	8	3.55	0.91	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ									
3. เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษา เหมาะสม ต่อเข้าศึกษาค้นคว้า	2.83	0.81	13	3.15	0.90	12	2.97	0.91	11
4. การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด	3.42	1.18	2	3.69	1.19	1	3.46	1.18	5
5. การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่าง สถาบันฯ เพื่อการค้นคว้า	3.39	0.90	3	3.66	0.89	2	3.43	1.00	6
6. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์	3.33	0.86	7	3.26	1.06	6	3.28	0.98	7
7. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อ และโครงการวิทยานิพนธ์	3.38	0.97	6	3.20	0.99	10	3.06	1.02	10
8. ความชัดเจนของคู่มือการเรียบเรียง วิทยานิพนธ์	3.30	0.86	10	3.22	1.06	9	3.16	0.97	8

=====
 ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	สภาพของนักศึกษา									
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่	ลำดับที่
9. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอ สอบวิทยานิพนธ์	3.33	0.86	7	3.16	0.98	11	2.86	1.06	13	13
10. ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติใน การนำเสนอวิทยานิพนธ์	3.39	0.90	3	3.14	0.95	13	2.90	1.05	12	12
11. การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์	3.55	0.84	1	3.53	1.06	3	3.61	1.15	2	2
12. การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	3.39	1.05	4	3.38	1.34	5	3.51	1.30	4	4
13. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่อง พิมพ์ดีดเครื่องอัดสำเนา	3.22	0.20	11	3.42	1.05	4	3.13	1.21	9	9
เฉลี่ย	3.32	0.51		3.38	0.62		3.29	0.63		

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ พบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์ และการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ทั้ง 3 ข้อ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.39

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรก คือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.69 , 3.66 และ 3.53 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว พบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล การเป็นกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 , 3.61 และ 3.55

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่ 1 และที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการศึกษาค้นคว้า มีความเห็นแตกต่างกัน 0.32 และอีก 2 ข้อ ที่มีความเห็นแตกต่างกันมีค่า -0.27 เท่ากันคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด และการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ในสิ่งที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน 3 ลำดับแรกคือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.39 ส่วนอีก 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.30 และ -0.30 คือความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ และมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการศึกษาค้นคว้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 3 และกลุ่ม 1 ข้อที่มีความแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้า ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์และความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย 0.55 , -0.47 และ -0.40 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามสภาพของนักศึกษา

ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
1. การนัดพบของอาจารย์ที่ปรึกษา	2.96	0.95	4	2.88	1.19	1	2.63	1.18	4
2. ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อนักศึกษา	3.39	1.02	1	2.63	1.33	6	2.35	1.35	6
3. คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา	2.44	1.02	6	2.82	1.04	4	2.58	1.10	5
4. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำใน การเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	2.80	0.95	2	2.76	1.26	5	2.68	1.07	3

ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1			กลุ่ม 2			กลุ่ม 3		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
5. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำใน การเรียนวิทยานิพนธ์	2.78	1.10	3	2.28	1.19	3	2.70	1.13	2
6. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำใน การสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือ	2.69	1.04	5	2.87	1.21	2	2.72	1.10	1
รวมรวม ข้อมูล	2.67	0.96		2.80	1.08		2.61	1.02	
เฉลี่ย									

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้วและกำลังขอ อนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ระดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และความชัดเจนในการให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.39 , 2.80 และ 2.78 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.80 สิ่งที่จะเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความชัดเจนในการให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล และ ความชัดเจนในการให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88 , 2.87 และ 2.68 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย 2.16 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ระดับแรกคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.72 , 2.75 และ 2.68 ตามลำดับ

ผลจากการวิจัย พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเหมือนกันแต่ถ้าพิจารณาหัวข้อและในสิ่งที่เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมาก 3 ระดับ แรกพบว่ามีความเห็นหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับ 1 - 3 เหมือนกันคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ส่วนข้อที่มีความเห็นเหมือนกัน 2 กลุ่ม มี 2 เรื่องคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

พิจารณาความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 1 และกลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา คำแนะนำทางด้านสถิติของอาจารย์ที่ปรึกษา และการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.72 , -0.38 และ -0.18

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาและคำแนะนำด้านสถิติต่ออาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.28 , 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 3 และกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และความชัดเจนในการให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -1.04 , 0.14 และ -0.12 ตามลำดับ

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
ของนักศึกษาด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

คุณลักษณะของนักศึกษา	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
1. การพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา	2.80	1.19	11	2.76	1.33	11	2.58	1.23	9
2. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์	3.89	1.30	1	3.83	1.07	1	3.56	1.33	1
3. ความเบื่อหน่ายต่อแท้	3.30	1.32	6	3.29	1.16	5	3.20	1.28	3
4. การติดต่อประสานงาน กับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.83	0.91	10	2.76	1.06	11	2.78	1.23	7
5. การวางแผนการจัดทำวิทยานิพนธ์	3.44	0.77	5	3.25	0.96	6	2.99	1.14	5
6. ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทาง อาชีพการงานประจำ	3.55	1.02	3	3.53	1.14	3	2.83	1.32	6

ตารางที่ 19 (ต่อ)

คุณลักษณะของนักศึกษา	สภาพของนักศึกษา								
	กลุ่ม 1 N = 36			กลุ่ม 2 N = 102			กลุ่ม 3 N = 78		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
7. ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์	3.72	0.94	2	3.53	0.99	3	3.21	1.11	2
8. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	3.17	1.25	7	3.19	1.12	7	2.76	1.28	8
9. การสนับสนุนจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน	2.69	0.85	12	2.77	1.16	10	2.38	1.12	12
10. การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.53	0.97	4	3.67	1.17	2	3.19	1.25	4
11. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์	2.89	1.14	9	2.92	1.19	8	2.68	1.35	10
12. ภาระกิจทางด้านครอบครัว	3.05	1.12	8	2.88	1.23	9	2.28	1.38	13
13. ความสะดวกสบายด้านที่พัก	2.19	0.89	14	2.61	1.24	14	2.26	1.34	14
14. สุขภาพพลานามัย	2.53	1.10	13	2.67	1.34	13	2.60	1.39	11
เฉลี่ย	3.14	0.54		3.13	0.69		2.80	0.84	

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่าเป็นในระดับปานกลาง โดยกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้ว และกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการการทำวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.14 สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ และความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมากที่สุดทั้ง 3 เรื่อง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89 , 3.7 และ 3.55 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.13 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลใจการทำวิทยานิพนธ์ การบริการเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ และมีคะแนนเฉลี่ยในลำดับที่ 3 เท่ากันคือ เป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าและอาชีพการงานประจำกับความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.83, 3.67 และ 3.53

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.80 สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 3.56 เป็นปัญหาระดับมาก ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์และความเบื่อหน่ายท้อแท้ มีค่าเฉลี่ย 3.21 และ 3.20 ตามลำดับ

ทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริการอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้วแตกต่างกันตามกลุ่มของนักศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 20 ถึง 24 ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำ
วิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ด้านตามสภาพกลุ่มของนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์	กลุ่มนักศึกษา									
	กลุ่มภาคปกติ N = 77			กลุ่มภาคพิเศษ N = 45			กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ N = 93			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่	
1. ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา	3.10	0.71	2	3.11	0.60	2	3.25	0.70	2	
2. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.35	0.61	1	3.34	0.53	1	3.32	0.64	1	
3. ด้านบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา	2.59	1.00	4	2.58	0.93	4	2.87	1.06	4	
4. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา	2.90	0.80	3	2.94	0.70	3	3.14	0.69	3	
เฉลี่ย	3.03	0.60		3.08	0.49		3.22	0.60		

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.01 และ สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม เหมือนกันคือ ลำดับแรกด้านการทางวิชาการของสถาบันฯ ลำดับที่ 2 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา และลำดับที่ 3 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย ทั้ง 3 ลำดับแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มภาคปกติ 3.35, 3.10 และ 2.90 ตามลำดับ

กลุ่มภาคพิเศษ 3.34, 3.11 และ 2.94

กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ 3.32, 3.25 และ 3.14

จากผลการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังรุ่นที่ 1-6 ที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้วมีความเห็นแตกต่างกันซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 พบว่า ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากคือ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษามีค่าแตกต่างกัน -0.04 ส่วนอีก 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย แตกต่างกันเท่ากันคือ 0.01 และ -0.01

สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกลุ่ม 2 และ 3 ที่มีค่าแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านลักษณะของนักศึกษาและด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.29, -0.20 และ -0.13

ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 และ 1 ที่มีค่าแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา , ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.28, 0.20 และ 0.15 ตามลำดับ

ผลจากการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันทุกกลุ่มโดยด้านที่มีความแตกต่างกันเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.29 , 0.20 และ 0.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 21

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ตามสภาพกลุ่มของนักศึกษา

	กลุ่มนักศึกษา								
	กลุ่มภาคปกติ N = 78		กลุ่มภาคพิเศษ N = 45		กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ N = 93				
	μ_1	σ_1 ลำดับที่	μ_2	σ_2 ลำดับที่	μ_3	σ_3 ลำดับที่			
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ	3.63	0.95	1	3.51	0.90	5	3.19	0.92	9
ท่านคิดว่าห้องสมุดของคณะวิชาและห้องสมุด กลางของสถาบันฯ มีความพร้อมทางด้านต่อไปนี้ นี้มากน้อยเพียงใด									
1. เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหา ข้อมูล									

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กลุ่มนักศึกษา					
	กลุ่มภาคปกติ N = 78			กลุ่มภาคพิเศษ N = 45		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ						
2. มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทความตีพิมพ์ของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า	3.51	0.92	4	3.49	0.94	6
3. เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาค้นคว้า	2.92	0.86	13	3.04	3.04	11
4. การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด	3.33	1.11	6	3.82	3.82	1
5. การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า	3.60	0.96	2	3.58	0.92	2
6. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.06	0.90	5	3.31	0.87	7
				μ_3	σ_3	ลำดับที่
				3.07	0.93	12
				3.13	0.92	11
				3.63	1.21	1
				3.46	0.93	3
				3.20	1.12	5

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กลุ่มนักศึกษา					
	กลุ่มภาคปกติ		กลุ่มภาคพิเศษ		กลุ่มเสาร์-อาทิตย์	
	μ_1	σ_1	μ_2	σ_2	μ_3	σ_3
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ						
		N = 78		N = 45		N = 93
		ลำดับที่		ลำดับที่		ลำดับที่
7. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.01	0.96	3.13	1.01	3.06	1.02
		12		10		13
8. ความชัดเจนของคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์	3.33	0.92	3.15	1.06	3.17	1.01
		6		9		10
9. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์	3.10	0.93	3.87	0.08	3.20	1.02
		10		13		6
10. ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์	3.09	0.92	2.89	0.98	3.20	1.00
		11		12		6
11. การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	3.53	1.11	3.58	1.14	3.58	0.99
		3		2		2

	กลุ่มนักศึกษา					
	กลุ่ม ภาคปกติ N = 78		กลุ่ม ภาคพิเศษ N = 45		กลุ่ม เสาร์-อาทิตย์ N = 93	
	μ_1	σ_1	μ_2	σ_2	μ_3	σ_3
ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ		ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่
12. การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	3.32	1.32	3.56	1.21	3.45	1.27
13. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด		8		4		4
เครื่องอัดสำเนา	3.19	1.12	3.24	1.25	3.37	1.11
เฉลี่ย	3.35	0.61	3.34	0.53	3.32	0.64

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มนักศึกษาภาคปกติ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.35 สิ่งที่เป็นปัญหาระดับมาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูลกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 3.63, 3.60 และ 3.53 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.34 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเป็นปัญหาระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.82 การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด 2 เรื่องและมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.50

สำหรับกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.63 และ 3.58 ตามลำดับ การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.46

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษา กลุ่ม 1 และ กลุ่ม 2 ที่มีค่าแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการขอสอบวิทยานิพนธ์และความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.49, 0.23 และ 0.20 ตามลำดับ

ส่วนความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 2 และ 3 ที่มีค่ามาก 3 ลำดับแรกคือ มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และฉบับคัดย่อ ของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้าความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์และเอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.42 , 0.39 และ 0.32 ตามลำดับ

สำหรับความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 3 และกลุ่ม 1 ที่มีค่ามาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าและมีวิทยานิพนธ์ฉบับ

สมบูรณ์และบทความของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอต่อการค้นคว้า มีค่าเฉลี่ยต่างกัน เท่ากัน 0.44 และลำดับที่ 3 คือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.30

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มภาคปกติกลุ่มภาคพิเศษและกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ ที่มีต่อปัญหาการทำวิทยานิพนธ์พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกันโดยกลุ่มนักศึกษากลุ่มภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์สูงสุดมีค่าเฉลี่ย รองลงมาได้แก่กลุ่มนักศึกษากลุ่มภาคพิเศษและกลุ่มนักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องที่มีความเห็นแตกต่างกันมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ เรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด โดยกลุ่มภาคปกติและภาคพิเศษมีความเห็นแตกต่างกัน

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาตามสภาพกลุ่มของนักศึกษา

	กลุ่มนักศึกษา								
	กลุ่ม ภาคปกติ N = 78			กลุ่ม ภาคพิเศษ N = 45			กลุ่ม เสาร์-อาทิตย์ N = 93		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
1. การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความต้องการความสามารถทางวิชาการของนักศึกษา	3.08	1.08	11	2.80	1.21	14	3.29	1.30	7
2. การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์	3.27	1.04	3	2.98	1.03	12	3.37	1.09	5
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.27	1.04	3	3.20	1.10	5	3.46	0.92	2

	กลุ่มนักศึกษา								
	กลุ่มภาคปกติ			กลุ่มภาคพิเศษ			กลุ่มเสาร์อาทิตย์		
	N = 78			N = 45			N = 93		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา									
9. ความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล	3.24	1.05	5	3.27	0.96	4	3.38	0.89	4
10. ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.15	1.12	7	3.11	1.00	7	3.26	0.88	9
11. ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย	3.45	1.16	2	3.33	1.00	2	3.56	0.97	1
12. ความเข้าใจในรูปแบบหัวข้อและโครงงานวิทยานิพนธ์	3.08	1.10	11	3.11	0.88	7	3.30	1.01	5
13. ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	3.04	1.07	14	3.00	1.17	10	3.19	1.06	11

	กลุ่มนักศึกษา								
	กลุ่ม ภาคปกติ N = 78			กลุ่ม ภาคพิเศษ N = 45			กลุ่ม เสาร์-อาทิตย์ N = 93		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของ นักศึกษา									
14. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ ภาษาไทย	3.08	1.07	11	2.87	0.94	13	2.89	1.11	14
15. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ ภาษาอังกฤษ	3.48	1.00	1	3.69	0.85	1	3.18	0.90	12
16. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์	3.09	0.98	10	3.29	0.97	3	3.41	0.93	3
เฉลี่ย	3.10	0.72		3.11	0.60		3.25	0.70	

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มนักศึกษาภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.10 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.48 และ 3.45 ส่วนระดับที่ 3 เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 เท่ากัน 2 ข้อ คือ การเสนอความคิดให้ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.11 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 3.29 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.25 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นปัญหาระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.56 การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.46 และ 3.41 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มที่ 1 และ 2 ที่มีค่ามาก 3 ลำดับแรกคือ การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้อาสาสมัครและความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.39 , 0.28 และ 0.21 ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 2 และ กลุ่ม 3 ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้อาสาสมัคร ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.51, -0.49 และ -0.39

สำหรับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 3 และ กลุ่ม 1 ที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการวางแผนสัปดาห์ตัวอย่างประชากร มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.32, -0.30 และ 0.27 ตามลำดับ

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
ของนักศึกษาด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาดังกลุ่มของนักศึกษา

	กลุ่มนักศึกษา											
	กลุ่มภาคปกติ N = 78			กลุ่มภาคพิเศษ N = 45			กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ N = 93					
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่			
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา												
1. การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา	2.51	1.14	5	2.62	1.19	4	3.03	1.10	1			
2. ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อนักศึกษา	2.43	1.28	6	2.20	1.25	6	2.67	1.30	6			
3. คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา	2.56	1.00	4	2.60	1.00	5	2.79	1.16	5			
4. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำ การเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	2.67	1.12	3	2.64	1.09	3	2.84	1.19	4			

ตารางที่ 23 (ต่อ)

	กลุ่มนักศึกษา								
	กลุ่มภาคปกติ N = 78			กลุ่มภาคพิเศษ N = 45			กลุ่มเสาร์-อาทิตย์ N = 93		
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่
ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา									
5. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำ ในการเขียนวิทยานิพนธ์	2.70	1.17	1	2.67	1.08	2	2.87	1.16	2
6. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำใน การสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือ	2.70	1.13	2	2.75	1.02	1	2.87	1.06	2
รวมรวมข้อมูล	2.59	1.00		2.58	0.93		2.87	1.06	
เฉลี่ย									

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มนักศึกษาภาคปกติ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.59 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษา แนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2.70 และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.63

ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.58 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.75, 2.67 และ 2.64 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.87 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.03 ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.87

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบเป็นคู่ ๆ พบว่า นักศึกษา กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาและความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.23, 0.11 และ 0.05

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา กลุ่ม 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากเป็นอันดับ 1 และ 2 มีค่า 0.47 และ 0.41 ตามลำดับส่วนค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันมากเป็นลำดับที่ 3 มีค่าเท่ากัน 2 ข้อคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการ

เขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน -0.20

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่ม 3 และ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษาและคำแนะนำด้านสถิติต่ออาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.52, 0.24 และ 0.23 ตามลำดับ

ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาตามสภาพกลุ่มของนักศึกษา

	กลุ่มนักศึกษา									
	กลุ่ม ภาคปกติ N = 78			กลุ่ม ภาคพิเศษ N = 45			กลุ่ม เสาร์อาทิตย์ N = 93			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่	ลำดับที่
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา										
1. การพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา	2.73	1.14	10	2.43	1.19	10	2.80	1.10	12	
2. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์	3.17	1.27	1	3.80	1.16	1	3.73	1.09	1	
3. ความเบื่อนายท้อแท้	3.08	1.31	4	3.51	1.06	4	3.29	1.22	6	
4. การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.52	1.06	12	2.84	1.67	7	2.95	1.06	8	
5. การวางแผนการจัดท	3.06	0.97	5	3.26	0.98	6	3.25	1.05	7	
6. ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพ										
งานประจำ	3.00	1.28	6	3.56	1.19	2	3.39	1.18	4	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

	กลุ่มนักศึกษา									
	กลุ่ม ภาคปกติ N = 78			กลุ่ม ภาคพิเศษ N = 45			กลุ่ม เสาร์-อาทิตย์ N = 93			
	μ_1	σ_1	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ลำดับที่	ลำดับที่
ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา										
7. ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์	3.33	1.04	2	3.37	1.05	5	3.58	1.04	3	
8. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	2.83	1.19	8	2.67	1.24	9	3.38	1.14	5	
9. การสนับสนุนจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน	2.47	1.11	13	2.42	1.09	11	2.82	1.09	11	
10. การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.28	1.25	3	3.53	1.32	3	3.60	1.02	2	
11. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์	2.85	1.26	7	2.69	1.29	8	2.87	1.21	9	
12. ภาระกิจทางด้านครอบครัว	2.75	1.39	9	2.40	1.27	12	2.79	1.24	13	
13. ความสะดวกสบายด้านที่พักอาศัย	2.34	1.20	14	2.22	1.26	14	2.56	1.25	14	
14. สุขภาพพลานามัย	2.53	1.29	11	2.26	1.26	13	2.86	1.32	10	
เฉลี่ย	2.59	1.00		2.58	0.93		2.87	1.06		

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษากลุ่มภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.59 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.71 ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 3.28 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษากลุ่มภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.58 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ และการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมากทั้ง 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80, 3.56 และ 3.53 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.87 สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์และความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับมากทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 3.73, 3.60 และ 3.58 ตามลำดับ

เปรียบเทียบความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พิจารณากลุ่มที่ ภาคปกติและภาคพิเศษพบว่า ข้อที่มีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ข้อคือ ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ ความเบื่อหน่ายท้อแท้ และภาระกิจทางด้านครอบครัว โดยมีค่าแตกต่างกัน 0.56 , 0.43 และ 0.35 ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มภาคพิเศษและภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ข้อแรกคือ เรื่องสุขภาพพลานามัย ภาระกิจทางด้านครอบครัวและความสะดวกสบายด้านที่พักอาศัยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.40, 0.39 และ 0.34 ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มเสาร์-อาทิตย์และกลุ่มภาคปกติมีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ข้อแรกคือ การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติ การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาและความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.53, 0.45 และ 0.39 ตามลำดับ

หนึ่งจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 216 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 109 ราย ได้เขียนข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ บ้างและบางคนเขียนข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขถึง 6 ข้อผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะข้อแนะนำต่าง ๆ เป็น 5 กลุ่ม คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา
2. ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ
4. ด้านคุณลักษณะของท่านในฐานะที่เป็นนักศึกษา
5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. นักศึกษาไม่เข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	6
2. หัวข้อวิทยานิพนธ์ควรเป็นเรื่องที่นักศึกษามีความรู้อย่างแท้จริง และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานของตนเอง	4
3. ก่อนเขียนวิทยานิพนธ์เล่มสมบูรณ์ควรอ่านวิทยานิพนธ์ของผู้อื่นหลาย ๆ เล่มเพื่อทราบแนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์ได้อย่างสมบูรณ์	3
4. นักศึกษาต้องพยายามหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการอ้างอิงให้ได้มากที่สุด	3
5. นักศึกษาต้องมีความกล้าในการเขียนวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจะทำให้เห็นลู่ทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้	2
6. นักศึกษาต้องสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองในการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์	2
7. นักศึกษาต้องศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้	2
8. การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่ควรเป็นหัวข้อที่ซ้ำซ้อนมากเกินไปถ้าเลือกหัวข้อที่ยังไม่เคยมีใครทำวิทยานิพนธ์มาก่อน จะประสบปัญหาในการค้นคว้าหาข้อมูล	1
9. นักศึกษาต้องเข้าห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ	1
10. นักศึกษาภาคปกติควรทำวิทยานิพนธ์ให้เสร็จก่อนกลับไปปฏิบัติราชการ	1
11. นักศึกษาต้องขอความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถให้การช่วยเหลือด้วย	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
12. การวิเคราะห์ข้อมูลควรเขียนอย่างต่อเนื่องเพื่อผล การวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องและสมบูรณ์	1
13. นักศึกษาไม่สามารถสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ตรงตามที่ต้องการ	1
14. ถ่ายสำเนาเอกสารงานวิจัย งานวิชาการที่เป็นเรื่องใกล้เคียงกับ เรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ไว้เสมอ	1
15. ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและขอให้ผู้เชี่ยวชาญ ช่วยตรวจ	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26

ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อเสนอแนะ/ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้เวลานักศึกษามากกว่านี้ และให้คำแนะนำที่ชัดเจนไม่คลุมเคลือ	3
2. ควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ได้อย่างอิสระ	2
3. อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีรูปแบบการแนะนำในการทำงานเดียวกัน	1
4. มีความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา	1
5. ควรพบปะสังสรรค์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาเพื่อรายงานผลความก้าวหน้า	1
6. อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านให้คำแนะนำน้อยเกินไป	1
7. อาจารย์ที่ปรึกษาควรทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	1
8. อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับที่มาของปัญหาเพราะเขียนยากมาก	1
9. ควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเวลาพอและมีความรู้ตรงกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์	1
10. อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทในการตรวจสอบสำนวนและรูปแบบของวิทยานิพนธ์มิใช่เป็นผู้กำหนดความคิดแก่ผู้ทำวิทยานิพนธ์	1
11. อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะกรอบแนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์ไม่กระจ่างชัด	1
12. สถาบันฯ ควรอนุญาตให้นักศึกษาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมจากสถาบันการศึกษาอื่นได้ด้วยนอกจากกรมอาชีวศึกษา เพราะกรมอาชีวศึกษามีข้าราชการที่มีวุฒิปริญญาเอกน้อย	1
13. อาจารย์ที่ปรึกษามีน้อยทำให้นักศึกษาเกรงใจ	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขด้านบริการทางวิชาการสถาบันฯ

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. คู่มือการทำวิทยานิพนธ์ควรเป็นรูปแบบสากล ชัดเจนและเป็นขั้นตอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ได้	12
2. สถาบันฯ เป็นผู้ดำเนินการนัดกรรมการเพื่อสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์	8
3. สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษา เสนอและสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ให้เสร็จภายในภาคเรียนสุดท้ายของการเรียนภาควิชาการ	5
4. สถาบันฯ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตให้มากขึ้นเพื่อสามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้รวดเร็วขึ้น	4
5. สถาบันฯ เชิญนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมาบรรยายเทคนิควิชาการทำวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาฟังหรือจัดเวลาให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาเข้าฟังการสอบวิทยานิพนธ์	4
6. การนัดกรรมการสอบให้ครบ 5 ท่าน กระทำได้ยากมากเพราะ ถ้านัดได้ 4 ท่าน แล้วท่านที่ 5 ไม่ว่าจะก็ต้องเริ่มต้นนัดหมายใหม่ สถาบันฯ ควรหาทางแก้ไข	4
7. สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษาเริ่มทำวิทยานิพนธ์ควบคู่กับการเรียนภาควิชาการ เมื่อเรียนสำเร็จภาควิชาการแล้วสามารถสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ได้เลย	4
8. สถาบันฯ ควรเพิ่มชั่วโมงสอนวิชาวิจัยให้มากกว่านี้	3
9. กรรมการสอบป้องกันควรมีเพียง 3-4 คน	3
10. ควรมีการสัมมนานักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เพื่อทราบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์	2
11. ควรปรับปรุงห้องสมุดกลางให้มีข้อมูลเพื่อใช้ในการค้นคว้าได้มากพอ กว้างขวางและรวดเร็ว	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
12. การอภิปรายผล สถาบันฯ ควรเน้นกระบวนการทำวิทยานิพนธ์เป็นหลัก ส่วนผลผลิตควรคำนึงในแง่ความเป็นเหตุเป็นผล	2
13. มีการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการจัดกลุ่มสัญจรเป็นภาค ๆ ออกเยี่ยมเยียน	1
14. นักศึกษานัดกรรมการสอบได้ยากเนื่องจากกรรมการสอบมีเวลาว่างไม่ตรงกัน	1
15. สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ให้เสร็จจึงส่งกลับไปปฏิบัติราชการ	1
16. สถาบันฯ ควรจัดให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนแผน A หรือแผน B	1
17. การกำหนดตารางในบทที่ 4 มากเกินไปควรลดลงบ้าง	1
18. สถาบันฯ ควรมีระบบ Internet เพื่อนักศึกษาสามารถหาข้อมูลได้รวดเร็ว	1
19. สถาบันฯ ควรชี้แจงกฎระเบียบ วิธีการทำวิทยานิพนธ์ตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์แก่กรรมการสอบให้ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน	1
20. สถาบันฯ ควรจัดทำคู่มือการทำวิทยานิพนธ์มอบแก่นักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 2	1
21. การสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ควรใช้กรรมการของสถาบันฯ ไม่ควรใช้กรรมการจากหน่วยงานอื่น	1
22. สถาบันฯ ควรส่งเสริมให้มีวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติแล้วในห้องสมุดของกรมทุกเล่ม	1
23. สถาบันฯ ควรจัดสอนเรื่องการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
24. สถาบันฯ ควรตั้งกรรมการสอบหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์หรือสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หลาย ๆ คนและ กำหนดจำนวนให้นักศึกษาติดต่อประสานงานให้ได้จำนวน กรรมการสอบที่กำหนดไว้จากกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทั้งหมด	1
25. สถาบันฯ ควรกำหนดช่วงเวลาสอบหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ในแต่ละเทอม หรือแต่ละ ปีการศึกษาให้ชัดเจนเพื่อกรรมการสอบจะได้จัดเวลาให้ว่างได้	1

ตารางที่ 28

ข้อเสนอแนะ - ข้อเสนอแนะด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. นักศึกษาควรบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	23
2. นักศึกษาควรพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อย ๆ	14
3. นักศึกษาต้องมีความมานะอดทนต่อการพบอาจารย์ที่ปรึกษาและทำการแก้ไขตามคำแนะนำ	8
4. นักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ด้วยความมานะพยายามและทำอย่างต่อเนื่อง	5
5. นักศึกษาควรวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเหมาะสม	5
6. นักศึกษาต้องติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูล	2
7. อยู่ห่างไกลแหล่งข้อมูลทำให้ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง	2
8. การติดต่อประสานงานกับรุ่นพี่หรือผู้ที่สำเร็จแล้วจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์	1

ตารางที่ 29
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. สถาบันฯ ควรประสานงานกับหน่วยงานหรือกรมเจ้าสังกัดที่นักศึกษาปฏิบัติงานเพื่ออนุญาตให้นักศึกษาลาศึกษาต่อในช่วงที่ทำวิทยานิพนธ์โดยถือว่าเป็นเวลาปฏิบัติราชการปกติ	2
2. หน่วยงานต้นสังกัดควรให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	1
3. เพื่อนนักศึกษาด้วยกันควรมีข่าวสารถึงกันเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทำวิทยานิพนธ์	1
4. ห้องสมุดของกรมอาชีวศึกษาควรมีวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่เป็นข้าราชการกรมอาชีวศึกษาทุกคนเพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์จำแนกตามตัวแปร อายุ สภาพของนักศึกษา กลุ่มของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 1-6 เพื่อสถาบันฯ หน่วยงานต้นสังกัดของนักศึกษา ทราบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และใช้เป็นข้อมูลในการช่วยนักศึกษาได้ทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ ด้วยเวลาเหมาะสมต่อไป

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตาม อายุ สภาพของนักศึกษาและกลุ่มของนักศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลักสูตรปริญญาโทคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 1-6 ผู้ที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ผู้ที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ และผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งหมดจำนวน 256 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามรวมทั้งสิ้น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบ Rating scale สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ และด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์เป็นคำร้อยละโดยแยกเป็นเพศชาย หญิง อายุ ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30-40 ปี และมากกว่า 40 ปี สถานภาพสมรส โสดหม้าย/หย่าร้าง รุ่นที่เข้าศึกษา รุ่นที่ 1-6 สภาพของนักศึกษา คือ นักศึกษาผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ นักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว กลุ่มนักศึกษาคือกลุ่มภาคปกติ กลุ่มภาคพิเศษและกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ ตำแหน่งหน้าที่การงาน คือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และอื่น ๆ

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับปัญหาของผู้ตอบแบบสอบถามแยกเป็นรายด้าน วิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านประสบการณ์ ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการ ทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านคุณลักษณะของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามกลุ่มอายุ กลุ่มสภาพนักศึกษา และกลุ่มของนักศึกษาที่เข้าศึกษา

สรุปผลการค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 1-6 ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 61.3 ในด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.4 นอกนั้นมีอายุระหว่าง 30-40 ปี ด้านสถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมสร้อยละ 71.9 โสดร้อยละ 24.0 และมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง ร้อยละ 3.7 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษา รุ่นที่ 1-6 มีจำนวนร้อยละ 9.2 , 18.4, 21.1, 18.4, 16.6 และ 16.1 ตามลำดับ ด้านสถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ร้อยละ 47.5 นอกนั้นเป็นผู้ ที่ผ่านการสอบรอบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ร้อยละ 16.6 และเป็นผู้ที่ได้รับการอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วร้อยละ 35.9 ถ้าพิจารณากลุ่มนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคเสาร์-อาทิตย์ร้อยละ 43.3 เป็นนักศึกษาภาคปกติร้อยละ 35.9 นอกนั้นเป็นนักศึกษาภาคพิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิปริญญาตรีด้านการศึกษาก่อนเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.9 นอกนั้นเป็นวุฒิอื่น ๆ ส่วนตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ร้อยละ 16.6 ทำหน้าที่ครูร้อยละ 14.7 ทำหน้าที่อื่น ๆ ร้อยละ 68.7

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและจบการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 1-6 การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้จะบรรยายสรุปในภาพรวมปัญหาทุกด้านทั้ง 4 ด้าน ส่วนรายละเอียดในแต่ละด้าน จะกล่าวในส่วนที่เป็นปัญหามากทุกข้อ แต่ถ้าเป็นปัญหาระดับปานกลางจะกล่าวเฉพาะข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับที่ 1-3 ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ย 3.34 , 3.17, 3.12 และ 2.71 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

1.1 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ จากการวิจัยพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย ซึ่งเป็นปัญหาระดับมากที่สุด 3 ข้อ คือ การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 3.61, 3.57 และ 3.56 ตามลำดับ

1.2 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยเป็นปัญหาระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมาคือความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษและการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 2 เรื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.34 ตามลำดับ

1.3 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์และความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าของอาชีพการงานประจำ มีค่าเฉลี่ย 3.74, 3.45 และ 3.30 ตามลำดับ

1.4 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง สิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษา

แนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์และการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.80, 2.78 และ 2.76 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาตามสภาพกลุ่มอายุ พบว่ามีความคิดเห็นต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ข้อที่ 1 และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นตรงกัน คือเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยจะเป็น ดังนี้ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ กลุ่มอายุมากกว่ามีความเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า มีค่าเฉลี่ย 3.41 และ 3.30 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา กลุ่มอายุมากกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ามีค่าเฉลี่ย 3.01 และ 3.00 และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นด้านที่นักศึกษาคิดว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด เป็นอันดับที่ 4 กลุ่มอายุมากกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอายุน้อยกว่ามีค่าเฉลี่ย 2.71 และ 2.70 ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุด คือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา รองลงมาคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ สำหรับด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านคุณลักษณะของ นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันน้อยที่สุดและมีค่าเท่ากัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเป็นดังนี้

2.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา พบว่า กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย และความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมีความเห็นในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก จากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการอภิปรายผล และเสนอแนะผลการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ตามลำดับ ถ้าพิจารณา เรื่องที่มีความเห็นแตกต่างกันมากที่สุด 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์และ การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์

2.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี พบว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์สำหรับเรื่องที่นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกโดยที่กลุ่มอายุน้อยกว่า 40 ปีมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าทุกเรื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด ตามลำดับ

2.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก จากมากไปหาน้อย คือความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือ รวบรวมข้อมูล การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาและคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางเช่นกัน เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาและความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ตามลำดับ สำหรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากทั้ง 2 กลุ่ม 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา และคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับ

2.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก จากมากไปหาน้อย คือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำตามลำดับ ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ และความลำบาก

ใจในการทำวิทยานิพนธ์ตามลำดับส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มที่มีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรก คือ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ภาระกิจทางด้านครอบครัวและการติดต่อประสานงานกับ อาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับ

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามสภาพของนักศึกษา พบว่ามีความเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 และเป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 3 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นเหมือนกันคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเป็นดังนี้

3.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง กลุ่มที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือการเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัย กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ เห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ และเรื่องความสามารถด้านสถิติเพื่อการวิจัย ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและเรื่องความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องที่มีความแตกต่างกันตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับคือเรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัยและความชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์

3.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง กลุ่มที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกคือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมาก การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดและการเชื่อมโยงข้อมูลกับต่างสถาบันเพื่อการค้นคว้า เป็นปัญหาระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามาก

3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด 3 เรื่อง สำหรับนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าข้อมูล การเชิญกรรมการสอบหัวข้อ และโครงการวิทยานิพนธ์และมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ และบทคัดย่อของสถาบันฯและต่างสถาบันฯมากพอเพื่อการค้นคว้า เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับคือ เรื่องวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯและต่างสถาบันฯมากพอเพื่อการค้นคว้า เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าและลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากัน 3 เรื่องคือเอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาค้นคว้าและความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

3.3 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ นักศึกษามีความเห็นว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง กลุ่มที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมากที่สุด การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเป็นปัญหาระดับปานกลางและลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3 ข้อและเป็นปัญหาระดับปานกลางคือการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า ความชัดเจนในระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์และการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ส่วนนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมากที่สุด 3 ข้อ สำหรับนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความคิดเห็นว่าเรื่องที่เป็นปัญหาระดับปานกลางและเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯและต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการศึกษาค้นคว้าเป็นระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯมากพอเพื่อการค้นคว้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์และเอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อ การค้นคว้าหาข้อมูล

3.4 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง กลุ่มที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังเสนอหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ ปรึกษาต่อนักศึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยา นิพนธ์และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับ ปานกลางทั้ง 3 ข้อ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ย มาก 3 ลำดับแรกคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำ ในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลและความชัดเจนในการให้คำปรึกษา แนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ สำหรับนักศึกษาที่ได้รับ อนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือความชัดเจนใน การให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความชัดเจน ในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์และ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาในการ เขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ เรื่องที่มีความคิดเห็น แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำใน การเขียนวิทยานิพนธ์และ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาในการเขียนหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาตามกลุ่มของ นักศึกษามีพบว่า ความเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 3 และเป็น ปัญหาระดับปานกลาง ทั้ง 3 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อยพบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันคือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา และ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน เป็นดังนี้

4.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า นักศึกษา ทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง กลุ่มนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความเห็นว่าเรื่อง ที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถทางด้านหลักภาษาและการ ใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและอันดับที่ 3 มีค่า เฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อคือ การเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ และการเก็บ เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นปัญหาระดับมาก ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ยเป็นปัญหาระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเรื่อง ที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นปัญหาในระดับมาก การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นปัญหาระดับปานกลางทั้ง 2 เรื่อง ตามลำดับ ถ้าเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มโดยเปรียบเทียบเป็นคู่ ๆ พบว่า สิ่งที่มีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้ความสามารถและการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.37 โดยที่กลุ่มนักศึกษาภาคปกติ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าและการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ส่วนกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดสำหรับลำดับที่ 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าและกลุ่มนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าตามลำดับ ความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากที่สุด 3 ข้อ จากมากไปหาน้อยคือ มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า เอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล และการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 2.71 โดยที่กลุ่มนักศึกษาภาคปกติ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้าง เครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลและความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ตามลำดับ ส่วน นักศึกษาภาคพิเศษมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยสิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ และความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ สำหรับนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยสิ่งที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก คือการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ และความชัดเจนในการให้ คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลตามลำดับ พิจารณาความแตกต่างของความคิดเห็นของ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ข้อ ตามลำดับจากมาก ไปหาน้อยคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา และคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4.4 ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษา จากการวิจัยพบว่าเป็นปัญหา ระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 2.71 โดยที่กลุ่มนักศึกษาภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหา ในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ส่วนกลุ่ม นักศึกษา ภาคพิเศษมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางโดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้า ทางอาชีพการงานประจำและการบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับกลุ่มนักศึกษา ภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก

3 ลำดับแรกคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ และความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ พิจารณาความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าเรื่องที่มีความคิดเห็น แตกต่างกันมาก 3 ข้อ คือการพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ความเบื่อหน่ายท้อแท้และการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา

5. ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ไว้ดังนี้

5.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 19 ประการ ความถี่ 10-20 คนมี 2 ประการคือ นักศึกษาควรบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่องและนักศึกษาควรพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อย ๆ ส่วนความถี่ 5-9 คน มี 2 ประการ คือ นักศึกษาต้องมีความมานะอดทนต่อการพบอาจารย์ที่ปรึกษาและการแก้ไขตามคำแนะนำและนักศึกษาไม่เข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 2-4 คนมี 6 ประการคือ หัวข้อวิทยานิพนธ์ ควรเป็นเรื่องที่นักศึกษามีความรู้อย่างแท้จริงและสามารถ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานของตนเอง ก่อนเขียนวิทยานิพนธ์เล่มสมบูรณ์ควรอ่าน วิทยานิพนธ์ของผู้อื่นหลาย ๆ เล่มเพื่อทราบแนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์ได้อย่างสมบูรณ์ นักศึกษาต้องพยายามหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการอ้างอิงให้ได้มากที่สุด นักศึกษาต้องมีความกล้าในการเขียนวิทยานิพนธ์แล้ว ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจะทำให้เห็นลู่ทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้ นักศึกษาต้องสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองในการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เป็นเรื่องใกล้เคียงกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ส่วน ข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 1 คน มี 9 ประการ คือการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่ควรเป็นหัวข้อที่ซ้ำซ้อนมากเกินไปถ้าเลือกหัวข้อที่ยังไม่เคยมีใคร ทำมาก่อนจะประสบปัญหาในการค้นคว้าหาข้อมูลมาก นักศึกษาต้องเข้าห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาภาคปกติควรทำวิทยานิพนธ์ให้เสร็จก่อนกลับไปปฏิบัติราชการ นักศึกษาต้องขอความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถให้การช่วยเหลือด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลควรเขียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ นักศึกษาไม่สามารถสร้างเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลได้ตรงตามที่ต้องการ ถ่ายเอกสารงานวิจัย งานวิชาการที่เป็นเรื่องใกล้เคียงกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ไว้เสมอ ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและขอให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจ

5.2 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา มีข้อเสนอแนะ 17 ประการ โดยมีความถี่ 2-5 คน จำนวน 2 ประการ คือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้เวลานักศึกษามากกว่านี้และให้มีความชัดเจนไม่คลุมเคลือ ควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างมีอิสระ เรื่องที่มีความถี่ 1 คน มี 14 ประการคือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีรูปแบบการแนะนำไปในทำนองเดียวกัน มีความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ควรพบปะสังสรรค์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาเพื่อคลาย งานความก้าวหน้า อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านให้คำแนะนำน้อยเกินไป อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็น ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับที่มาของ ปัญหาเพราะเขียนยากมาก ควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเวลาพอและมีความรู้ตรงกับเรื่องที่จะทำ วิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทในการตรวจสอบสำนวนและรูปแบบของวิทยานิพนธ์ไม่ใช่เป็นผู้กำหนดความคิดแก่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะกรอบแนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์ไม่กระจ่างชัด สถาบันฯ ควรอนุญาตให้นักศึกษาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมจากสถาบันการศึกษาอื่นได้ด้วย นอกจากกรมอาชีวศึกษา เพราะกรมอาชีวศึกษามีข้าราชการที่มีวุฒิปริญญาเอกน้อย อาจารย์ที่ปรึกษามีน้อยทำให้นักศึกษาเกรงใจ อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำให้นักศึกษาเขียนวิทยานิพนธ์ให้มีเนื้อหาและส่วนประกอบถูกต้องในเบื้องต้นก่อนแล้วจึงให้แก้ไขให้ถูกต้องตามรูปแบบของวิทยานิพนธ์อาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่านควรรับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่าที่จะมีเวลาให้นักศึกษาได้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูลให้ชัดเจน อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำและแก้ไขสำนวนในวิทยานิพนธ์

5.3 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 25 ประการโดยข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 10-20 คนมี 1 ประการ คือคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ควรเป็นรูปแบบสากล ชัดเจนและเป็นขั้นตอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ได้ข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 5-9 คนมี 2 ประการคือ สถาบันฯ เป็นผู้ดำเนินการนัดกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการภายในสถาบันฯ เพื่อสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษาเสนอและสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ให้เสร็จภายในภาคเรียนสุดท้ายของการเรียนภาควิชาการ ส่วนข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 2-4 คนมี 9 ประการ คือ สถาบันฯ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่งานบัณฑิต ให้มากขึ้นเพื่อสามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้รวดเร็วขึ้น สถาบันฯ ควรเชิญนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมาบรรยายเทคนิควิธีการทำวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาฟังหรือจัดเวลาให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชันสอบวิทยานิพนธ์ การนัดกรรมการสอบให้ครบ 5 ท่าน กระทำได้ยากมากเพราะถ้านัดได้ 4 ท่านแล้วท่านที่ 5 ไม่ว่าจะก็ต้องเริ่มต้นนัดหมายใหม่ สถาบันฯ ควรหาทางแก้ไข สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษาเริ่มทำวิทยานิพนธ์ควบคู่กับการเรียนภาควิชาการเมื่อเรียนสำเร็จภาค วิชาการแล้วสามารถสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ สถาบันฯ ควรเพิ่มชั่วโมงสอนวิชาวิจัยให้มากขึ้น กรรมการสอบป้องกันควรมีเพียง 3-4 คนก็พอ ควรมีการสัมมนานักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เพื่อทราบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ควรปรับปรุงห้องสมุดกลางให้มีข้อมูลเพื่อใช้ในการค้นคว้าได้มากพอ กว้างขวางและรวดเร็ว การอภิปรายผล สถาบันฯ ควรเน้นกระบวนการทำวิทยานิพนธ์เป็นหลักส่วนผลผลิตควรคำนึงในแง่ความเป็นเหตุเป็นผล และข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 1 คนมี 13 ประการคือ มีการประสานงานกับผู้ที่ท้อแท้มีโครงการจัดกลุ่มสัญจรเป็นภาค ๆ ออกเยี่ยมเยียน นักศึกษานัดกรรมการสอบได้ยากเนื่องจากกรรมการสอบมีเวลาว่างไม่ตรงกัน สถาบันฯ ควรกำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ให้เสร็จจึงส่งกลับไปปฏิบัติราชการ สถาบันฯ ควรจัดให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนแผน A หรือแผน B การกำหนดตารางในบทที่ 4 มีมากเกินไปควรลดลงบ้าง สถาบันฯ ควรมีระบบ Internet เพื่อให้นักศึกษาสามารถหาข้อมูลได้รวดเร็ว สถาบันฯ ควรชี้แจงกฎระเบียบวิธีการทำวิทยานิพนธ์ตามคู่มือทำวิทยานิพนธ์แก่กรรมการสอบให้ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน สถาบันฯ ควรทำคู่มือการทำวิทยานิพนธ์มอบแก่นักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 2 การสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ควรใช้กรรมการของสถาบันฯ มิควรใช้กรรมการจากหน่วยงานอื่น สถาบันฯ ควรส่งเสริมให้มีวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติแล้วในห้องสมุดของกรมอาชีพทุกเล่ม สถาบันฯ ควรตั้งกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ หรือสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หลาย ๆ คน และกำหนดจำนวนให้นักศึกษาติดต่อประสานงานให้ได้จำนวนกรรมการสอบที่กำหนดไว้จากกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทั้งหมด สถาบันฯ ควรกำหนดช่วงเวลาสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ในแต่ละเทอมหรือแต่ละปีการศึกษาให้ชัดเจนเพื่อกรรมการสอบจะได้จัดเวลาให้ว่างได้

5.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 6 ประการ โดยข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 5-9 คนมี 2 ประการคือ นักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ด้วยความมานะพยายามและต่อเนื่อง นักศึกษาควรวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเหมาะสม ข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 2-4 คนมี 3 ประการ คือ ต้องบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสม นักศึกษาต้องติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูล อยู่ห่างไกลแหล่งข้อมูล ทำให้ต้องใช้เวลามากและค่าใช้จ่ายสูง ส่วนข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 1 คนมี 1 ประการ คือ

การติดต่อประสานงานกับรุ่นพี่หรือผู้ที่สำเร็จแล้วจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์

5.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอข้อเสนอแนะนอกจาก 4 ด้านข้างต้นได้ 5 ประการมีความถี่ 2-5 คน 1 ประการคือ สถาบันฯ ควรประสานงานกับหน่วยงานหรือกรมเจ้าสังกัดที่นักศึกษาปฏิบัติงานเพื่อให้ นักศึกษาลงมือศึกษาต่อในช่วงที่ทำวิทยานิพนธ์ได้ โดยมีให้เงินเดือนติดขั้น ข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 1 คนมี 3 ประการคือ เพื่อนักศึกษาด้วยกันควรมีข่าวสารถึงกันเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทำวิทยานิพนธ์

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิงคือร้อยละ 61.3 มีอายุสูงกว่า 40 ปี เป็นส่วนมากคือร้อยละ 71.4 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 71.9 เป็นนักศึกษาในรุ่นที่ 1 น้อยที่สุด ร้อยละ 9.2 และรุ่นที่ 3 มากที่สุดคือ ร้อยละ 21.2 นอกนั้นมีจำนวนเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 16.1-18.4 ทั้งนี้เป็นเพราะในจำนวนนักศึกษาทั้ง 6 รุ่น นักศึกษารุ่นที่ 1 มีจำนวนทั้งหมดเพียง 32 คน น้อยที่สุด ส่วนรุ่นที่ 3 มีจำนวน 55 คน มากที่สุด ถ้าพิจารณาตามสภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ผ่านการสอบรียบร้อยแล้วและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนกลุ่มสภาพของนักศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่ม นักศึกษาที่ผ่านการสอบรียบร้อยแล้วและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีเพียงร้อยละ 16.6 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ ถ้าแบ่งตามกลุ่มภาคเรียนของนักศึกษาจะเป็นนักศึกษากลุ่มเสาร์-อาทิตย์ ร้อยละ 43.3 และกลุ่มภาคพิเศษน้อยที่สุด คือร้อยละ 20.7 ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิปริญญาตรีทางด้านการศึกษาร้อยละ 59.9 มีตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นผู้ช่วยราชการ/อาจารย์ใหญ่ และ

ครูใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 16.6 และ 14.7 ตามลำดับ นอกนั้นทำหน้าที่อื่น เช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าคณะ หัวหน้างาน เป็นต้น ทั้งนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นข้าราชการกรมอาชีวศึกษา และเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างกรมอาชีวศึกษากับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคลากรในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาในสถานศึกษา และหัวหน้างานในกรมอาชีวศึกษา เข้าศึกษาตามหลักสูตรนี้เท่านั้น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาตามอายุ กลุ่มสภาพของนักศึกษาและกลุ่มของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา อภิปรายผล ดังนี้

ผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาทั้ง 4 ด้านพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ คือ ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.34, 3.17, 3.12 และ 2.71 การนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.1.1 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ มีปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.34 แสดงว่านักศึกษามีความเห็นที่ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้หาข้อมูลที่สำคัญมากเพราะสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลาตามเวลาว่างและความสามารถของตนเองเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับคำว่าหาบัณฑิต ดังที่ สิปันท์ เกตุทัต กล่าวไว้ว่า “มหาบัณฑิตควรมีความรักและนิยมในการแสวงหาความรู้ เป็นผู้คงแก่เรียน มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์”¹ สอดคล้องกับการค้นพบของ กัญญา วีรยวรรณ ซึ่งได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ ของสถาบันการศึกษาไทย พบว่า “นักศึกษาสาขาการบริหารต่างๆ มีความตระหนักในความสำคัญของการแสวงหาความรู้ การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการอันดับแรก”²

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากลำดับที่ 1 และที่ 2 คือเรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.61 และ 3.57 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่มีหน้าที่สอนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีน้อยต้องมีภาระกิจทั้งภาระการสอน การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาและเป็น

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และงานอื่นที่สถาบันฯ หรือคณะวิชามอบหมายจึงมีเวลาว่างน้อย และประกอบกับการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์และการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ต้องใช้กรรมการอย่างน้อย 5 คน ดังนั้นการที่จะนัดหมายให้ได้อาจารย์ครบทั้ง 5 คน มีเวลาว่างพร้อม ๆ กันเป็นเรื่องยาก จากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะว่ากรรมการสอบวิทยานิพนธ์ควรมีไม่เกิน 3 คนก็พอเพื่อแก้ปัญหาในการนัดกรรมการสอบ ประกอบกับเมื่อนักศึกษาเรียนจบภาควิชาการแล้วขอกลับไปปฏิบัติราชการตามปกติ และทำวิทยานิพนธ์ไปพร้อมกันภาระในงานประจำที่มีมาก มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าคณะวิชาในสถานศึกษา หรือมีตำแหน่งหัวหน้างานในระดับกรมกอง เมื่อนัดหมายกรรมการไม่ได้ต้องรอเวลาต่อไป จึงเป็นปัญหาในการนัดหมายกรรมการดังกล่าว

ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหารองลงมาจาก 2 อันดับดังกล่าวแล้วคือเรื่อง การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนมากมีสถานที่ทำงานในต่างจังหวัดต้องใช้เวลาดินทางมากในการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเมื่อไปถึงห้องสมุดจึงมีเวลาในการศึกษาค้นคว้าน้อย การที่จะหาที่พักบริเวณใกล้เคียงสถาบันฯ ก็ทำให้เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก ประกอบกับมีภาระหน้าที่การงานประจำจึงสามารถทำการศึกษาค้นคว้าได้เพียงในวันหยุดราชการเท่านั้น

สำหรับเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้าเป็นปัญหาในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.53 จึงขอยกมาอภิปรายไว้ ณ ที่นี้ด้วย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ เอกสารทางวิชาการในห้องสมุดยังไม่มีความพร้อมมากพอที่จะให้บริการแก่นักศึกษาได้ซึ่งเรื่องเอกสาร ตำราในห้องสมุดนับว่าเป็นปัญหาของสถาบันฯ การศึกษาต่าง ๆ เช่นกัน ดังผลจากการวิจัยของดวงเนตร รัตนเสนีย์ เรื่องปัญหาการบริหารงานห้องสมุด พบว่า การบริหารงานห้องสมุดของสถาบันการศึกษาเป็นการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ ทำให้งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอในการดำเนินการ ขาดแคลนบุคลากร ขาดครุภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก³ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญญา วีระวรรณ พบว่า นักศึกษาต้องการให้สถาบันฯปรับปรุงการบริการห้องสมุดให้ทันสมัยในด้าน ตำรา เอกสาร วารสารต่าง ๆ⁴ และจากข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เสนอแนะว่าควรปรับปรุงห้องสมุดกลางให้มีข้อมูลเพื่อการค้นคว้าได้มากพอ กว้างขวางและรวดเร็ว สถาบันฯ ควรมีระบบ Internet เพื่อนักศึกษาสามารถหาข้อมูลได้รวดเร็ว จะเป็นการ

บริการการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาได้กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะระบบ Internet จะมีผลให้นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากสถานที่ที่มีเครือข่าย Internet ที่สถาบันฯ ได้

ผลการวิจัยปัญหาด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ สรุปได้ว่ามีปัญหในระดับปานกลาง แสดงว่าการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ มีความพร้อมมากพอควรเรื่องที่นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นที่สถาบันฯ หรือคณะวิชาควรพิจารณาให้การช่วยเหลือคือเรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และการให้บริการของห้องสมุดให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับสถาบันอื่น รวบรวมเอกสารงานวิชาการของสถาบันฯ อื่นให้มากกว่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญญา วีระวรรณ ที่พบว่า

นักศึกษาต้องการให้สถาบันปรับปรุงบริการห้องสมุดให้ทันสมัยในด้านการให้บริการที่ทันสมัย ในด้านการหาตำรา เอกสาร วารสารต่าง ๆ ควรมีจำนวนมากขึ้นให้เพียงพอสำหรับนักศึกษาทุกกลุ่มและควรจัดหาตำรา เอกสารใหม่ ๆ เข้าห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ ด้านสถานที่สำหรับศึกษาค้นคว้า ควรจัดสถานที่ จัดห้องศึกษาค้นคว้าไว้บริการนักศึกษาในระดับนี้ โดยเฉพาะแยกจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี⁵

ส่วนเรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด อาจเป็นเพราะสถาบันฯ อยู่ไกลต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับมากจึงมีเวลาที่ศึกษาค้นคว้าน้อย การค้นพบนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าประชุมสัมมนาเรื่อง “การเรียน การสอน และการวิจัยด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย” ซึ่งให้ข้อคิดเห็นว่าการจำกัดเวลาในการทำ วิทยานิพนธ์ประการหนึ่งคืออยู่ไกลจากแหล่งข้อมูล⁶

2.1.2 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาผลการวิจัยพบว่า

เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.17 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนของ สถาบันฯ แก่นักศึกษาให้มีความรู้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ดีพอควร จะมีบ้างในบางเรื่องที่เป็นข้อปัญหาที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้คือ ข้อที่เป็นปัญหามากลำดับแรก คือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย มีค่าเฉลี่ย 3.51 เป็นปัญหาในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นข้าราชการสังกัดกรมอาชีวศึกษามี พื้นฐานความรู้ด้านวิชาชีพเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนมาก มีวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือวิศวกรจะมีความรู้ด้านวิชาการศึกษาบ้าง เมื่อเข้ารับราชการเป็นครู-อาจารย์แล้วได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หรือสถาบันการศึกษาอื่นเพื่อรับวุฒิปริญญาตรี หรือได้รับการนิเทศจากสถานศึกษาหรืออบรมเพิ่มเติมจึงไม่มีความชำนาญในการเขียนรายงานเหมือนกับผู้มีวุฒิทางด้านการศึกษาโดยตรง จึงไม่กล้าที่จะเขียนวิทยานิพนธ์ตั้งข้อเสนอนะ จากนักศึกษาในแบบสอบถามปลายเปิดว่า นักศึกษาต้องมีความกล้าในการเขียนวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจะทำให้เห็นลู่ทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้ ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ เช่นนักศึกษาในภาคพิเศษจะเป็นผู้ที่จบทางด้านวิชาชีพเฉพาะมา เช่นกันไม่คุ้นเคยกับการเขียนรายงานทางด้านวิชาการ การค้นพบนี้ตรงกับผลการวิจัยของ กัญญา วีระวรรณ พบว่า

ในด้านประสบการณ์การศึกษาค้นคว้านี้มีข้อคิดเห็นที่
นักศึกษายังขาดทักษะปฏิบัติในด้านสถิติและวิจัยจึงเห็นควร
ให้มีการเพิ่มชั่วโมงสอน วิชาสถิติวิจัย จึงเห็นควรให้มีการเพิ่ม
ชั่วโมงสอน วิชาสถิติวิจัย โดยเฉพาะหัวข้อการแปลผลและการ
อภิปรายผล⁷

สอดคล้องกับการค้นพบของ กริสนา นกสกุล ในการทำวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า “นิสิตมีความเห็นว่าประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิตซึ่งนิสิตบัณฑิตศึกษามีหรือได้รับประการหนึ่งคือความสามารถในการเขียนรายงาน”⁸

เช่นเดียวกับ นางลักษณ วีระชัย ได้กล่าวไว้ในข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย เรื่องปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาว่า

ผลการวิจัยเชิงปริมาณส่วนใหญ่มักจะออกมาเป็นตัวเลข ผู้วิจัยจะต้องแปลความหมายเป็นภาษาเขียน เพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบความหมายว่าอย่างไรแต่แทบจะกล่าวได้ว่านิสิตร้อยละ ร้อยแปดออกมาแล้วอ่านไม่รู้เรื่องยิ่งถ้าผู้อ่านไม่มีพื้นฐานทางด้านวิชาสถิติและวิจัยด้วยแล้วเป็นอันว่าหมดสิทธิ์ที่จะเข้าใจ ได้โดยสิ้นเชิง สาเหตุของปัญหานี้ นอกจากความอ่อนด้อยในการใช้ภาษาเขียนดังกล่าวแล้ว อาจเนื่องมาจากนิสิตเองไม่เข้าใจตัวเลขเหล่านี้อย่างชัดเจน⁹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่เป็นปัญหามากลำดับที่ 2 คือ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและการ
ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.40 การค้นพบนี้สอดคล้องกับการ
ค้นพบของ กัญญา วีระวรรณ ว่าปัญหาด้านความรู้นั้นข้อที่เป็นปัญหาที่สุดของนักศึกษา
ทั้ง 2 กลุ่ม คือ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ¹⁰ สอดคล้องกับ บุญเรือง ขจรศิลป์ ได้ศึกษาเรื่องปัญหา
ในการทำวิทยานิพนธ์จากกลุ่มตัวอย่าง นิสิต 46 คน จากนิสิตทั้งหมด 106 คน พบว่า

นิสิตมีปัญหามากในการอ่านเอกสารภาษาต่างประเทศ
ไม่เข้าใจหรือไม่สามารถสรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ตั้งนั้นในการจัดการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการของบัณฑิตวิทยาลัย
นั้นควรเน้นในเรื่องของทักษะ การอ่านและการสรุปความของนิสิต¹¹

สาเหตุอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาเป็นข้าราชการที่มีภาระกิจหน้าที่
ทำการสอนด้านวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนามีน้อย จะใช้
ภาษาอังกฤษบ้างเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเท่านั้นซึ่งจะเป็นศัพท์เฉพาะวิชาเป็นหลัก
สถานศึกษาต่าง ๆ ส่วนมากไม่มีชาวต่างประเทศประจำ โอกาสที่จะได้พูดศัพท์ภาษาอังกฤษ
จึงมีน้อย เมื่อจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราภาษาอังกฤษจึงมีปัญหาในการนำ
ไปใช้ ข้อที่เป็นปัญหาลำดับที่ 3 คือ เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.34 การค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง
การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอนและการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยของกัญญา วีระวรรณ พบว่า “สภาพปัญหา
ด้านการวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหามากกว่าทุกด้านทั้งนี้เนื่องจากแหล่ง
ศึกษาค้นคว้าของสถาบันฯ ยังไม่เพียงพอทั้งด้านตำรา เอกสาร และเวลาในการเปิดให้บริการ
ของห้องสมุด”¹² ส่วน บุญเรือง ขจรศิลป์ ได้สรุปผลการวิจัย เรื่องปัญหาในการทำวิทยา
นิพนธ์ของนิสิตปริญญาโทภาคศึกษาศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่จากทุกสาขาในมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ พบว่า วิธีการที่นิสิตใช้ในการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสาร คือ อ่านและสรุป
จากเอกสารที่ศึกษา ศึกษาจากต้นฉบับเดิม แปลจากบทความและตำรา และมีการจัดทำบัตร
บรรณานุกรม และบัตรเนื้อหาของเรื่องที่ศึกษา ปัญหาในการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารคือ
อ่านแล้ว เขียนสรุปไม่ได้ อ่านแล้วจับประเด็นไม่ได้¹³ สำหรับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถามเสนอแนะว่าควรถ่ายเอกสารงานวิจัย งานวิชาการที่เป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.1.3 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา พบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 เป็นลำดับที่ 3 ในจำนวนข้อปัญหาที่ทำการศึกษาทั้ง 4 ด้าน และเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่าเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ 3 ข้อคือ ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.74 เป็นปัญหาในระดับมาก รองลงมาคือ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.45 เป็นปัญหาในระดับปานกลางและความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าของ อาชีพการงานประจำ อภิปรายได้ดังนี้

ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ และความลำบากใจในการทำ วิทยานิพนธ์ การค้นพบนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาในแบบสอบถามปลายเปิด ที่ว่านักศึกษาควรบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมเนื่องจากตาม ข้อตกลงระหว่างกรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตกลงกันว่า ชำราชการที่จะรับเข้าไปศึกษาตามหลักสูตรนี้จะต้องมีหน้าที่เป็นผู้บริหาร ผู้ช่วย ผู้บริหาร หัวหน้าคณะวิชา หรือถ้าเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติราชการประจำกรมอาชีวศึกษาจะต้อง มีตำแหน่งในระดับหัวหน้างานขึ้นไป ดังนั้นภาระกิจการงานจึงมีมากตามหน้าที่ ๆ ที่รับผิดชอบ ดังนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาในภาควิชาการแล้วกลับไปทำงานพร้อมกับทำวิทยานิพนธ์ด้วยความ เป็นห่วงกังวลหรือความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานประจำย่อมมีความสำคัญว่ามิฉะนั้นอาจ เกิดผลเสียหายต่อราชการแล้วจะเกิดผลเสียต่อตนเอง ต่อหน้าที่ราชการของตนเองดังนั้น ขณะที่ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำจึงมีความเป็นห่วงกังวลในการทำวิทยานิพนธ์และถ้ายิ่ง นานวันความวิตกกังวลมีมากขึ้นเป็นปัญหาประการหนึ่งและการที่นักศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ ราชการในต่างจังหวัด ต้องสอนนักศึกษา 2 รอบ ต้องปฏิบัติงานในวันเสาร์จึงไม่มีเวลาเดินทางไป ศึกษาข้อมูลเอกสารอ้างอิง เมื่อไม่มีข้อมูล ไม่มีเอกสารอ้างอิงจึงทำให้เกิดความวิตกกังวลใน การเขียนวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลของด้านประสบการณ์ ทางวิชาการของนักศึกษา ข้อปัญหาที่พบมากคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอ แนะนำผลการวิจัย ความสามารถในด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ การเก็บรวบรวม ข้อมูลและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ พบปัญหา 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบ หัวข้อและวิทยานิพนธ์ และการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด สำหรับด้านบทบาทของอาจารย์

ที่ปรึกษา พบว่าข้อที่เป็นปัญหา มาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ และการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาเหล่านี้เป็นการสร้างความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา ส่วนคำแนะนำของนักศึกษาในแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า ด้านส่วนตัวนักศึกษาที่ควรพัฒนาตนเองได้แก่ ควรพบเพื่อนนักศึกษา ทั้งรุ่นเดียวกันและรุ่นอื่นเพื่อทราบข่าวสารการศึกษาและเป็นการกระตุ้นให้ทำวิทยานิพนธ์ ต้องสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองในการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ต้องทำความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลต้องเขียนอย่างต่อเนื่องเพื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ต้องเข้าห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ ควรพบปะสังสรรค์กับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรายงานผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ถ่ายเอกสารงานวิจัย งานวิชาการที่เป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ไว้เสมอ ศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เป็นต้นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องสร้างความกังวลแก่นักศึกษาทั้งสิ้นสำหรับเรื่องเกี่ยวกับความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในเรื่องปัญหาการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของ นางลักษณ วิรัชชัย ว่า “รายวิชาที่นักศึกษาส่วนใหญ่กลัวคือสถิติและวิจัย ทั้งที่โดยแก่นแท้แล้ววิชานี้ไม่มีอะไรยากไปกว่าความพยายามที่จะตอบปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและให้ได้คำตอบที่ถูกต้องตรงจุดที่สุด ความกลัวก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญคือนักศึกษามีเจตคติที่ไม่ดีต่องานวิจัย เป็นผลพยายามหลีกเลี่ยงเอกสารหรือตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยโดยเฉพาะวรรณคดีต่าง ๆ ที่มีผู้ทำไว้แล้ว”¹⁸

2.1.4 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.71 แสดงว่าสภาพปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีน้อย อาจารย์ให้ความเมตตากรุณาต่อศิษย์ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาเป็นอย่างดี ถ้าพิจารณาว่าในรายละเอียดข้อย่อยในด้านนี้จากแบบสอบถาม 6 ข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยเป็นดังนี้ เรื่องความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล เป็นปัญหาในลำดับแรกมีค่าเฉลี่ย 2.80 รองลงไปคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.78 และลำดับที่ 3 คือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ย 2.76 อภิปรายเป็นภาพรวมทั้ง 3 ข้อได้ดังนี้

ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบ

เครื่องมือรวบรวมข้อมูลและความชัดเจนในการให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ เนื่องจากเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือนี้สามารถนำไปใช้ตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ได้ เมื่อได้คำตอบมาแล้วสามารถหาข้ออ้างอิง เอกสารอ้างอิงมาอธิบายประกอบให้เกิดความเชื่อถือได้ มีความรู้เรื่องเครื่องมือและการสร้างเครื่องมืออย่างดีพอ การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้โดยเฉพาะถ้าเป็นวิทยานิพนธ์ที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความถนัดอาจให้คำแนะนำได้ไม่สมบูรณ์ ดังผลการวิจัยของ กริสนา นกสกุล ในวิทยานิพนธ์เรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า “ผู้สำเร็จเร็วจะมีความสามารถในการสร้างเครื่องมือการวิจัยและมีความรู้ในสถิติสำหรับการวิจัยมากกว่าผู้สำเร็จช้า”¹⁹ สอดคล้องกับผลการประชุมกลุ่มคณาจารย์ในการสัมมนาแนวทางการวิจัยทางการศึกษาและปัญหาอุปสรรคในการควบคุมปริญญาโทระดับบัณฑิตศึกษา สรุปว่า “ปัญหากระบวนการจัดทำปริญญาโทคือการขาดแคลนเครื่องมือที่สร้างได้มาตรฐานโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานสังคมไทย”²⁰ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์พร้อมกับการปฏิบัติหน้าที่การงานประจำและอยู่ต่างจังหวัด จึงไม่สามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้บ่อยครั้งหรือทุกครั้งที่มีปัญหาถึงแม้อาจารย์ที่ปรึกษาจะอนุญาตให้นักศึกษาใช้โทรศัพท์ ใช้โทรสาร ในการติดต่อและขอคำแนะนำได้แต่ การแนะนำจะไม่ชัดเจนเท่ากับที่พบอาจารย์ด้วยตนเอง ขณะเดียวกัน อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระกิจมาก ต้องทำหน้าที่สอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาท่านอื่น ๆ เป็นกรรมการต่าง ๆ และหรือมีภาระกิจราชการอื่นด้วย ดังนั้นการขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาในวันปฏิบัติราชการปกติจึงต้องมีจังหวะเวลาที่อาจารย์ว่างจากภาระกิจต่าง ๆ ดังกล่าว นั่นคือคงจะต้องนัดหมายเวลาให้ชัดเจนและต้องตรงเวลา สำหรับช่วงเวลาที่สามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะมากบ้างน้อยบ้างตามช่วงว่างของอาจารย์ จึงก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามมาและถ้าเป็นนักศึกษาที่กลับไปปฏิบัติราชการก็จะมีเวลาว่างเฉพาะวันหยุดราชการเท่านั้น ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของอาจารย์ นักศึกษาอาจเกรงใจอาจารย์จึงใช้เวลาไม่มากในการขอคำแนะนำทำให้การแนะนำไม่ชัดเจนได้และการที่อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนน้อยต้องรับภาระดูแลเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาหลายคนมีภาระกิจทางด้านการสอนและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สถาบันฯ มอบหมาย จึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะติดตามนักศึกษาซึ่ง นงลักษณ์ วิรัชชัย ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่องหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาและปัญหาที่พบในการทำปริญญาโทของนิสิตว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อาจารย์ผู้ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ มีหน้าที่ติดตามดูแลการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต โดยใกล้ชิด อาจารย์ควรนัดหมายนิสิตมาพบเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอไม่ควรปล่อยให้ขาดการติดต่อไปนาน ๆ อาจารย์จะต้องช่วยเหลือดูแลให้นิสิตสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และเขียนรายงานได้อย่างถูกต้อง”²¹

2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการทำ

วิทยานิพนธ์ตามกลุ่ม อายุ ดังนี้พิจารณาในภาพรวมพบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง กลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีความเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าเล็กน้อยคือมีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.03 แต่ถ้าพิจารณาระดับปัญหาของกลุ่มในแต่ละด้านพบว่า มีความเห็นตรงกัน คือ ด้านที่เป็นปัญหามากคือด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ โดยผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.11 รองลงมาคือ ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่ามีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเล็กน้อยคือค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.20 ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าโดยมีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.01 และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าเล็กน้อย โดยมีความเห็นต่างกัน 0.01 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเป็น ดังนี้

2.2.1 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากคือเรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และรองลงมาคือ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์โดยนักศึกษากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าโดยมีค่าเฉลี่ย 0.54 และ 0.24 ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีปัญหามากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีอายุมากกว่ามีประสบการณ์การติดต่อประสานงานมากกว่า มีการตรวจสอบข้อมูลภาระกิจของกรรมการสอบและเลือกติดต่อประสานวันเวลาสอบในช่วงที่ทราบว่างกรรมการว่างจึงมีปัญหาต่ำกว่า

ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากลำดับที่ 3 คือเรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดพบว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าโดยที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.24 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเพราะนักศึกษาที่มีอายุมากกว่าสามารถติดต่อประสานงานกับบุคคลที่อยู่ใกล้กับแหล่งข้อมูลให้ช่วยหาข้อมูลให้ และส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารจึงสามารถที่จะปลีกเวลาบางส่วนที่เดินทางไปติดต่อราชการที่ส่วนกลางไปค้นคว้าหนังสือตามห้องสมุดในส่วนกลางได้มากกว่า ส่วนนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี ส่วนมากทำหน้าที่หัวหน้าคณะ หัวหน้างานจึงไม่มีโอกาสใช้เวลาช่วงที่ไปติดต่อราชการไปค้นคว้าหาข้อมูลได้โดยอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาพบว่า นักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ลำดับคือ เรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า มีค่าแตกต่างกัน 0.47 เรื่อง ความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าคือมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.45 และเรื่อง การเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าโดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.39 อภิปรายได้ว่าเรื่องเอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล เรื่องมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และฉบับคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอต่อการค้นคว้า เรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด เรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าหาข้อมูลศึกษาค้นคว้ามากกว่าจึงพบปัญหาต่าง ๆ มากกว่า

2.2.3 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากกว่าทุกข้อคือ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ภาระกิจทางด้านครอบครัว และการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.94, 0.65 และ 0.13

การที่นักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าอาจเป็นเพราะขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานซึ่งจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีปัญหาเรื่องการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานมากกว่าคือกลุ่มอายุน้อยกว่า 40 ปีมีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมีค่าเฉลี่ย 3.09 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 40 ปีส่วนมากจะมีหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือถ้าเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานในกรมอาชีวศึกษาจะต้องมีตำแหน่งหัวหน้างานขึ้นไปซึ่งต้องมีภาระกิจหน้าที่ที่จะต้องควบคุมดูแลติดตามงานให้บรรลุเป้าหมายตลอดเวลา นอกจากนี้ข้าราชการกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว ต้องมีภาระกิจทางด้านครอบครัวเข้ามาเป็นปัญหาดังผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีอายุสูงกว่ามีปัญหาด้านภาระกิจทางด้านครอบครัวมากกว่า โดยมีค่าเฉลี่ย 2.65 และ 2.00

2.2.4 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลจากการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก 3 ข้อ ตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลโดยกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ามีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.15 เรื่องที่แตกต่างกัน

มากรองลงมาคือ เรื่อง ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่า มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ามีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.12 และลำดับที่ 3 คือ เรื่องคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่ามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าโดยมีค่าเฉลี่ยต่างกัน 0.10

ควรที่นักศึกษากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ามีความเห็นว่าเป็นเรื่องความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากกว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่มีความชัดเจนในเรื่องความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ซึ่งจากผลการวิจัยด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่ามีปัญหามากกว่า และด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ พบว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี เป็นปัญหามากกว่าหลายเรื่องเช่น เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และฉบับคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ ต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลให้นักศึกษาไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้มากพอ ประกอบกับข้อมูลจากเครื่องมือนี้จะต้องได้คำตอบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้นความรู้ที่จะใช้ในการเขียนเครื่องมือจึงต้องมีความชัดเจนมากพอ ขณะเดียวกันอาจารย์ที่ปรึกษาอาจคิดว่าความรู้บางเรื่องนักศึกษาทราบแล้วจึงไม่ได้อธิบายให้ละเอียดชัดเจน

เรื่องความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากกว่า มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าโดยมีค่าเฉลี่ยต่างกันเล็กน้อยคือ 0.12 ทั้งนี้เพราะอาจารย์ที่ปรึกษามีภาระกิจเป็นที่ปรึกษานักศึกษาจำนวนมาก มีภาระกิจการสอนและภาระกิจอื่น ๆ ตามที่สถาบันฯ มอบหมายจึงทำให้มีเวลาที่จะพบนักศึกษาน้อย ประกอบกับนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า มีภาระกิจหน้าที่การงานประจำมากจึงไม่ค่อยมีเวลาพบอาจารย์ที่ปรึกษา ดังข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดเสนอว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรให้เวลานักศึกษามากกว่านี้ และให้คำแนะนำที่ชัดเจนไม่คลุมเคลือ อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาน้อย ทำให้นักศึกษาเกรงใจ อาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่าน ควรรับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่าที่จะมีเวลาให้นักศึกษาได้

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาตามกลุ่มของนักศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยต่างกัน ตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แต่ถ้าพิจารณาโดยเทียบเป็นระดับปัญหา พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางเหมือนกันทุกกลุ่ม โดยกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียน

วิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มโดยนำมาเปรียบเทียบกับกันอภิปรายได้ดังนี้

2.3.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา นักศึกษาทั้ง

3 กลุ่มมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.24-3.08 อภิปรายผลได้ดังนี้

2.3.1.1 กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลัง

ขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือการเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาระดับมาก รองลงมาคือความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ตามลำดับ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ไม่ได้เป็นเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองจึงไม่ชัดเจนในที่มาของข้อมูลของปัญหา ไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์มากพอ คืออาจทำวิทยานิพนธ์ตามเรื่องที่ครู-อาจารย์แนะนำตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดให้ทำ ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหามากลำดับรองลงมาคือ ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัย ปัญหานี้คงสืบเนื่องมาจากปัญหาแรกคือไม่มีความชัดเจนในปัญหาจึงไม่เห็นแนวทางว่าจะอภิปรายผลไปในทางใด จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากในเรื่องการเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ การอภิปรายผล การเขียนรายงานผลการวิจัยจึงเป็นปัญหาตามมา เพราะจะต้องอ้างอิงทั้งค่าสถิติและเอกสารอ้างอิงโดยต้องมีความสอดคล้องกัน

2.3.1.2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็น

ปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่เป็นมีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถในการอภิปรายผล การเสนอแนะผลการวิจัย ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษและความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัยตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการอภิปรายผลและการเสนอแนะผลการวิจัย การสรุปผลวิจัย แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติมาเป็นภาษาเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ว่าได้พบอะไรบ้างเกี่ยวข้องกับไปถึงเอกสารอ้างอิงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความสามารถในการสร้างเครื่องมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจแบบสอบถามและตอบแบบสอบถามได้เพียงตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้มาน้อยเพียงใด เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าไม่ได้ข้อมูลมากพอและชัดเจนแล้วอาจมีปัญหาดังกล่าวได้

2.3.1.3 กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรกคือ เรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับมาก ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัยและความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในระดับปานกลางตามลำดับ นักศึกษากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ผ่านกระบวนการทำวิทยานิพนธ์มาแล้วทุกขั้นตอน จึงอาจสรุปได้ว่าการทำวิทยานิพนธ์จะต้องมีความเข้าใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้ชัดเจนจึงสามารถทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้

จากการเปรียบเทียบนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เรื่องที่นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ความสามารถด้านสถิติเพื่อการวิจัย นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด นักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ เห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วได้ศึกษาค้นคว้าและมีความเข้าใจในการนำสถิติ อ่านค่าสถิติจากข้อมูลที่วิเคราะห์แล้ว มาใช้ให้เป็นที่ยอมรับของกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ แต่นักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์อาจไม่มั่นใจว่าจะสามารถอ่านค่าสถิติได้ถูกต้องเป็นที่ยอมรับของกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หรือไม่ จึงคิดว่าเป็นปัญหามากกว่า จากผลนี้แสดงได้ชัดเจนว่า การทำวิทยานิพนธ์จะเป็นการสร้างความมั่นใจในการใช้วิทยานิพนธ์หรืออ่านวิทยานิพนธ์ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยทำวิทยานิพนธ์ เรื่องที่แตกต่างกันมากในลำดับที่ 2, 3 คือ เรื่องการเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์และความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ตามลำดับพบว่า นักศึกษาที่ผ่านการสอบรอบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดและกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วได้ผ่านกระบวนการนี้มาแล้วและพบว่าเรื่องอื่นมีปัญหามากกว่า จึงพบว่าเป็นปัญหาน้อยกว่า ส่วนนักศึกษาที่กำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ยังสับสนหรือยังไม่มั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเองจึงคิดว่าเป็นปัญหามาก

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีข้อสังเกตบางประการดังนี้

เรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงระดับมาก

ทั้ง 3 กลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.38 ถึง 3.61 ซึ่งในขณะที่ตอบแบบสอบถามนั้นนักศึกษา กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่กำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นกลุ่มที่ยังไม่ผ่าน กระบวนการการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และบางคนยังไม่ผ่านกระบวนการการเชิญ กรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่กำลังเขียน วิทยานิพนธ์ก็ยังไม่ผ่านกระบวนการการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจมีบางท่าน เท่านั้นที่กำลังเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าทำไมความคิดนี้จึงตรงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีประสบการณ์จากการพบปะสังสรรค์ของนักศึกษาทั้งรุ่นเดียวกัน และต่างรุ่นและมีการพูดคุยถึงปัญหาในการวิทยานิพนธ์ เรื่องหนึ่งที่ได้รับฟังมากกว่าเรื่องอื่น ๆ คือเรื่องการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ จึงทำให้มีความเชื่อว่าการเชิญ กรรมการสอบเป็นเรื่องยากจึงมีคำตอบดังผลการวิจัยข้างต้น

เรื่องความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ และเรื่องความ ชัดเจนของคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาใน ระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาไม่สามารถศึกษา เอกสารดังกล่าวได้ชัดเจน หรือเอกสารดังกล่าวไม่ชัดเจนที่จะใช้เป็นแนวทางในการเขียนวิทยา นิพนธ์ จึงมีผลว่ามีระดับค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันทั้ง 3 กลุ่ม สถาบันฯ ควรพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

2.3.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบัน การวิจัยพบว่าเป็นปัญหาใน ระดับปานกลางทั้ง 3 กลุ่ม ระหว่าง 3.38-3.29 โดยที่กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีค่า เฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหามากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้ว และกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติ วิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มและนำมา เปรียบเทียบกัน อภิปรายได้ดังนี้

2.3.2.1 กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังเสนอ ขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.32 ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น ๆ 3 เรื่อง คือ การเชิญ คณะกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก การเดินทางไป ใช้บริการห้องสมุด และลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3 เรื่อง คือ การเชิญกรรมการสอบวิทยา นิพนธ์ ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์ การเชื่อมโยงข้อมูลทาง วิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อการค้นคว้า ข้อค้นพบนี้เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับการค้นพบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัยในภาครวมในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ในตอนที่ 2
ข้อ 2.1.1

2.3.2.2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์พบว่า เป็นปัญหา
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น 3 เรื่อง คือ
เรื่องการเดินทางไปใช้ห้องสมุด การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อการค้นคว้า
และเรื่องการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ อภิปรายได้ว่า ในเรื่องการเดิน
ทางไปใช้บริการห้องสมุดและการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อการค้นคว้า
แสดงว่านักศึกษากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่จะต้องศึกษาค้นหาข้อมูล เอกสารอ้างอิงเพื่อใช้ในการเขียน
วิทยานิพนธ์ แต่ไม่สามารถศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารในห้องสมุดของสถาบันฯได้ นักศึกษาใช้
เวลามากในการไปค้นคว้าหาข้อมูลในห้องสมุดของสถาบันฯ และเมื่อไปยังห้องสมุดแล้วไม่
สามารถหาข้อมูลได้มากตามที่ต้องการ จึงมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ส่วน
เรื่องการเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ อาจเป็นเพราะภาระกิจหน้าที่
การงานประจำของอาจารย์มีมาก ทั้งภาระกิจการสอน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ภาระกิจงาน
ประจำที่หัวหน้าคณะวิชามอบหมาย เป็นต้น ประกอบกับอาจารย์ประจำคณะวิชามีจำนวน
น้อย จึงเป็นปัญหาต่อนักศึกษากลุ่มนี้ที่เป็นปัญหาในการนัดหมายเป็นกรรมการสอบ
จนกระทั่งแม้จะผ่านกระบวนการนี้มาแล้วก็ยังตั้งใจในปัญหานี้ ดังได้กล่าวแล้วในการอภิปราย
ข้อ 2.1.1

2.3.2.3 กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว จากการวิจัย
พบว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าเรื่องอื่น
4 เรื่อง เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด 4 เรื่องคือ เรื่องเอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการ
ค้นคว้าหาข้อมูล การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ การเป็นกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ และเรื่องมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯและต่างสถาบันฯ
มากพอเพื่อการค้นคว้า จากข้อค้นพบอภิปรายสรุปว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่าเป็น
ปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มาก 2 เรื่องคือ เรื่องห้องสมุดของสถาบันฯ ที่เป็นเช่นนี้อาจ
เป็นเพราะงบประมาณที่สถาบันการศึกษาจัดให้ห้องสมุดมีน้อย จึงไม่สามารถจัดหาเอกสาร
ตำราตลอดจนวัสดุที่ใช้ประกอบในการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ ส่วนใน
เรื่องของการกรรมการสอบนั้น อาจเป็นเพราะภาระกิจงานของอาจารย์มีมาก ทั้งภาระกิจ
การสอน เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ภาระกิจที่คณะวิชามอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการที่อาจารย์จะมีเวลาว่างตรงกันเป็นกรรมการสอบจึงเป็นเรื่องยาก ซึ่งตรงกับข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้น

พิจารณาความคิดเห็นที่แตกต่างกันของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากเป็นอันดับ 1, 3 คือเรื่องความชัดเจนในข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์และเรื่องความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์ โดยกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดและกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วได้ศึกษาและปฏิบัติในกระบวนการดังกล่าวแล้ว แต่กลุ่มที่ยังไม่ได้ปฏิบัติอาจศึกษาแล้วไม่เข้าใจไม่ชัดเจนในแนวทางในการปฏิบัติจึงตอบว่าเป็นปัญหามากกว่า แสดงว่าเอกสารดังกล่าวของสถาบันฯ ควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้ผู้ที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ใช้ศึกษามีความชัดเจนกว่าในปัจจุบัน สำหรับเรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มีความสำคัญเป็นลำดับ 2 คือ เรื่องมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า พบว่านักศึกษากลุ่มนี้ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น และกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่าอีก 2 กลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว คำนึงถึงความสำคัญในการศึกษาหาความรู้ ข้อมูลเพื่อนำไปอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดความเชื่อถือของวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดความแตกฉานในเรื่องนั้นจริง ๆ แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ในห้องสมุดของสถาบันฯ

และจากผลการวิจัยพบเรื่องที่ควรนำมากล่าวเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

เรื่องการเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ 3.55 , 3.23 และ 3.14 ตามลำดับเป็นข้อแสดงว่า เมื่อได้ผ่านกระบวนการทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งได้ทำวิทยานิพนธ์แล้วจะมีความรู้ความเข้าใจได้มากขึ้น สถาบันฯ จึงควรพิจารณาช่วยให้นักศึกษามีความชัดเจนในเรื่องนี้ให้มากขึ้น

เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีลำดับที่และค่าเฉลี่ยดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีลำดับที่ 5 , 5 และ 4 และมีค่าเฉลี่ย 3.39 , 3.31 และ 3.34 ตามลำดับ แสดงว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาในระดับต้น โดยที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่าเป็น

ปัญหาใกล้เคียง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีปัญหาในการหาข้อมูล การใช้ข้อมูลอ้างอิงและการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาอ้างอิงในการเขียนวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จ จึงเป็นเรื่องที่สถาบันฯ ควรพิจารณาถึงการบริการทางวิชาการแก่นักศึกษา โดยเฉพาะห้องสมุดของสถาบันฯ ควรได้รับการพิจารณาให้มีข้อมูลทางวิชาการมากขึ้น

เรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับ 11 , 11 และ 1 และมีค่าเฉลี่ย 3.19 , 3.14 และ 3.99 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทำไมนักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์แล้วจึงมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับที่ 1 แต่นักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มองเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ต้องศึกษาระบวนการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จด้วยตนเองตลอดเวลาและยอมรับว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ขณะเดียวกันนักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ยังไม่ผ่านกระบวนการนี้จนจบและพบปัญหาในเรื่องอื่น ๆ มากกว่า จึงมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับรองลงไป และจากข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดจากนักศึกษา จำนวน 12 คน ให้ข้อเสนอแนะว่า สถาบันฯ ควรจัดทำคู่มือการทำวิทยานิพนธ์เป็นรูปแบบสากลชัดเจนและเป็นขั้นตอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ได้ โดยมีนักศึกษาไม่เข้าใจกระบวนการทำวิทยานิพนธ์จำนวน 6 คน ดังนั้นคู่มือการทำวิทยานิพนธ์จึงควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงด้วย

2.3.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัยพบว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.80-2.61 อภิปรายได้ดังนี้

2.3.3.1 กลุ่มนักศึกษาที่สอบรวบยอดแล้วและกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์พบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น ๆ 3 เรื่อง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่องความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาและเรื่องความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ อภิปรายได้ดังนี้ ในเรื่องความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษาและการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา อาจเป็นเพราะอาจารย์ในคณะมีน้อย ต้องรับภาระในการเป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาจำนวนมาก ภาระกิจทางด้านการสอน ภาระกิจทางงานที่คณะมอบหมาย จึงทำให้อาจารย์มีเวลาร่วมพบนักศึกษาน้อย ประกอบกับนักศึกษาอยู่ต่างจังหวัด เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพบอาจารย์ที่ปรึกษา ถ้าจะไปพบอาจารย์ในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการก็เกรงใจอาจารย์

2.3.3.2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์พบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น ๆ 3 ลำดับ จากมากไปน้อยคือ การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูลและเรื่องคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา อภิปรายได้ว่า เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะต้องทำวิทยานิพนธ์จนครบกระบวนการ จึงพบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์มาก จำเป็นต้องพึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำปรึกษาแนะนำโดยเฉพาะเรื่องเครื่องมือรวบรวมข้อมูลจะต้องมีความเข้าใจชัดเจน ตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ จะใช้สถิติอะไรมาวิเคราะห์ข้อมูลจึงจะได้คำตอบที่ถูกต้อง ต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้านักศึกษาไม่มีความเข้าใจอย่างชัดเจนแล้วก็จะต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ เพื่อได้แนวทางการทำวิทยานิพนธ์ที่ชัดเจน

2.3.3.3 กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วพบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่อง 3 เรื่อง คือ ความชัดเจนในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล เครื่องมือตรวจสอบข้อมูล ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้ ตระหนักถึงความสำคัญของเครื่องมือรวบรวมข้อมูลว่า เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะมีผลต่อการทำวิทยานิพนธ์ ต่อคำตอบจากข้อมูล เพื่อได้ผลการวิจัยที่ชัดเจน ถูกต้องและเชื่อมโยงไปถึงว่าข้อมูลลักษณะใดจะต้องใช้สถิติแบบใดด้วย นักศึกษากลุ่มนี้จึงมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่สำคัญอันดับ 1 ส่วนเรื่องการเขียนวิทยานิพนธ์ และการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ อาจเป็นเพราะเอกสารแนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ การเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ไม่มีความชัดเจนพอ จึงทำให้นักศึกษาต้องขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำรูปแบบการเขียนไม่ตรงกับที่งานบัณฑิตศึกษากำหนดทำให้เกิดความยุ่งยากในการเขียน แม้แต่รูปแบบการอ้างอิงเอกสารข้อมูลไม่ตรงกัน มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ ก็ทำให้เป็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์เช่นกัน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ เรื่องความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ และคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษาตามลำดับ อภิปรายได้ดังนี้ เรื่องความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษาและเรื่องความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด นักศึกษากลุ่มที่ได้รับอนุมัติ

วิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่กำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นผู้ที่เริ่มต้นเขียนวิทยานิพนธ์จึงพบปัญหามากมาย ต้องขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อย ๆ แต่ด้วยภาระกิจของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีมากในหลาย ๆ ประการ จึงอาจติดต่อกับอาจารย์ไม่ได้ อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแนะนำน้อยและถ้าเป็นการติดต่อกับโทรศัพท์หรือโทรสาร อาจมีเวลาไม่มากพอที่จะขอคำแนะนำได้อย่างชัดเจน หรือถ้าเป็นทางโทรสารคำตอบที่ได้รับอาจไม่ชัดเจน เพราะอาจารย์อาจคิดว่าบางเรื่องนักศึกษารู้แล้ว จึงไม่ได้ตอบให้ชัดเจนตามที่ต้องการ เรื่องคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า นักศึกษาในกลุ่มที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์มีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวมยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์พบปัญหามากกว่ากลุ่มที่กำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ต้องขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่า แต่การนำค่าสถิติมาใช้ในการศึกษาวิชาสถิติในห้องเรียนต่างกันคือ จะต้องวิเคราะห์ค่าสถิติที่คำนวณออกมาแล้วให้ได้ แต่อาจารย์อาจเข้าใจว่านักศึกษาเข้าใจแล้ว จึงให้คำแนะนำไม่มากนักหรือนักศึกษาอาจสอบถามอาจารย์ไม่ตรงจุดที่ตนเองไม่เข้าใจ จึงได้คำแนะนำที่ไม่ชัดเจน การค้นพบนี้เป็นเครื่องแสดงว่า การทำวิทยานิพนธ์มีผลให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สถิติ การอ่านค่าสถิติและการเคราะห์ผลทางสถิติได้ชัดเจนขึ้น

จากผลการวิจัยด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยก็จริง แต่มีเรื่องที่น่าสังเกตจากการวิจัยครั้งนี้เพิ่มเติมต่อไปนี้

เรื่องการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับต้น คือ 4 , 1 และ 4 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.95 , 2.88 และ 2.63 ตามลำดับ ดังนั้นถึงแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างน้อยก็สมควรได้รับการพิจารณา กล่าวคืออาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในคณะวิชามีน้อยแต่มีภาระกิจมาก ทำให้มีเวลาที่จะให้บริการแก่นักศึกษาน้อยดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงควรได้รับการพิจารณาเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น จัดหาเครื่องมือสื่อสารให้มีประจำตัวอาจารย์แต่ละท่าน เป็นต้น ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่ได้รับจากแบบสอบถามปลายเปิดที่เสนอแนะว่า สถาบันฯ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตให้มากขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาได้รวดเร็วขึ้น เพื่อให้นักศึกษาสามารถติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้รวดเร็วขึ้น

3.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่าเป็น
ปัญหาระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.14-2.80 อภิปรายได้ดังนี้

2.3.4.1 กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลัง
ขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์พบว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่มีความคิดเห็น
ว่ามีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น 3 เรื่อง เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ เรื่องความวิตกกังวลในการ
ทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์และความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้า
ในอาชีพการงานประจำ เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดทั้ง 3 เรื่อง

2.3.4.2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์พบว่าเป็น
ปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ 3 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ
ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
ประจำและความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดทั้ง 3 เรื่อง

2.3.4.3 กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วพบว่าเป็น
ปัญหาระดับปานกลาง เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเรื่องอื่น 3 เรื่อง เรียงลำดับจากมากไป
น้อย คือความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ความลำบากใจในการ
ทำวิทยานิพนธ์และความเบื่อหน่ายท้อแท้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

จากการค้นคว้าทั้ง 3 กลุ่มพบว่า นักศึกษามีความเห็นเหมือนกันในเรื่อง ความวิตก
กังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนในเรื่องการบริหารเวลา
ในการทำวิทยานิพนธ์ ความเบื่อหน่ายท้อแท้และความวิตกกังวลในความก้าวหน้าในอาชีพ
การงานประจำเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมากนัก และนักศึกษาอยู่ห่างไกลแหล่งข้อมูล
เมื่อมีปัญหาติดขัดไม่สามารถติดต่อขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทันที มีหน้าที่การงาน
ประจำมากจึงไม่มีเวลาที่จะศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่สังกัด

เมื่อพิจารณาความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มพบว่า
เรื่องที่เป็นปัญหาแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อยคือ เรื่องภาระกิจทาง
ด้านครอบครัว ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพงานประจำและความลำบากใจ
ในการทำวิทยานิพนธ์ อภิปรายได้ดังนี้ เรื่องภาระกิจทางด้านครอบครัว พบว่านักศึกษากลุ่มที่
ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นกลุ่มที่คิดว่า
เป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น เป็นปัญหาระดับปานกลางและกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยา
นิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ทั้งอาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่ได้รับอนุมัติ

วิทยานิพนธ์แล้วสามารถแบ่งเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ได้เหมาะสมกว่า ซึ่งในช่วงที่เริ่มทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษากลุ่มนี้อาจมีปัญหาเหมือน ๆ กันกับกลุ่มแรก แต่ปรับตัวจนสามารถแก้ปัญหาได้

เรื่องความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางงานประจำพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วกำลังขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าทุกกลุ่ม นักศึกษาที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์และนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้วสามารถปรับตัวเองในการทำวิทยานิพนธ์ได้ดีกว่า สามารถแบ่งเวลาในการทำวิทยานิพนธ์และการทำงานประจำได้ แสดงว่าถ้าสามารถแบ่งเวลาได้ถูกต้องแล้ว การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสามารถดำเนินการโดยไม่กระทบต่ออาชีพ หน้าที่การงานประจำได้

เรื่องความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่านักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบรวบยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด แสดงว่าผู้ที่เริ่มต้นทำวิทยานิพนธ์จะพบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์มาก และจะลดลงเมื่อได้เขียนวิทยานิพนธ์และมีความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ เมื่อทำวิทยานิพนธ์เสร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่เข้าใจกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรเมื่อมีปัญหา ไม่สามารถขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทันที ขาดความเชื่อมั่นในการเขียนวิทยานิพนธ์ จัดแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง ไม่สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้หรืออยู่ห่างไกลข้อมูล

2.4. เปรียบเทียบความคิดเห็นในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ตามกลุ่มของนักศึกษาพบว่า มีความเห็นแตกต่างกันโดยนักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.22 กลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับรองลงมามีค่าเฉลี่ย 3.08 และกลุ่มภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.03 เป็นปัญหาในระดับปานกลางทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาลำดับความมากน้อยของสภาพปัญหาในแต่ละด้านของกลุ่มพบว่า ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่า ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ เป็นปัญหามากลำดับที่ 1 ด้านประสพการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาเป็นลำดับ 2 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาเป็นลำดับที่ 3 และด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอันดับ 4 พิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาในรายละเอียดของแต่ละด้านที่แตกต่างกันอภิปรายได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ผลการวิจัยพบว่า เรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ เรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด กลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดและกลุ่มภาคปกติมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.49 เรื่องที่สองคือเรื่องมีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และฉบับคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯ มากพอเพื่อการค้นคว้า เรื่องที่ 3 คือเรื่องเอกสาร ตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล โดยที่ทั้ง 3 คือเรื่องเอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล โดยที่ทั้ง 2 เรื่องหลังนี้กลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือกลุ่มภาคปกติและกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดคือกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.44 ทั้ง 2 เรื่อง

2.4.2 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษาจากผลการวิจัยพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวม 3.16 แต่ถ้าพิจารณาความแตกต่างกันของความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มพบว่า เรื่องที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาแตกต่างกันมากที่สุด คือเรื่อง ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษโดยกลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดแตกต่างจากกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดในทั้ง 3 กลุ่มเท่ากับ 0.51 เรื่องที่มีความแตกต่างกันรองลงมาคือ เรื่อง การหาหัวข้อเรื่องเพื่อจะทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาภาคพิเศษซึ่งมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด เท่ากับ 0.49 และเรื่อง การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และมากกว่ากลุ่มภาคพิเศษที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.39 อภิปรายได้ดังนี้

เรื่อง ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ สาเหตุที่นักศึกษากลุ่มภาคพิเศษมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่นอาจเป็นเพราะข้าราชการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาได้รับการสนับสนุนจากกรมอาชีวศึกษาให้มีการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เช่นมีนโยบายให้สถานศึกษาเปิดห้องปฏิบัติการทางภาษาให้ครู-อาจารย์ได้เข้าศึกษาในเวลาว่างจากการปฏิบัติงานปกติมีการกระตุ้นให้ข้าราชการในสังกัดได้ ทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเกือบทุกปี และกรมอาชีวศึกษา ประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศรับอาสาสมัครชาวต่างประเทศมาช่วยสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่าง ๆ เหล่านี้นับว่าเป็นการช่วยเสริมให้ข้าราชการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาได้มีการพัฒนาภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ซึ่งในภาคเอกชนอาจไม่ได้สนับสนุนในด้านนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง การหาหัวข้อเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ และเรื่องการเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้ไม่มีความชัดเจนในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ไม่มีเวลาในการศึกษาหาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ มีปัญหาการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา มีปัญหาทางด้านครอบครัวมากกว่าดังได้อภิปรายแล้ว

2.4.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าปัญหาระดับปานกลางค่อนข้างน้อย แต่ถ้าพิจารณาความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ในเรื่องการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันกับกลุ่มภาคปกติซึ่งมีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 0.52 เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันรองลงมาคือ เรื่อง ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มภาคพิเศษซึ่งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.47 และเรื่องที่ 3 คือเรื่องคำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์มีความเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มภาคปกติซึ่งเป็นกลุ่มที่มีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 0.23 จากการค้นพบนี้พบว่า ทั้ง 3 เรื่อง ดังกล่าวกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาเรื่องเวลาในการปฏิบัติราชการ ภาระกิจที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานและความสามารถในการศึกษาหาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวแล้วข้างต้น

2.4.4 ด้านคุณลักษณะของท่านที่เป็นนักศึกษาจากผลการศึกษาคำว่าพบว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.71 เรื่องที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ เรื่อง การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.61 โดยที่กลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่นและกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดคือกลุ่มภาคพิเศษ เรื่องที่มีความแตกต่างกันมากรองลงมาคือ เรื่องความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.56 กลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่นคือ กลุ่มภาคพิเศษ และกลุ่มที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือกลุ่มปกติและอันดับที่ 3 คือเรื่องความเบื่อหน่ายท้อแท้มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.45 กลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ คือ กลุ่มภาคพิเศษและกลุ่มที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดคือกลุ่มภาคปกติซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องการสอนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานพบว่า กลุ่มที่เห็นว่าเป็นปัญหามากคือกลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและขออนุญาตใช้เวลาศึกษาต่อในวันเสาร์-อาทิตย์ จึงมีเวลาเพียงวันเสาร์-อาทิตย์หรือวันหยุดราชการเท่านั้นที่จะสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ค้นคว้า ในการหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการอ้างอิงการทำวิทยานิพนธ์ จะมีบ้างบางท่านที่มีเพื่อนช่วยหาข้อมูลเพื่อใช้ในการอ้างอิงได้บ้าง และการที่มีสถานที่ปฏิบัติงานในต่างจังหวัดด้วยแล้วจะเสียเวลาในการเดินทางทำให้เวลาในการค้นคว้าหาข้อมูลน้อยลง และการที่สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาต้องเปิดทำการสอนภาคเช้าและภาคบ่ายซึ่งต้องทำการสอนปฏิบัติงานในวันเสาร์ด้วย ทำให้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์การศึกษาค้นคว้าและเกี่ยวข้องไปถึงเรื่องการพบอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นของนักศึกษาในกลุ่มนี้จึงพบว่าเป็นปัญหามากถึงการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความเห็นว่าเป็นความลำบากใจในการทำ วิทยานิพนธ์ การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้า คำนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์ การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ความรู้และทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการกำหนดขอบเขตประชากร ความสามารถในการสุ่มตัวอย่างประชากร ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อวิจัย ความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ความสามารถในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เหล่านี้เป็นเรื่องที่นักศึกษากลุ่มภาคเสาร์-อาทิตย์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้ไม่มีเวลาส่วนตัวมากพอในการค้นคว้าเพิ่มเติม ถ้าหน่วยงานที่สังกัด และส่วนราชการระดับจังหวัดลดงานกิจกรรมพิเศษลงบ้างจะให้นักศึกษากลุ่มนี้มีเวลาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้มากขึ้นปัญหาดังกล่าวสามารถลงได้

ข้อเสนอแนะหน่วยงานต้นสังกัดของนักศึกษาต้องช่วยพิจารณาให้การช่วยเหลือ เช่น อนุญาตให้เป็นหลักการให้นักศึกษาได้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการทำวิทยานิพนธ์ได้ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งตามที่ หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาและสถาบันฯ การกำหนดเวลานัดพบนักศึกษาเพื่อทราบปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์และกำหนดเวลาให้นักศึกษาได้พบ อาจารย์ นักศึกษารุ่นพี่ เพื่อน นักศึกษาในลักษณะการรับทราบปัญหาให้คำแนะนำให้ข้อเสนอแนะ

เป็นต้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำและเรื่องความเบื่อหน่ายท้อแท้พบว่า กลุ่มนักศึกษาภาคพิเศษมีความเห็นว่ามีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้ต้องปฏิบัติงานในภาคเอกชน ต้องทำงานเต็มเวลาอย่างมีประสิทธิภาพและไม่สามารถใช้เวลาปฏิบัติงานปกติไปศึกษาเพิ่มเติมได้จะมีเวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้เพียงในวันหยุดราชการเท่านั้น และถ้าต้องทำงานในวันเสาร์ด้วยจะทำให้มีเวลาในการศึกษาค้นคว้าน้อยลง จากการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่องความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ การวางแผนจัดทำวิทยานิพนธ์ ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านประสบการณ์ทางการศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะของนักศึกษาต่อสถาบันฯ ต่อนักศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันฯ

1.1 ด้านประสบการณ์ทางการศึกษาของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า เรื่องความสามารถในการอภิปรายผล และเสนอแนะผลการวิจัยเป็นปัญหาในระดับมากทางสถาบันฯควรเพิ่มกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิจัยให้มากขึ้น โดยเน้นเรื่องเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมานำเสนอ

1.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ พบว่าเรื่องการเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับมาก งานบัณฑิตควรเป็นผู้ประสานงานหรือช่วยเหลือนักศึกษาในการเชิญกรรมการที่เป็นข้าราชการของสถาบันฯให้นักศึกษา สำหรับกรรมการภายนอกให้เป็นภาระกิจของนักศึกษา ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งพบว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯเพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า ทางสถาบันฯควรจัดระบบเครือข่ายการ

ประสานข้อมูลกับต่างสถาบันฯ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าติดขัดเรื่องงบประมาณก็ควรมีผลงานวิจัยหรือบทความของห้องสมุดของสถาบันฯต่าง ๆ ให้มากที่สุดเพื่อเป็นข้อมูลให้นักศึกษาได้ค้นคว้าและทราบข้อมูลว่าจะศึกษาเพิ่มเติมได้จากแหล่งใดบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้รวดเร็วขึ้น เพิ่มกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิจัย หรือปรับปรุง หลักสูตรวิชาวิจัยให้นักศึกษามีความเข้าใจ มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากกว่าปัจจุบัน

1.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา จากผลการวิจัยพบว่า เรื่องความชัดเจน ในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือตรวจสอบ เครื่องมือรวบรวมข้อมูล สถาบันฯ ควรจัดให้ อาจารย์ ที่ปรึกษาได้มีเวลามากพอที่จะให้นักศึกษาได้ขอพบหรือติดต่อขอคำปรึกษาแนะนำอย่างกระจ่างชัดเจนขึ้นและควรพิจารณาจัดเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ติดต่อโทรศัพท์ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาให้มีจำนวนมากพอเพื่อนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดสามารถติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้โดยตรงและรวดเร็ว

1.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาพบว่า มีความกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มีความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ สถาบันฯควรจัดให้มีการประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย อาจเป็นภาคเรียนละครั้งหรือปีการศึกษาละครั้งเพื่อให้นักศึกษาทราบแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ กระตุ้นให้นักศึกษาที่มีความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์มีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษา

2.1 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอผลการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 2 เรื่องนี้นักศึกษาควรศึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เป็น เรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ 3-4 เรื่องเป็นอย่างน้อย นักศึกษาจะสามารถหาเอกสารอ้างอิงได้จากบรรณานุกรม สามารถมองเห็นแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ชัดเจนขึ้น สรุปได้ว่าตนเองมีความถนัดในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้น ๆ หรือไม่และโอกาสที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จมีมากน้อยเพียงใด

2.2 ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษา มีปัญหาเรื่องการเดินทางไปใช้บริการห้องสมุดเป็นปัญหาในระดับมาก นักศึกษาควรบริหารเวลาในการค้นคว้าหาข้อมูลให้เหมาะสม ขอความร่วมมือจากเพื่อนหรือผู้อื่นให้ช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูล

2.3 ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาต้องบริหารเวลาในการพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องและตรงต่อเวลาเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษานัดหมาย

2.4 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มีความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ จึงเสนอแนะว่านักศึกษาต้องบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ให้ดี จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มที่ผ่านการสอบรียบยอดแล้วและกำลังเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์มีปัญหาเรื่องความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์มาก ปัญหาดังกล่าวจะลดลงได้ถ้านักศึกษาติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ขอคำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์จากผู้ที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว การติดต่อกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยให้มีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์และลดความกังวลลงได้

3. ข้อเสนอแนะต่อกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษาควรพิจารณาอนุมัติในหลักการให้ข้าราชการที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสามารถใช้เวลาราชการบางส่วนในการทำวิทยานิพนธ์ได้โดยไม่ต้องเป็นวันลา เพราะวิชาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาเพิ่มเติมจะนำมาใช้ในการพัฒนางานของกรมอาชีวศึกษาให้เจริญยิ่งขึ้นต่อไป

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาปัญหาในการทำวิจัยของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานเป็นไปอย่างกว้างขวางและเป็นแนวทางในการสนับสนุนงานวิจัยให้แพร่หลายยิ่งขึ้น จึงควรศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรหรือสาขาวิชาอื่น ๆ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการทำวิจัยของข้าราชการสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง
3. การบริหารเวลาของอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย

เชิงอรรถ

¹ สิปปนนท์ เกตุทัต, “แนวคิดในการสร้างบัณฑิต,” *การพัฒนาหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา* (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 3

² กัญญา วีระวรรณ, “การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนและการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย” *วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง*, 2536, หน้า 227.

³ ดวงเนตร รัตนเสนีย์, “ปัญหาการบริหารงานห้องสมุด,” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษ์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2519, หน้า 29.

⁴ กัญญา วีระวรรณ, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁵ กัญญา วีระวรรณ, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน

⁶ การสัมมนากลุ่ม: กลุ่มนิสิตนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เรื่อง “สรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย” 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, (เอกสารอัดสำเนา)

⁷ กัญญา วีระวรรณ, เรื่องเดียวกัน หน้า 229.

⁸ กริสนา นกสกุล, “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของ นิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,” *วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*, 2531, หน้า 65

⁹ นางลักษณ วิรัชชัย, “ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา,” ข่าวสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 68.

¹⁰ กัญญา วีรยวรรณ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 226.

¹¹ บุญเรียง ขจรศิลป์, “ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์,” รายงานการประชุมสัมมนา เพื่อคุณภาพการทำวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 26-27 ตุลาคม 2531. (เอกสารอัดสำเนา)

¹² กัญญา วีรยวรรณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 229.

¹³ บุญเรียง ขจรศิลป์, เรื่องเดียวกัน.

¹⁴ กัญญา วีรยวรรณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 229.

¹⁵ นางลักษณ วิรัชชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 25.

¹⁶ สมหวัง พิริยานุวัฒน์, “สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันของนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (เมษายน-พฤษภาคม, 2523), หน้า 75.

¹⁷ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มนักศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 63.

¹⁸ นางลักษณ วิรัชชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 24.

¹⁹ กริสนา นกสกุล : สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 67.

²⁰ การสัมมนากลุ่มย่อยที่ 2 : อุปสรรคและปัญหาในการทำปริญญาโทระดับบัณฑิตศึกษา และแนวทางแก้ไขปัญหาใน “การสัมมนาแนวทางการวิจัยทางทฤษฎีและปัญหาอุปสรรคในการควบคุมปริญญาโท ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก,” 19-21 พฤษภาคม 2524, (เอกสารอัดสำเนา)

²¹ นางลักษณ วิรัชชัย : เรื่องเดียวกัน, หน้า 21.

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (2535 - 2539). กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและ
พัฒนาอาชีวศึกษา (ศพอ.1), 2535.

กริสนา นกสกุล. “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญาานิพนธ์ของ
นิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2531.

กลุ่มอาจารย์ผู้สอนและกลุ่มนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา. “ปัญหาแนวทางการแก้ปัญหาและ
แนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอนและการวิจัย การบริหาร
การศึกษาไทย.” สรุปผลการสัมมนาเรื่องการเรียนการสอนและการวิจัย ด้านการ
บริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาศถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ
โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 60-62 .

กลุ่มอาจารย์ผู้สอนและกลุ่มนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา. “อุปสรรคและปัญหาในการทำ
ปริญญา นิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา และแนวทางแก้ไขปัญหาใน.” ถารสัมมนา
แนวทางการวิจัยทางการศึกษาและปัญหาอุปสรรคในการควบคุมปริญญาานิพนธ์
ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิชณูโลก, 19-21 พฤษภาคม 2524.

กัญญา วีระวรรณ. “การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนและการวิทยานิพนธ์ สาขาการ
บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536.

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2535 - 2536. กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง, 2534.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จินตนา มาพวง. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ การสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศึกษาศาสตร์.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตภาคศึกษาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.*

ชมภูษ บัวบังคร. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์พาณิชยกรรมใน วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535.*

ชินวุธ สุนทรสีมะ. *หลักการและวิธีการทำวิทยานิพนธ์.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2535.

ดวงเนตร รัตนเสนีย์. “ปัญหาการบริหารงานห้องสมุด.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.*

นงลักษณ์ วิรัชชัย. “ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา.” *ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2535), หน้า 23 - 26.*

นพพร พานิชสุข. “นักวิจัยมือใหม่จะประสบปัญหาในเรื่องสำคัญใดบ้างเมื่อสนใจอยากทำวิจัย.” *วารสารวิจัยทางการศึกษา ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2533), หน้า 102-103.*

นราศรี ไววนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี. *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ.* กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

นันทนา รัตนยากร. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลักกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

นิภา ศรีไพโรจน์. “การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสถิติเพื่อการวิจัย.”
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2524.

นิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 5. “รายงานการวิจัย นิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 5.” กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

บัณฑิตวิทยาลัย. “ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกับกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.” กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

บัณฑิตวิทยาลัย. “ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกับสำนักงานการศึกษาเอกชน.”
กรุงเทพฯ : สำนักงานการศึกษาเอกชน, 2532. บัณฑิตวิทยาลัย. “คู่มือนักศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2534.”
กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, 2534.

บัณฑิตวิทยาลัย. “รายงานการสัมมนาทางวิชาการงานผลิตบัณฑิตชั้นบัณฑิตศึกษา.”
กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524.

บัณฑิตศึกษา. “สถิตินักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537.

บุญชม ศรีสะอาด. “การวิจัยเบื้องต้น.” กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์สุวิทย์สาส์น, 2535.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญชม ศรีสะอาด. “ข้อบกพร่องในการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา.”
วารสารศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (เมษายน 2532),
หน้า 16-21.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. “การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์.” กรุงเทพฯ :
มปพ, 2532.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. “เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.”
กรุงเทพฯ : บีแอนบี พับลิชชิง , 2534.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. “เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.”
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2535.

บุญเรือง ขจรศิลป์. “ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์.” รายงานการประชุมสัมมนา เพื่อ
คุณภาพการทำวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 26-27 ตุลาคม 2531.

ประคอง กรรณสูตร. “สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.” กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า, 2528.

ไพโรจน์ ตีรธนากุล. “การวิจัยสู่การเรียนรู้บนบทความและการรายงาน.” กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ, 2521.

เมธี ปลั่งธนานนท์. “การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา.” กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์, 2529.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. “วิธีวิจัยทางการศึกษา” กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2535.

เรืองอุไร ศรีนิลทา. “ระเบียบวิจัย.” กรุงเทพมหานคร:สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. “เทคนิคทางการวิจัยทางการศึกษา.” กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วิจิตร ศรีสะอ้าน. “บรรยายพิเศษเรื่องความสำคัญและความจำเป็นของศาสตร์การบริหาร การศึกษาไทย.” สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัยด้านการ บริหารการศึกษา ไทย ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย วันที่ 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 24.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. “สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันของนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ.” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (เมษายน-พฤษภาคม, 2523), หน้า 75.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. “เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา.” กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และศิริชัย กาญจนวาสี. “การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตสภาพ ปัจจุบัน.” กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. “ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง.” กรุงเทพมหานคร:งานธุรการกองวิชาการ สำนักงาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2534.

สิปปนนท์ เกตุทัต. “แนวคิดในการสร้างบัณฑิต.” การพัฒนาหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา . กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

อธิปัตย์ คลี่สุนทร. สรุปผลการสัมมนาเรื่องทวเรียน การสอนและการวิจัยด้านการบริหาร การศึกษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ., 2535.

อุทัย หิรัญโต. “ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร.” กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง, 2520.

อุทุมพร ทองอุไทย. “การวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์.” กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2525.

Best, John W. Research in Education. 4th cd., Englewood Cliff, New Jersey : Preuttee-Hall, 1981.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะกรรมาธิการวุฒิสภา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๘๖ / 2537

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายไพศาล จริตพนันท์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายไพศาล จริตพนันท์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้คณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อ และ โครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนุญ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ประธานกรรมการ
ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนุญ กรรมการ
ผศ.ดร.สมพร ไชยะ กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์ นักน้อย กรรมการ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศนิตินิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

นิตินิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2537

1. นายไพศาล จวิตพนันท์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี รศ. ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. ศิริพรพร พุ่มนวม เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด ในระเบียบของนิตินิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2537

รศ. ดร. มนัส สิงวรศิลป์
อธิการบดีวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว. 1๙๔

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์สมพงษ์ ธงไชย

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล
จรัสพจน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 129

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ.สุชม ภูทอง

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล จริตพจน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมทาบบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.1๕9

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ.ดร.จิรวรรณ คงคล้าย

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล
จريتพจน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 129

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายประสิทธิ์ พร้อมมูล

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล จริตพจน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. /๒9

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. โสภณ ธนะมัย

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล
จรัสพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ
1๒/๘

(รศ.ดร.เมธี บิลันธานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 1๔9

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 ตุลาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายอัมพร ภัคดีชาติ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายไพศาล จริตพจน์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ 166

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

31 มกราคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายไพศาล จริตพจน์ เป็นนักศึกษาลูกสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหบัณฑิต
สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษาลูกสุตรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 30 กันยายน
2537

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการ
วิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงาน ของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร. 3269040

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0912/ 2171

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๑๐ กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504.7/166 ลงวันที่ 31 มกราคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นายไพศาล จวิตพนันท์ นักศึกษาหลักสูตรครูศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบุคลากรในหน่วยงาน และสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 152 คน รายละเอียดตามความทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องแต่ประการใด และอนุญาตให้นายไพศาล จวิตพนันท์ นักศึกษาหลักสูตรครูศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบุคลากรในหน่วยงาน และสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 152 คน เพื่อการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรครูศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ตั้งเสนอ

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการวิจัย ให้กรมอาชีวศึกษาทราบ ในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ นนท์พละ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง ผลการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์

ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อนำไปเป็นแนวทางให้สถาบันฯ นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หน่วยงาน

ต้นสังกัด วิทยาส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ยิ่งขึ้น แบบสอบถามมี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพ และรายละเอียดของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์
4 ด้านคือ ด้านประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริการ
วิชาการของสถาบันฯ ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและด้านคุณลักษณะ
ของนักศึกษา และตอนท้ายของ แบบสอบถามจะเป็นข้อคิดเห็นและข้อ
เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 1

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่าง

- ข้อ 1 เพศ () ชาย () หญิง
- ข้อ 2 อายุ
() น้อยกว่า 30 ปี () 30 - 40 ปี
() สูงกว่า 40 ปีขึ้นไป
- ข้อ 3 สถานภาพสมรส
() โสด () สมรส () หย่าร้าง/หม้าย
- ข้อ 4 ท่านเข้าศึกษาในระดับที่
() 1 () 2 () 3
() 4 () 5 () 6
- ข้อ 5 สถานของนักศึกษาปัจจุบัน
() ท่านผ่านการสอบรับขอแล้ว และกำลังดำเนินการขออนุมัติหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์
() ท่านได้รับการอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้วและกำลัง
เขียนวิทยานิพนธ์
() ท่านได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์แล้ว (สำเร็จการศึกษา)
- ข้อ 8 ท่านเข้าศึกษาในกลุ่ม
() กลุ่มภาคปกติ
() กลุ่มภาคพิเศษ
() กลุ่มเสาร์-อาทิตย์
- ข้อ 9 ระยะเวลาในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....เดือน
- ข้อ 10 วุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต.....
- ข้อ 11 ตำแหน่งหน้าที่การงาน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

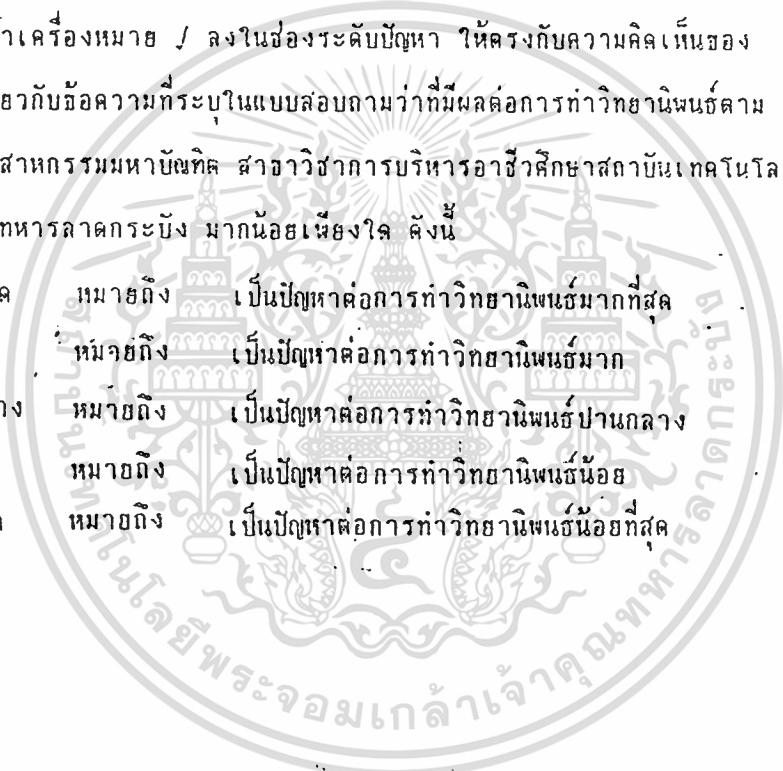
คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

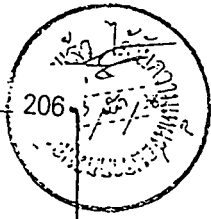
คำว่า ความคิดเห็น ในที่นี้หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ของผู้ตอบแบบ
สอบถาม เกี่ยวกับปัญหาที่ถาม มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ มาก น้อย เพียงใด

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหา ให้ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านถึงระดับปัญหาเกี่ยวกับข้อความที่ระบุในแบบสอบถามว่ามีผลต่อการทำวิทยานิพนธ์ตาม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มากน้อยเพียงใด ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด
- มาก หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์มาก
- ปานกลาง หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ปานกลาง
- น้อย หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์น้อย
- น้อยที่สุด หมายถึง เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สถานะทางการเงินไม่ดี ความสามารถร้องเพลงไฟเราะ	J				J

จากข้อ 1

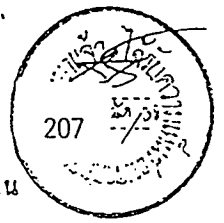
หมายความว่า การมีสถานะทางการเงินไม่ดี เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ มากที่สุด

จากข้อ 2

หมายความว่า การมีความสามารถในการร้องเพลงได้ไฟเราะ เป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ น้อยที่สุด

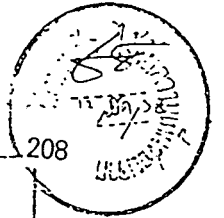
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความตามสถานที่ระบุในแบบสอบถามเป็นปัญหาต่อการทำวิทยานิพนธ์ของท่าน **มากที่สุด** มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพียงใด โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหา **มากที่สุด**, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุดตามลำดับ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของท่าน</u>					
1. การหาหัวข้อเรื่องเพื่อทำวิทยานิพนธ์ได้ตรงกับความรู้ความสามารถ.....					
2. การเสนอความคิดให้ชัดเจนในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์.....					
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....					
4. ความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์.....					
5. ความสามารถในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....					
6. ความสามารถในการกำหนดขอบเขตประชากร.....					
7. ความสามารถในการวางแผนสุ่มตัวอย่างประชากร.....					
8. ความสามารถทางด้านสถิติเพื่อการวิจัย.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

208

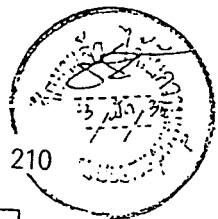
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ความสามารถในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล					
10. ความสามารถในการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล					
11. ความสามารถในการอภิปรายผลและเสนอแนะผลการวิจัย					
12. ความเข้าใจในรูปแบบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์					
13. ความเข้าใจในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์					
14. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย					
15. ความสามารถด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาอังกฤษ					
16. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์					
<u>ด้านการบริการทางวิชาการของสถาบันฯ</u> ท่ามกลางห้องสมุดของคณะวิชาและห้องสมุดกลาง ของสถาบันฯมีความพร้อมทางด้านต่อไปนี้มากน้อย เพียงใด					
17. เอกสารตำราในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล					
18. มีวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และบทคัดย่อของสถาบันฯ และต่างสถาบันฯมากพอเพื่อการค้นคว้า					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

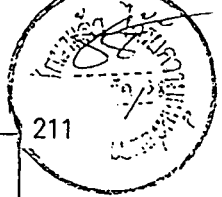
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19. เวลาในการให้บริการแก่นักศึกษาเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาค้นคว้า.....					
20. การเดินทางไปใช้บริการห้องสมุด.....					
21. การเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการกับต่างสถาบันฯ เพื่อความสะดวกต่อการค้นคว้า.....					
22. ความชัดเจนของคู่มือการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....					
23. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....					
24. ความชัดเจนของคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์.....					
25. ความชัดเจนของข้อปฏิบัติในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์.....					
26. ความชัดเจนของระเบียบปฏิบัติในการนำเสนอวิทยานิพนธ์.....					
27. การเชิญกรรมการสอบหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....					
28. การเชิญกรรมการสอบวิทยานิพนธ์.....					
29. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องพิมพ์ดีด, เครื่องอัดสำเนา.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา</u>					
30. การนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา.....					
31. ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาคือนักศึกษา.....					
32. คำแนะนำด้านสถิติจากอาจารย์ที่ปรึกษา.....					
33. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์.....					
34. ความชัดเจนในการให้คำปรึกษาแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์.....					
35. ความชัดเจนในการในการให้คำปรึกษาแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือรวบรวมข้อมูล.....					
<u>ด้านคุณลักษณะของท่านในฐานะเป็นนักศึกษา</u>					
36. การพิจารณาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา.....					
37. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์.....					
38. ความเบื่อหน่ายท้อแท้.....					
39. การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....					
40. การวางแผนการจัดทำวิทยานิพนธ์.....					
41. ความเป็นห่วงกังวลในความก้าวหน้าทางอาชีพการงานประจำ.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
42. ความลำบากใจในการทำวิทยานิพนธ์.....
43. การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน.....
44. การสนับสนุนจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน.....
45. การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์.....
46. งบประมาณในการทำวิทยานิพนธ์.....
47. ภาระกิจทางด้านครอบครัว.....
48. ความสะดวกสบายด้านที่พักอาศัย.....
49. สุขภาพพลานามัย.....

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นายไพศาล จริตพจน์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2490
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สถานที่สำเร็จการศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ปีที่สำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2521
อาชีพปัจจุบัน	รับราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้